

**Jilid I
Bil. 20**

**Hari Khamis
10hb Januari, 1991**

MALAYSIA

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT

House of Representatives

PARLIMEN KELAPAN

Eighth Parliament

PENGGAL PERTAMA

First Session

KANDUNGAN

**JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 2993]**

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan 1991

Jawatankuasa—

Jadual:

**Maksud B.1, B.2, B.3, B.4, B.5, B.6, B.7, B.8, B.9, B.10, B.11, B.12 dan B.13
[Ruangan 3036]**

USUL:

Anggaran Pembangunan 1991

Jawatankuasa—

Maksud P.7 dan P.8 [Ruangan 3036]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KELAPAN

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG PERTAMA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATO' MOHAMED ZAHIR BIN HAJI ISMAIL,
P.M.N., S.P.M.K., D.S.D.K., J.M.N.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Dalam Negeri, DATO' SERI DR
MAHATHIR BIN MOHAMAD, D.K.I., D.U.K., S.S.D.K., S.S.A.P., S.P.M.S.,
S.P.M.J., D.P., D.U.P.N., S.P.N.S., S.P.D.K., S.P.C.M., S.S.M.T., D.U.N.M., P.I.S.
(Kubang Pasu).

„ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Pembangunan Luar Bandar,
TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).

Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, DATO' SERI DR LING LIONG SIK, S.P.M.P.,
D.P.M.P. (Labis).

„ Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO' SERI S. SAMY VELLU,
S.P.M.P., S.P.M.J., D.P.M.S., P.C.M., A.M.N. (Sungai Siput).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO' SERI DR LIM KENG YAIK, S.P.M.P.,
D.P.C.M. (Beruas).

„ Menteri Kerja Raya, DATUK LEO MOGGIE ANAK IROK, P.N.B.S. (Kanowit).

„ Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri, DATO' SERI RAFIDAH
AZIZ, S.P.M.P., D.P.M.S., A.M.N. (Kuala Kangsar).

„ Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna, DATO'
DR HAJI SULAIMAN BIN HAJI DAUD, S.I.M.P., P.N.B.S., J.B.S. (Petra Jaya).

„ Menteri Pertanian, DATUK SERI SANUSI BIN JUNID, S.S.S.A., D.S.D.K.,
D.G.S.M., S.M.K. (Jerlun Langkawi).

„ Menteri Pendidikan, DATO' SERI ANWAR BIN IBRAHIM, S.S.A.P.
(Permatang Pauh).

„ Menteri Luar Negeri, DATO' HAJI ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, S.P.M.S.,
D.P.M.S., S.M.T., P.I.S. (Kuala Selangor).

„ Menteri Kewangan, DATO' PADUKA DAIM ZAINUDDIN, D.H.M.S., S.S.A.P.
(Merbok).

„ Menteri Kesihatan, DATO' LEE KIM SAI, D.S.S.A., P.P.N. (Hulu Langat).

„ Menteri Pertahanan, DATO' SERI HAJI MOHD. NAJIB BIN TUN HAJI ABDUL
RAZAK (Orang Kaya Indera Shahbandar), S.S.A.P., S.I.M.P., D.S.A.P.,
P.N.B.S. (Pekan).

„ Menteri Penerangan, DATO' MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.I.M.P.,
S.S.S.A., S.S.I.J., D.P.M.J., D.P.M.S., P.N.B.S., K.M.N. (Pulai).

Yang Berhormat Menteri Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, DATO' SABBARUDDIN CHIK, S.I.M.P., D.S.A.P., S.M.S. (Temerluh).

- „ Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, DATO' NAPSIAH BINTI OMAR, D.S.N.S. (Kuala Pilah).
- „ Menteri Perusahaan Awam, DATO' DR MOHAMAD YUSOF BIN HAJI MOHAMED NOR, S.P.M.T., D.P.M.T., J.M.N., S.M.T., P.P.T. (Besut).
- „ Menteri Sumber Manusia, DATO' LIM AH LEK, S.I.M.P., D.S.A.P., S.M.T., J.P. (Bentung).
- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' ABANG ABU BAKAR BIN DATU BANDAR ABANG HAJI MUSTAPHA, D.S.A.P., P.N.B.S., D.P.T.J., J.M.N. (Kuala Rajang).
- „ Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HIENG DING, K.M.N., P.B.S. (Sarikei).
- „ Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DR TING CHEW PEH (Gopeng).
- „ Menteri Tanah dan Pembangunan Koperasi, TAN SRI DATUK HAJI SAKARAN BIN DANDAI, P.S.M., P.G.D.K., S.P.D.K., J.P., A.D.K. (Semporna).
- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri dan Menteri Kehakiman, TUAN SYED HAMID BIN SYED JAAFAR ALBAR, A.M.N. (Kota Tinggi).
- „ Timbalan Yang di-Pertua, TUAN ONG TEE KEAT (Ampang Jaya).
- „ Timbalan Yang di-Pertua, TUAN HAJI JUHAR BIN HAJI MAHIRUDDIN (Kinabatangan).
- „ Timbalan Menteri Dalam Negeri, DATO' MEGAT JUNID BIN MEGAT AYOB, D.P.C.M., D.S.A.P., A.M.P., A.M.K. (Pasir Salak).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN HAJI DAUD BIN DATO' HAJI TAHA, S.M.J. (Batu Pahat).
- „ Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO' MOHD. TAJOL ROSLI BIN MOHD. GHAZALI, D.P.M.P., A.M.P. (Gerik).
- „ Timbalan Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, DATO' ALEXANDER YU LUNG LEE, D.P.M.P. (Batu).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan, DATO' WAN ABU BAKAR BIN WAN MOHAMED, D.I.M.P. (Jerantut).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Awam, DATO' DR SITI ZAHARAH BINTI HAJI SULAIMAN, D.I.M.P. (Mentakab).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO' LOKE YUEN YOW, D.P.M.P., A.M.P. (Tanjong Malim).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN OSU BIN HAJI SUKAM (Papar).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, TUAN RAILEY BIN HAJI JAFFREY (Silam).
- „ Timbalan Menteri Pengangkutan, DATIN PADUKA HAJAH ZALEHA BINTI ISMAIL, D.P.M.S., S.M.S., K.M.N. (Selayang).

Yang Berhormat Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, RAJA DATO' ARIFFIN BIN RAJA SULAIMAN, D.S.D.K., S.M.S. (Baling).

- „ Timbalan Menteri Tanah dan Pembangunan Koperasi, DATO' HAJI MOHD. KHALID BIN MOHD. YUNUS, D.S.N.S. (Jempol).
- „ Timbalan Menteri Pendidikan, DR LEO MICHAEL TOYAD, J.B.S. (Mukah).
- „ Timbalan Menteri Luar Negeri, DATO' DR ABDULLAH FADZIL BIN CHE WAN, D.P.C.M., P.C.M. (Bukit Gantang).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, TUAN ABDUL GHANI BIN OTHMAN, S.M.J. (Ledang).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' DRS SULEIMAN BIN MOHAMED, D.P.M.S. (Titiwangsa).
- „ Timbalan Menteri Kesihatan, TUAN MOHAMED FARID BIN ARIFFIN (Balik Pulau).
- „ Timbalan Menteri Belia dan Sukan, CIK TENG GAIK KWAN, A.M.N., P.P.N. (Raub).
- „ Timbalan Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN PETER CHIN FAH KUI, P.B.S., A.B.S. (Miri).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri, TUAN CHUA JUI MENG, P.I.S. (Bakri).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna, DATO' ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR, D.S.D.K. (Kulim Bandar Baharu).
- „ Timbalan Menteri Kerja Raya, TUAN KERK CHOO TING (Taiping).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, DATO' HAJI TENGKU MAHMUD BIN TENGKU MANSOR, D.P.M.T., K.M.N., P.J.C., J.P., P.J.K. (Setiu).
- „ Timbalan Menteri Pembangunan Luar Bandar, TUAN MOHD. YASIN BIN KAMARI, A.M.N., P.D.N., P.I.S., B.S.I. (Sri Gading).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO WONG SEE WAH, D.S.N.S. (Rasah).
- „ Timbalan Menteri Kerja Raya, DATUK PETER TINGGOM ANAK KAMARAU, P.N.B.S., K.M.N., A.M.N., P.P.C. (Saratok).
- „ Timbalan Menteri Pendidikan, DR FONG CHAN ONN (Selandar).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO DR HAJI ABDUL HAMID BIN HAJI OTHMAN, D.S.D.K., S.M.J., K.M.N., P.P.T. (Sik).
- „ Timbalan Menteri Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, DATO' CHAN KONG CHOY (Lipis).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, DATO' ABDUL RAMAN BIN SULIMAN, D.P.M.P., P.M.P., A.M.P., J.P. (Parit Buntar).

Yang Berhormat Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri, TUAN OTHMAN BIN ABDUL, A.M.P., P.P.T. (Pendang).

- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Luar Bandar, DATO MOHAMED BIN JAMRAH, D.P.M.P., A.M.P., P.P.T., J.P. (Bagan Datok).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Belia dan Sukan, DATO' ISMAIL BIN SAID, D.P.M.T., S.M.T., A.M.N. (Kemaman).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Tanah dan Pembangunan Koperasi, TUAN MOHD. NOH BIN RAJAB (Tampin).
- „ Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri, TUAN DOUGLAS UNGGAH EMBAS, A.B.S., P.B.S. (Betong).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Pertanian, TUAN MOHD. SHARIFF BIN HAJI OMAR, P.P.T. (Tasek Gelugor).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, TUAN YONG KHOON SENG (Padawan).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Kesihatan, TUAN ONG KA TING (Pontian).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Penerangan, DATO' HAJI FAUZI BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.I.M.P., A.M.P., P.P.N. (Kuantan).
- „ TUAN ABDOL MULO BIN AWANG DAMIT (Labuan).
- „ DATO' ABDUL AJIB BIN AHMAD, D.G.S.M., D.P.M.J., B.S.I. (Mersing).
- „ TUAN HAJI ABDUL HADI BIN HAJI AWANG (Marang).
- „ TUAN HAJI ABDUL HAMID BIN ABDUL RAHMAN (Sungai Benut).
- „ DATUK HAJI ABDUL MANAN BIN OTHMAN, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Terengganu).
- „ TUAN ABDUL MALEK MUNIP (Muar).
- „ DATUK HAJI ABDUL RASHID BIN MUHAMMAD (Kuala Nerus).
- „ DATUK PATINGGI TAN SRI HAJI ABDUL TAIB MAHMUD, D.P., D.A., S.P.M.J., P.G.D.K. (Kota Samarahan).
- „ DATUK ABDULLAH BIN HAJI AHMAD BADAWI, D.M.P.N., D.J.N., K.M.N. (Kepala Batas).
- „ TUAN HAJI NIK ABDULLAH BIN HAJI ARSHAD, S.M.K. (Pengkalan Chepa).
- „ DATO' DR AFFIFUDIN BIN HAJI OMAR, D.S.D.K., J.S.M., K.M.N., B.C.K. (Padang Terap).
- „ TUAN AHMAD BIN NOR (Bayan Baru).
- „ TUAN AHMAD BIN OMAR, P.P.N. (Pagoh).
- „ TUAN AHMAD SHUKRI BIN HAJI HASSAN (Machang).

Yang Berhormat DATO' ALIAS BIN MD. ALI, D.P.M.T., S.M.T., K.M.N., P.J.K. (Hulu Terengganu).

- „ DATUK AMIR KAHAR BIN TUN DATU MUSTAPHA (Marudu).
- „ TUAN HAJI AWANG BIN JABAR, S.M.T., A.M.N., P.J.K. (Dungun).
- „ DATUK HAJI BASRI BIN BAJURI, D.S.S.A., K.M.N., S.M.S., P.J.K. (Kuala Langat).
- „ DATUK BERNARD GILUK DOMPOK, P.G.D.K. (Penampang).
- „ TUAN BILLY ABIT JOO (Hulu Rajang).
- „ TUAN HAJI BUNYAMIN BIN YAAKOB (Bachok).
- „ TUAN CHIAN HENG KAI (Bukit Mertajam).
- „ TUAN CHOR CHEE HEUNG (Alor Setar).
- „ DR V. DAVID (Puchung).
- „ TUAN FONG KUI LUN (Klang).
- „ TUAN FOO PIEW KOK (Batu Gajah).
- „ TUAN GEORGE SANGKIN (Bandau).
- „ TUAN HAJI GHAZALI BIN AHMAD, A.M.N., P.C.K. (Jerai).
- „ TUAN GOOI HOCK SENG (Bukit Bendera).
- „ TUAN HAJI HAMZAH BIN HAJI MOHAMED ZAIN (Tasek Chenderoh).
- „ TUAN HARRISON NGAU LAING (Baram).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN ALI (Pasir Mas).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN JENDOL, P.J.K. (Alor Gajah).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN MAHMOOD (Kuala Krai).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN PATEH MOHAMAD (Tanah Merah).
- „ CHE IBRAHIM BIN MUSTAFA (Sungai Petani).
- „ LT. KOL. (B) IBRAHIM BIN SAREH (Jelebu).
- „ PUAN HAJAH ILANI BINTI DATO HAJI ISAHAK (Kota Bharu).
- „ TUAN HAJI ISHAK BIN ARSHAD (Kangar).
- „ DR HAJI JAMALUDDIN BIN HAJI JARJIS (Rompin).
- „ TUAN JAWAH ANAK GERANG (Lubok Antu).
- „ TUAN JAMES JIMBUN ANAK PUNGGU, P.B.S. (Kapit).
- „ TUAN JOSEPH MAUH AK IKEH (Selangau).
- „ TUAN QAMARUZAMAN BIN HAJI ISMAIL (Bagan Serai).
- „ TUAN KANG CHOW OH (Kluang).
- „ TUAN R. KARPAL SINGH (Jelutong).
- „ TUAN KERK KIM HOCK (Pasir Pinji).

Yang Berhormat DR KUA KIA SOONG (Petaling Jaya).

- „ DATO' K. KUMARAN (Tapah).
- „ TUAN LAI LUN TZEE (Sandakan).
- „ TUAN LAU DAK KEE (Ipoh).
- „ TUAN ROBERT LAU HOI CHEW (Sibu).
- „ TUAN LIEW AH KIM (Seputeh).
- „ TUAN LIM GUAN ENG (Kota Melaka).
- „ TUAN LIM HOCK SENG (Bagan).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Tanjong).
- „ PUAN LIM LAY HOON (Padang Serai).
- „ DATIN LING CHOOI SIENG (Lumut).
- „ DATO' M. MAHALINGAM (Kapar).
- „ TUAN HAJI MAHBUD BIN HAJI HASHIM (Sabak Bernam).
- „ TUAN MAIDOM P. PANSAI (Kota Belud).
- „ DR T. MARIMUTHU (Telok Kemang).
- „ TUAN MICHAEL ASANG, B.S.K. (Jambongan).
- „ TUAN MICHAEL LISA KAYA @ GOR KAYA (Bukit Mas).
- „ TUAN HAJI MOHAMAD BIN ABDULLAH, P.J.K. (Maran).
- „ TUAN HAJI MOHAMAD BIN SABU (Nilam Puri).
- „ TUAN MOHAMED KAMAL BIN HUSSAIN (Lembah Pantai).
- „ TUAN MOHAMED KHALED BIN NORDIN (Johor Bahru).
- „ DATO' HAJI MOHAMMAD ABU BAKAR BIN RAUTIN IBRAHIM, D.S.D.K., K.M.N. (Kuala Kedah).
- „ TUAN HAJI MOHD. SHARIF BIN JAJANG, A.M.N., P.J.K. (Sepang).
- „ TUAN MOHD. TAMRIN BIN ABDUL GHAFAR (Batu Berendam).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZIHIN BIN HAJI MOHD. HASSAN (Larut).
- „ DATUK MONGGOH OROW, P.G.D.K., K.M.N., A.D.K. (Tuaran).
- „ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., S.P.D.K., S.I.M.P., P.N.B.S., S.P.M.J., S.P.M.P., S.P.C.M., K.C.R.L., K.St.J. (Limbawang).
- „ TUAN NASRUDDIN BIN HAJI ALANG SAIDIN, A.M.P. (Parit).
- „ DR NAWAWI BIN MAT AWIN (Tambun).
- „ TUAN NURNIKMAN BIN ABDULLAH (Kimanis).
- „ TUAN ONG TIN KIM (Teluk Intan).
- „ DR OSMAN MINUDIN (Kinabalu).

Yang Berhormat DATUK JOSEPH PAIRIN KITINGAN (Keningau).

- „ TUAN G. PALANIVEL (Hulu Selangor).
- „ DR PATAU RUBIS, P.B.S. (Mas Gading).
- „ DATUK DOMINIC JOSEPH PUTHUCHEARY (Nibong Tebal).
- „ TUAN RADIN MALLEH (Padas).
- „ PUAN HAJAH RAKIBAH BINTI HAJI ABDUL MANAP (Shah Alam).
- „ TUAN RICHARD RIOT ANAK JAEM (Serian).
- „ PUAN ROHANI BINTI ABD. KARIM (Santubong).
- „ TUAN RUHANIE BIN AHMAD (Parit Sulong).
- „ Y.B.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH, D.K., P.S.M., S.P.M.K., S.S.A.P., S.P.M.S. (Gua Musang).
- „ TUAN SAIDIN *alias* YUSOF BIN ADAM (Tanjong Karang).
- „ DR SANUSI BIN DAENG MARIOK (Rantau Panjang).
- „ TUAN SHAHIDAN BIN KASSIM, A.M.P. (Arau).
- „ TUAN SIM KWANG YANG (Bandar Kuching).
- „ PUAN SITI ZAINABON BINTI ABU BAKAR (Tebrau).
- „ TUAN S. S. SUBRAMANIAM, P.J.K., A.M.S. (Segamat).
- „ TUAN HAJI SUKRI BIN HAJI MOHAMED (Kok Lanang).
- „ TUAN TAIMIN BIN LUMAING (Pensiangan).
- „ DATUK DANIEL TAJEM ANAK MIRI, P.N.B.S., J.M.N. (Sri Aman).
- „ TUAN TAN KOK WAI (Sungai Besi).
- „ DR TAN SENG GIAW (Kepong).
- „ TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- „ TUAN WAHAB BIN SUHAILI (Batang Sadong).
- „ WAN HANAFIAH BIN WAN MAT SAMAN (Kota Setar).
- „ WAN JUNAIDI BIN TUANKU JAAFAR (Batang Lupar).
- „ TUAN HAJI WAN MOHD. JAMIL BIN WAN MAHMOOD (Tumpat).
- „ WAN OMAR BIN WAN NAJIB (Pasir Puteh).
- „ TUAN WEE CHOO KEONG (Bukit Bintang).
- „ TUAN WONG WING ON (Kampar).
- „ TUAN VUN SHIN CHOI *alias* JOSEPH VOON (Tanjong Aru).
- „ DATUK AMAR JAMES WONG KIM MIN (Bintulu).
- „ TUAN JASON WONG SING NANG (Lanang).
- „ TUAN WOON SEE CHIN, S.M.J., A.M.N., P.I.S. (Senai).
- „ TUAN GEOFFREY YEE LING FOOK (Tawau).
- „ TUAN YIM CHEE CHONG (Seremban).
- „ TUAN PHILIP YONG CHIEW LIP (Gaya).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Dato' Haji Wan Zahir bin Sheikh Abdul Rahman, D.P.M.P.,
J.S.M.

Ketua Penolong Setiausaha: Haji Abdul Rahim bin Abdul.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

Penolong Setiausaha: Haji Ghazali bin Haji Abdul Hamid, A.M.N.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Ketua Penyunting: Hj. Yahya bin Manap.

Penyunting Kanan: Haji Osman bin Sidik.

Penyunting: P.B. Menon.

Penolong Penyunting: Ramaswamy.

Penolong Penyunting: Shamsiah binti Md. Yusop.

Pelapor Perbahasan Parlimen:

Haji Suhor bin Husin.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Haji Hassan.

Hajah Kalsom binti Ghazali.

Mohamed bin Osman.

Norishah binti Mohd. Thani.

Zaharah binti Naim.

Su Soon Chuan.

Norwahidah binti Azizi.

Rozita binti Abd. Samad.

Jainah binti Sakimin.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Mohd. Kassim bin Hashim

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Khamis, 10hb Januari, 1991

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

D O A

(Timbalan Yang di-Pertua
mempengerusikan Mesyuarat)

JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT BAGI
PERTANYAAN-
PERTANYAAN

LATIHAN ATLIT MENJELANG
SUKAN SEA

1. Tuan Shahidan bin Kassim minta Menteri Belia dan Sukan menyatakan mengenai:

- (a) kos latihan atlit negara dan mengenai prestasi mereka berbanding dengan prestasi negara Asia yang lain dan apakah langkah yang telah diambil untuk meningkatkan prestasi mereka; dan
- (b) rancangan Kementerian untuk mewujudkan lebih banyak program seperti Projek TUO untuk meliputi lain-lain sukan khususnya olahraga balapan dan padang, renang dan acara-acara perseorangan.

Menteri Belia dan Sukan (Tuan Haji Annuar bin Musa): Tuan Yang di-Pertua, kos latihan atlit negara adalah berbeza mengikut jenis pertandingan yang disertai. Sebagai contoh, bagi menyediakan atlit negara

menyertai Sukan Asia yang lalu, perbelanjaan yang telah terlibat ialah sebanyak kira-kira \$600,000 dan sebanyak lebih kurang \$3.6 juta telah dibelanjakan untuk persiapan dan pertandingan Sukan SEA 1989.

Prestasi atlit negara dibandingkan dengan negara-negara Asia yang lain bolehlah dibahagikan kepada dua bahagian. Di satu bahagian atlit-atlit negara kita mampu menunjukkan prestasi yang baik dibandingkan dengan negara-negara lain. Atlit-atlit negara dalam sukan seperti badminton, hoki, taekwando, karate, squash dan snooker, juga bina badan menunjukkan prestasi yang memuaskan di peringkat negara Asia. Sementara itu bagi sukan-sukan lain, prestasi belumlah lagi memuaskan dan langkah-langkah yang sesuai sedang diambil untuk mempertingkatkan prestasi atlit kebangsaan.

Program persediaan latihan untuk selama dua tahun telah disediakan bagi menghadapi siri Sukan SEA. Atlit-atlit dihantar menyertai latihan dan pertandingan di luar negara. Kementerian Belia dan Sukan melalui Majlis Sukan Negara telah menyediakan jawatan kumpulan untuk menyelesaikan masalah atlit yang menghadapi masalah berlatih sepenuh masa. Langkah-langkah yang telah diambil untuk meningkatkan prestasi atlit negara antara lainnya melibatkan pembinaan Kompleks dan Institut Sukan Negara sepertimana yang telah saya jelaskan semalam, mengadakan program latihan persediaan ke arah penyertaan dalam Sukan SEA XVI di

Manila dan termasuklah latihan-latihan pusat, penyediaan pusat cemerlang, latihan luar negeri dan sebagainya. Juga diadakan program pendedahan pertandingan tempatan dan luar negeri dan menjemput jurulatih-jurulatih asing yang berkepakaran dan menyediakan peralatan dan kemudahan sukan yang bertambah.

Selain daripada itu, Kementerian juga telah menubuhkan Lembaga Kejurulatihan Kebangsaan yang bertanggungjawab menyediakan Kurikulum Sains Sukan bagi melatih jurulatih-jurulatih tempatan.

Selain daripada itu, diadakan juga program menghantar jurulatih-jurulatih yang berkelayakan menjalani kursus-kursus di luar negeri bagi mempertingkatkan mutu kejurulatihan masing-masing.

Program juga diadakan bagi meng-
anjurkan kursus-kursus pengurusan sukan untuk pentadbir-pentadbir persatuan sukan. Selain daripada itu diadakan juga program membantu atlet menjalani latihan dan penyertaan pertandingan di luar negeri dan juga diadakan program dengan kerjasama Kementerian Pendidikan untuk menganjurkan Program Bakat di peringkat sekolah.

Bagi pertanyaan seksyen (b), sukacita saya memaklumkan di samping Projek TUO ataupun projek Thomas/Uber Cup dan Olympic yang telah dilaksanakan, Persatuan Bolasepak Malaysia dengan kerjasama Majlis Sukan Negara telah melancarkan Projek Skuad Barcelona yang meliputi pemain-pemain bolasepak yang berkaliber untuk membawa cabaran negara ke Sukan Olimpik yang akan datang.

Untuk sukan-sukan lain, bagi makluman Dewan, pihak Majlis Sukan Negara telah mewujudkan Program

Pelapis sejak awal tahun 1983 dengan tujuan untuk memilih dan melatih atlet-atlet muda yang berpotensi. Antara program-program yang mempunyai siri Program Pelapis termasuklah hoki, kapal layar, squash, pingpong, bola keranjang, bowling, ragbi, lumba basikal, kriket dan gimnastik.

HOSPITAL BARU SIBU— PROJEK

2. Tuan Wong Sing Nang minta Menteri Kesihatan menyatakan bilakah projek pembinaan Hospital Sibu baru akan siap dibina oleh Kementerian Kesihatan dan berapakah kos pembinaannya. Mengapa projek ini nampaknya dihentikan sekarang tanpa sebarang perkembangan.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan (Tuan Ong Ka Ting): Tuan Yang di-Pertua, Projek Hospital Baru Sibu sebenarnya tidak dihentikan sekarang. Projek ini dibiayai di bawah pinjaman Bank Pembangunan Asia. Tawaran membinanya telah diluluskan oleh pihak berkuasa Perbendaharaan Malaysia dan baru-baru ini oleh Bank Pembangunan Asia. Kerja-kerja pembinaan akan bermula tidak lama lagi. Projek ini dijangka akan siap dibina pada penghujung tahun 1993. Kos pembinaannya ialah sebanyak \$104.9 juta.

Tuan Sim Kwang Yang: Tuan Yang di-Pertua, adakah Hospital Baru Sibu itu dijadikan sebuah pusat rujukan untuk kawasan Rajang sebab ia satu kawasan yang paling besar dan, jika ya, adakah akan disediakan kemudahan untuk pakar-pakar khasnya dalam bidang kardiologi dan kanser supaya pesakit-pesakit dalam kawasan Rajang yang paling besar itu khasnya mereka yang miskin tidak terpaksa dihantar ke Singapura ataupun Kuala Lumpur untuk rawatan? Adakah kemudahan kepakaran dan doktor-doktor pakar?

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, hospital gantian ini iaitu Hospital Besar Sibu yang baru ini akan mempunyai beberapa perkhidmatan kepakaran tetapi buat sementara ini belum ada rancangan untuk membekalkan kemudahan kepakaran cardiac. Di antara kepakaran-kepakaran yang akan disediakan ialah pakar perubatan, pembedahan, paediatric, perbidanan dan sakit puan, ophthalmology, orthopedic, ENT, X-Ray dan kajipenyakit. Maka dengan rancangan yang sedia ada itu Kementerian akan memberi perkhidmatan dalam bidang-bidang yang disebutkan itu sahaja.

Tuan Jason Wong Sing Nang: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Apakah langkah-langkah yang akan diambil oleh Kementerian Kesihatan untuk mengurangkan kesesakan yang dialami oleh Hospital Lau Keng Howe, Sibu pada masa ini?

Tuan Ong Ka Ting: Tuan Yang di-Pertua, seperti di hospital-hospital lain, Kementerian Kesihatan telah cuba mengadakan beberapa langkah sementara dari segi menambahkan bilangan doktor-doktor pakar dan bilangan jururawat melalui beberapa langkah yang telahpun berulang kali kami jawab di sini. Itulah langkah-langkah sementara untuk Hospital Lau Keng Howe.

REJIM ISRAEL MEMBUNUH RAKYAT PALESTIN

3. Tuan Haji Mahbud bin Haji Hashim minta Menteri Luar Negeri menyatakan:

- (a) sejauh manakah peranan yang dimainkan oleh Malaysia sebagai Ahli Majlis Keselamatan Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu, di dalam menggesa pihak rejim Israel supaya tunduk kepada kehendak badan

tersebut untuk membenarkan pihak Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu menghantar satu pasukan penyiasat bagi menyiasat pembunuhan 20 orang rakyat Palestin berhampiran Masjidil Al Aqsa oleh rejim Israel; dan

- (b) jika pihak Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu boleh mengenakan sekatan ekonomi terhadap Iraq yang melibatkan sekatan di laut dan di udara, kenapakah perkara yang sama tidak boleh dilakukan pada Israel yang telah melakukan banyak keganasan dan pembunuhan terhadap rakyat Palestin.

Dato' Dr Abdullah Fadzil bin Che Wan (Timbalan Menteri Luar Negeri): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Berikutan tindakan kejam rejim Israel membunuh 20 orang rakyat Palestin di Jerusalem pada 8hb Oktober, 1990, Malaysia bersama-sama dengan Columbia, Cuba dan Yemen telah berjaya mendapat sokongan Majlis Keselamatan Bangsa-bangsa Bersatu terhadap Resolusi 672 (1990) yang mana Resolusi tersebut telah mengutuk tindakan kejam rejim Israel di atas peristiwa itu serta menggesa agar Setiausaha Agung PBB menghantar satu rombongan PBB untuk melawat kawasan tersebut dan mengemukakan laporan lawatan kepada Majlis Keselamatan sebelum akhir bulan Oktober, 1990. Berikutan keengganan rejim Israel membenarkan rombongan tersebut memasuki wilayah tersebut, Malaysia bersama-sama dengan Columbia, Cuba dan Yemen telah mengadakan usaha lanjutan dan

berjaya mendapat sokongan Majlis Keselamatan terhadap Resolusi 673 (1990) yang menuntut agar Israel mematuhi sepenuhnya ketetapan Resolusi 672 (1990).

Dalam usaha selanjutnya, Tuan Yang di-Pertua, Malaysia berjaya mendapatkan sokongan anggota Majlis Keselamatan bagi meluluskan Resolusi 681 (1990) pula pada 20hb Disember, 1990, yang menuntut agar Israel mematuhi sepenuhnya ketetapan, dengan izin, Fourth Geneva Convention (1949) mengenai perlindungan dan keselamatan rakyat Palestin di wilayah yang diduduki oleh rejim Israel. Kejayaan tersebut sungguh bermakna memandangkan julung kali sesuatu resolusi mengenai kekejaman Israel di Majlis Keselamatan mendapat sokongan daripada Amerika Syarikat dan diluluskan secara sebulat suara.

- (b) Resolusi-resolusi yang menentang pendudukan Israel di bumi Palestin serta kekejamannya terhadap rakyat Palestin sentiasa menerima tentangan daripada penyokong-penyokong Israel, termasuklah di antara ahli-ahli tetap Majlis Keselamatan. Oleh kerana itu, Majlis Keselamatan telah tidak berupaya menimbang resolusi mengenai sekatan ekonomi terhadap Israel. Malaysia amatlah menyedari hakikat ini dan telahpun berkali-kali menimbulkan rungutan berkenaan perkara tersebut sewaktu menjadi ahli Majlis Keselamatan dahulu.

Tuan Haji Abdul Hadi bin Haji Awang: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Apabila Malaysia menyokong keputusan Majlis Keselamatan Bangsa-bangsa Bersatu, keputusan

perang berhubung dengan Krisis Teluk, adakah Malaysia mengambil kira tentang peranan mereka yang sentiasa menyokong Israel, yang sentiasa memihak kepada Israel dan menggunakan kuasa Veto di masa-masa yang lalu dalam keputusan yang berhubung dengan Israel dan adanya tentera Yahudi dalam pasukan-pasukan mereka di Teluk?

Dato' Dr Abdullah Fadzil bin Che Wan: Tuan Yang di-Pertua, walaupun soalan ini tidak ada kena-mengena dengan soalan asal, jawapannya Malaysia sedar.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Baiklah.

Tuan Haji Sukri bin Haji Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Semua dunia telah mengetahui bahawa Malaysia menyokong perjuangan pembebasan rakyat Palestin dan baru-baru ini kita telah membuat satu sikap bersama-sama dengan Majlis Keselamatan Bangsa-bangsa Bersatu mengecam pendudukan Iraq ke atas Kuwait. Dan kita dengar juga baru-baru ini PLO secara nyata menyokong Presiden Saddam Hussein atau Iraq di dalam masalah yang berlaku di Teluk sekarang. Apakah penjelasan Kerajaan tentang kedudukan ini?

Yang kedua, sebagaimana yang kita tahu tempoh terakhir yang ditetapkan oleh Majlis Keselamatan Bangsa-bangsa Bersatu untuk menghindarkan perang cuma tinggal 5 hari sahaja lagi. Sebagai negara yang bertanggungjawab, apakah langkah-langkah terakhir yang telah disusun oleh Kerajaan Malaysia, khususnya Kementerian Luar Negeri untuk menyekat supaya perang yang diura-urakan itu tidak berlaku?

Dato' Dr Abdullah Fadzil bin Che Wan: Tuan Yang di-Pertua, kita bincang masalah Resolusi Majlis Keselamatan Bangsa-bangsa Bersatu

berkenaan dengan kekejaman Israel. Soal mengenai Iraq....

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Saya rasa soalan tadi....

Dato' Dr Abdullah Fadzil bin Che Wan:....tidak ada kena-mengena.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat):.....memang keluar.

Tuan Haji Sukri bin Haji Mohamed: Minta maaf.....

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Sebab apa yang tertera di dalam soalan asal ini adalah soalan lain.

Tuan Haji Sukri bin Haji Mohamed: Minta maaf, Tuan Yang di-Pertua, kalau saya dapat diberi peluang untuk menjelaskan. Kesemuanya di sini bersabit dengan perjuangan rejim Israel dan Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu dan kemudiannya Pembebasan Rakyat Palestin. Semuanya ada terdapat di dalam soalan (a) dan (b) seperti yang dibentangkan tadi.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, keputusan telahpun dibuat.

Tuan Haji Sukri bin Haji Mohamed: Jika itu keputusan, saya akur dengan keputusan itu.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Terima kasih.

BARANGAN TERKAWAL— MENYENARAikan

4. Tuan Chor Chee Heung minta Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna menyatakan adakah Kementerian bercadang untuk menyenaraikan lebih banyak lagi barangan terkawal dan bila akan

berbuat demikian berikutan dengan tindakan pekedai-pekedai runcit menaikkan harga barangan keperluan dengan sewenang-wenangnya.

Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna (Dato' Dr Haji Sulaiman bin Haji Daud): Tuan Yang di-Pertua, saya telahpun memberi jawapan kepada soalan yang serupa maksudnya pada 7hb Januari, 1991, iaitu ketika saya menjawab soalan daripada Ahli Yang Berhormat dari Tumpat. Di samping itu, saya juga telah memberi jawapan yang serupa semasa saya menggulung perbahasan tentang Rang Undang-undang Perbekalan semalam. Jadi, saya tidak ada apa-apa lagi hendak ditambah.

DASAR SUKAN NEGARA

5. Tuan Haji Ibrahim bin Jendol minta Menteri Belia dan Sukan menyatakan:

- (a) sama ada Kementerian bercadang untuk melibatkan lebih ramai ahli fikir sukan dan cendekiawan sosial untuk membentuk satu falsafah sukan negara yang jitu dan jelas, agar dapat menyediakan asas yang kukuh untuk merangka program pembangunan sukan negara yang mencukupi aspek rohaniah bersesuaian dengan falsafah sukan yang telah dibentuk; dan
- (b) apakah Kementerian mempunyai rancangan khas untuk menjadikan ahli-ahli yang telah berjaya sebagai jurulatih bertauliah dengan menghantar mereka mengikuti kursus ke luar negara.

Tuan Haji Annuar bin Musa: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Sebenarnya satu falsafah sukan negara yang jitu dan jelas

sepertimana yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu telahpun ada dalam bentuk Dasar Sukan Negara. Untuk makluman, Dasar Sukan Negara telahpun digubal dan diluluskan oleh Jemaah Menteri dalam tahun 1988 dan sedang dilaksanakan sekarang. Dalam proses menggubal Dasar tersebut, sememangnya telah ramai ahli fikir sukan termasuk juga cendekiawan sosial yang telah dijemput untuk memberikan buah fikiran. Dan dalam melaksanakan Dasar Sukan Negara ini, kepakaran-kepakaran dalam bidang tertentu sama ada dari dalam ataupun dari luar negeri telahpun memberikan pendapat masing-masing. Walau bagaimanapun, di masa-masa yang akan datang, Kementerian akan terus memberi peluang dan akan mengambil kira pendapat daripada gulungan-gulungan yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat tersebut.

- (b) Mengenai rancangan jurulatih yang lebih banyak difikirkan perlu dihantar ke luar negeri, saya telahpun menerangkan dalam jawapan saya iaitu kepada soalan yang pertama tadi. Walau bagaimanapun, saya ingin menambah jurulatih-jurulatih kebangsaan yang telah dihantar dari masa ke semasa untuk berkursus jangka pendek di luar negeri, termasuklah antara lain, bagi sukan olahraga pernah dihantar ke Jerman Timur; permainan bowling pernah dihantar ke Amerika Syarikat; jurulatih bola tampar dihantar ke Jerman Timur; bolasepak ke Hungary dan England; angkat berat ke Hungary; renang ke Australia dan tinju ke Jerman Timur.

PERSARAAN AWAL—KAJIAN

6. Tuan Haji Nik Abdullah bin Haji Arshad minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) setakat mana kajian-kajian telah dibuat untuk memberi peluang kepada kakitangan Kerajaan membuat pencen pilihan setelah berusia 40 tahun sebagai yang disarankan oleh Menteri Kewangan dalam ucapan Belanjawan yang lalu;
- (b) adakah Kerajaan bercadang untuk membentangkan hasil kajian itu sekarang. Jika tidak, mengapa;
- (c) adakah apa-apa halangan menyebabkan sudah setahun lebih selepas saranan itu dibuat perkara itu belum diputuskan lagi; dan
- (d) jika rancangan itu dilaksanakan adakah pada pandangan Kerajaan akan disambut oleh para pegawai Kerajaan.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Abang Abu Bakar bin Datu Bandar Abang Haji Mustapha): Tuan Yang di-Pertua, kajian mengenai dengan saranan Yang Berhormat Menteri Kewangan supaya umur persaraan pilihan sendiri diturunkan kepada umur 40 tahun telah dibuat dan Rang Undang-undang untuk meminda Akta Pencen berkenaan untuk melaksanakan saranan ini akan dibentangkan dalam Parlimen yang sedang bersidang sekarang. Sama ada pegawai Kerajaan akan menyambut persaraan pada umur 40 tahun, itu adalah sukar untuk diramalkan.

Tuan Ahmad bin Nor: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin tahu sebelum Menteri Kewangan di dalam Belanjawan 1990 mencadangkan persaraan lebih awal bagi kakitangan perkhidmatan awam iaitu pada umur 40

tahun, adakah Kementerian Kewangan atau Menteri Kewangan sendiri telah mendapat pandangan dan nasihat daripada Jabatan Perkhidmatan Awam tentang cadangan ini. Saya ingin tahu oleh kerana semasa dimaklumkan oleh Menteri Kewangan dalam Belanjawan 1990, mereka yang ingin untuk bersara pada umur pilihan 40 tahun mengharapkan bahawa mereka ini akan mendapat bayaran pencen apabila mereka bertindak untuk bersara semasa genap umur 40 tahun. Tetapi keadaan sekarang sudah berlainan, mungkin ini tidak akan mendapat sambutan daripada kakitangan awam.

Dato' Abang Abu Bakar bin Datu Bandar Abang Haji Mustapha: Tuan Yang di-Pertua, saya minta Yang Berhormat dari Bayan Baru bersabar sedikit apabila saya bentang Akta Pencen 1990 nanti, saya akan memberi jawapannya.

Tuan Haji Nik Abdullah bin Haji Arshad: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin tahu sekiranya berlaku kakitangan Kerajaan dan mereka menyahut tujuan untuk bersara dalam umur 40 tahun, apakah akan berlaku dalam urusan Kerajaan sekiranya tindakan ini dilakukan secara beramai-ramai?

Yang keduanya, adakah Kerajaan sedar bahawa kematangan dan kepakaran pemikiran seseorang itu tidak berlaku sebelum umur 40 tahun. Kalau sekiranya Kerajaan sedar, apakah tujuan Kerajaan memberi peluang begitu awal kepada kakitangan Kerajaan. Adakah untuk memberi peluang kepada orang baru untuk memegang jawatan ataupun bagaimana?

Dato' Abang Abu Bakar bin Datu Bandar Abang Haji Mustapha: Tuan Yang di-Pertua, kita belum tahu sambutan daripada kakitangan awam Kerajaan. Apabila Akta Pencen 1990 ini diluluskan, takkan semua 100%

pekerja-pekerja Kerajaan yang berumur 40 tahun akan bersara serentak. Apakah soalan yang kedua?

Tuan Haji Nik Abdullah bin Haji Arshad: Kematangan.

Dato' Abang Abu Bakar bin Datu Bandar Abang Haji Mustapha: Soal kematangan—tujuan Kerajaan memberi peluang kepada pekerja-pekerja Kerajaan untuk bersara pada umur 40 tahun iaitu untuk memberi peluang kepada mereka untuk menjalankan tugas ataupun berkecimpung dalam pihak swasta.

SKIM PINJAMAN PERUMAHAN/ KERETA SECARA ISLAM

7. Dato' Haji Mohammad Abu Bakar bin Rautin Ibrahim minta Menteri Kewangan menyatakan perkembangan tentang cadangan untuk mengislamkan pinjaman perumahan kepada kakitangan Kerajaan.

31-1-91

5. Dr Sanusi bin Daeng Mariok minta Menteri Kewangan menyatakan bilakah pinjaman perumahan dan pinjaman kereta secara Islam akan dilaksanakan oleh Kerajaan. Kenapa sistem tersebut ditangguhkan atau tidak dilaksanakan walaupun ianya banyak kali dicadangkan untuk dilaksanakan.

Timbalan Menteri Kewangan (Tuan Abdul Ghani bin Othman): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menjawab soalan ini bersama dengan soalan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat dari Rantau Panjang pada 31.1.91 mengenai perkara yang sama.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Baiklah.

Tuan Abdul Ghani bin Othman: Tuan Yang di-Pertua, sumber kewangan bagi membiayai Skim Pinjaman Perumahan Kerajaan pada masa ini adalah diperolehi melalui pinjaman-pinjaman daripada bank-bank perdagangan dan institusi kewangan seperti Malayan Banking, Bank Simpanan Nasional dan Cagamas. Pinjaman-pinjaman ini dikenakan faedah di antara 7% hingga 10%. Kerajaan terpaksa meminjam untuk membiayai skim pinjaman perumahan dan juga projek-projek pembangunan yang lain kerana hasil kutipan yang dikutip tiap-tiap tahun tidak mencukupi untuk menampung perbelanjaan tersebut. Sekiranya pemberian pinjaman perumahan Kerajaan mengikut lunas-lunas Islam hendak dilaksanakan, sumber kewangan yang diperolehi mestilah diperolehi daripada hasil Kerajaan.

Oleh kerana jumlah peruntukan yang diperlukan untuk membiayai Skim Pinjaman Perumahan bagi kakitangan Kerajaan melebihi \$1.5 bilion setahun dan hasil Kerajaan tidak mencukupi untuk menampung perbelanjaan ini, maka Kerajaan terpaksa memperolehi sumber kewangan dengan meminjam daripada institusi kewangan yang mana ini melibatkan pembayaran faedah. Oleh yang demikian Kerajaan akan terus meneliti cadangan tersebut sebelum dapat melaksanakan cadangan pinjaman perumahan mengikut lunas-lunas Islam.

Mengenai Skim Pinjaman Kenderaan, Kerajaan adalah pada peringkat yang terakhir untuk menentukan kemungkinan melaksanakan Skim Pinjaman Kenderaan mengikut lunas-lunas Islam.

JURUTERBANG MAS

8. Tuan Haji Mohd. Zihin bin Haji Mohd. Hassan minta Menteri Pengangkutan menyatakan:

- (a) berapa orangkah juruterbang-juruterbang MAS sekarang;

- (b) berapa ramai juruterbang-juruterbang dari negara asing;
- (c) di manakah juruterbang-juruterbang ini mendapat latihan; dan
- (d) berapakah jumlah juruterbang-juruterbang bumiputera.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Datin Paduka Hajjah Zaleha binti Ismail): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) pada masa ini terdapat seramai 879 juruterbang sedang berkhidmat dengan Sistem Penerbangan Malaysia;
- (b) dari 879 juruterbang tersebut, seramai 290 orang adalah dari negara-negara asing;
- (c) juruterbang-juruterbang MAS mendapat latihannya di Akademi Penerbangan Malaysia di Melaka dan juga di Civil Air Training Academy, Australia. Juruterbang-juruterbang tersebut kemudiannya dilatih di Sekolah Latihan Operasi Penerbangan MAS; dan
- (d) jumlah juruterbang bumiputera adalah seramai 341.

Tuan Haji Mohd. Sharif bin Jajang: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin tahu sudahkah ada juruterbang wanita bagi MAS? Jika ada, saya ingin tahu bilangannya. Jika tidak, adakah cadangan untuk hendak mengambil juruterbang wanita kerana wanita sekarang ini sibuk untuk mendapat taraf yang sama ataupun hak yang sama?

Datin Paduka Hajjah Zaleha binti Ismail: Tuan Yang di-Pertua, belum ada lagi juruterbang wanita dan saya bersetuju dengan Yang Berhormat, cuma kita tidak boleh hendak memaksa sesiapa untuk menjadi juruterbang kerana untuk menjadi juruterbang ini

bukan mudah. Seseorang itu mesti berani, mesti sanggup bekerja berbelas-belas jam dan sebagainya. Itulah keadaannya dan saya harap adalah wanita yang berminat.

Tuan Haji Ibrahim bin Ali: Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab bahawa kerja pilot ini memerlukan keberanian dan sanggup menghadapi cabaran, adakah wanita tidak berani? (*Ketawa*)

Datin Paduka Hajjah Zaleha binti Ismail: Tuan Yang di-Pertua, bukan wanita tidak berani, mungkin dia tidak hendak. Dia bukan tidak berani, agaknya tidak hendak—yang lelaki pun ada yang cuba, dia rasa dia boleh tetapi bila diuji dia tidak boleh. (*Ketawa*)

Tuan Shahidan bin Kassim: Tuan Yang di-Pertua, soalan ini serius sedikit. (*Ketawa*) Apakah perancangan masa depan MAS untuk membolehkan orang tempatan mengambilalih daripada juruterbang-juruterbang asing? Itu yang pertama.

Tadi Yang Berhormat menyebutkan—ini betul-betul ada komplek dan pengalaman sendiri bahawa mereka ini telah dilatih di beberapa tempat sebelum mereka membawa kapal-terbang MAS tetapi adakah Yang Berhormat sedar bahawa juruterbang-juruterbang asing ini, kita akan dapati perbezaan daripada segi pendaratan kapal-terbang. Kita dapati mereka ini agak kasar terutamanya di Lapangan-terbang Alor Setar. Saya ingat tiap-tiap kali dia sebut juruterbang asing, kita sudah bersedia memegang jantung masing-masing semasa pendaratan. Oleh kerana mereka ini mungkin kurang memahami bahawa lapangan-terbang yang terpendek yang boleh didarati oleh kapal-terbang Boeing ialah di Alor Setar. Jadi, apakah usaha dibuat untuk membolehkan mereka ini supaya mendarat tidak kasar?

Yang keduanya, berapa banyakkah kerugian yang telah dihadapi oleh MAS oleh kerana tiap-tiap kali pendaratan yang kasar tentulah ada kerosakan yang berlaku kepada kapal-terbang-kapal-terbang? Saya harap Yang Berhormat jawab jangan marah kepada saya, macam semalam. (*Ketawa*)

Datin Paduka Hajjah Zaleha binti Ismail: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak marah, semalam itupun saya tidak marah. Saya mengatakan bahawa.....(*Disampuk*) saya tidak marah—bukan marah kerana mengata-kan perkara yang benar. Perancangan masa depan MAS memang ada dan sepanjang masa MAS mengambil pelatih-pelatih untuk juruterbangnya.

Setakat inipun juruterbang asing yang ada yang saya sebutkan berjumlah 290 orang tadi hanya 32.99% sahaja daripada jumlah juruterbang yang digaji oleh MAS. Insya Allah, apabila lebih ramai lagi anak-anak muda Malaysia berminat dan sanggup serta berani menjadi juruterbang, kita akan dapat mengganti mereka semua.

Mengenai pendaratan tadi itu, saya tidak dapatlah hendak mengatakan ia atau tidak, cuma saya ambil pandangan Yang Berhormat itu, saya minta pihak MAS membuat laporan.

BAHASA MALAYSIA— KEDUDUKANNYA DALAM SEKTOR SWASTA

9. Dr Sanusi bin Daeng Mariok minta Menteri Pendidikan menyatakan bahawa sistem pendidikan dalam Bahasa Malaysia secara tidak langsung mengurangkan peluang amali dalam bahasa Inggeris tetapi ini adalah menjadi hasrat Pendidikan Kebangsaan. Kelemahan siswazah kita dalam bahasa Inggeris tetapi tidak kurang dalam kemahiran teknikal telah diambil kesempatan oleh mereka yang

akan menjejaskan pencapaian Dasar Ekonomi Baru. Apakah usaha Kerajaan dalam penguatkuasaan Bahasa Malaysia sebagai bahasa rasmi negara terutama dalam sektor swasta. Benarkah kedudukan Bahasa Malaysia sudah kurang memandangkan Kerajaan sudah mengiktiraf Sijil Kolej Tunku Abdul Rahman tanpa kepujian dalam Bahasa Malaysia.

Timbalan Menteri Pendidikan (Dr Fong Chan Onn): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian Pendidikan sentiasa memberi perhatian khusus kepada bahasa Inggeris sebagai bahasa kedua kerana kepentingan dan peranan bahasa Inggeris dalam sistem pendidikan kita sebagai sumber rujukan ilmu dan sebagai satu daripada bahasa antarabangsa. Oleh itu Kementerian Pendidikan telah dan sedang mengambil langkah-langkah tertentu untuk memastikan penguasaan bahasa Inggeris di kalangan pelajar dan mahasiswa dipertingkatkan tanpa menjejaskan penguasaan dan kemahiran dalam Bahasa Malaysia. Program mempertingkatkan penguasaan bahasa Inggeris ini termasuklah ke arah penggunaannya sebagai alat komunikasi iaitu "bidang amali" sebagai yang disebut oleh Yang Berhormat.

Kerajaan tidak ada maklumat dan bukti yang khusus bahawa ada pihak-pihak yang mengambil peluang menjejaskan Dasar Ekonomi Baru semata-mata kerana siswazah kita lemah dalam bahasa Inggeris. Sekiranya ada maklumat dan bukti yang sahih Kerajaan akan mengambil tindakan yang sewajarnya.

Langkah untuk melaksanakan penguatkuasaan Bahasa Malaysia sebagai bahasa rasmi di sektor swasta dilaksanakan secara berperingkat-peringkat. Usaha-usaha berikut akan dijalankan untuk memperluaskan

penggunaan Bahasa Malaysia di sektor swasta:

- (i) Kerajaan sentiasa menggunakan Bahasa Malaysia dalam urusan rasmi dengan pihak swasta dan orang ramai.
- (ii) Jabatan dan agensi Kerajaan diarahkan supaya sentiasa menggunakan Bahasa Malaysia walaupun ada pihak swasta atau orang ramai yang menggunakan bahasa Inggeris atau bahasa-bahasa lain apabila berurusan dengan pihak Kerajaan.
- (iii) Penggunaan bahasa dalam pengiklanan dan pameran di kedai dan tempat-tempat perniagaan serta di kawasan tempat awam yang dibuat oleh pihak swasta akan dikawal oleh Pihak Berkuasa Tempatan.
- (iv) Pindaan kepada Akta Bahasa Kebangsaan dan undang-undang untuk membolehkan Bahasa Malaysia digunakan dengan lebih luas dalam bidang Kehakiman dan perbicaraan di mahkamah secara tidak langsung menggalakkan agensi swasta mahir dalam Bahasa Malaysia.
- (v) Kerajaan juga melalui Dewan Bahasa dan Pustaka memberi khidmat nasihat bahasa, menganjurkan taklimat/kursus dan ceramah tentang Bahasa Malaysia Baku, membuat penelitian penggunaan bahasa dalam iklan media cetak dan media elektronik, memberi khidmat penyemakan bahan, mengadakan seminar tentang masalah penggunaan Bahasa Malaysia, menyebarkan bahan panduan penggunaan bahasa dan menerbitkan pelbagai buku rujukan bahasa.

Langkah-langkah positif tersebut adalah khusus untuk membantu sektor swasta dalam m e m p e r t i n g k a t k a n penggunaan Bahasa Malaysia.

- (vi) Selain dari itu, Kerajaan juga telah bersetuju untuk meminda Akta Dewan Bahasa dan Pustaka 1959, Akta 213, untuk membekalkan Dewan Bahasa dan Pustaka dengan kuasa menggalakkan penggunaan Bahasa Malaysia dengan lebih meluas di kalangan swasta dengan cara memberi petunjuk, teguran, nasihat, latihan, bimbingan dan pengawasan dengan tujuan menjadikan Bahasa Malaysia sebagai bahasa komunikasi yang berkesan di semua peringkat.

Tuan Yang di-Pertua, adalah juga tidak benar pendapat yang mengatakan kedudukan Bahasa Malaysia sudah kurang memandangkan Kerajaan telah mengiktiraf Sijil Kolej Tunku Abdul Rahman kerana syarat pengiktirafan Sijil dari Kolej Tunku Abdul Rahman itu adalah sama sebagaimana yang digunakan untuk kursus-kursus yang dianjurkan oleh Politeknik Ungku Omar. Antara syarat-syarat lain yang digunakan sebagai kriteria pengiktirafan sesuatu kelayakan ialah nilai dan mutu akademik, syarat kelayakan masuk, kelayakan tenaga pengajar, jangkamasa pengajian, kemudahan pembelajaran, sistem peperiksaan dan bahasa pengantar.

Dr Sanusi bin Daeng Mariok: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Begitu banyak usaha yang telah dilakukan dan dijalankan oleh Kerajaan khususnya Kementerian Pendidikan untuk meluaskan penggunaan Bahasa Kebangsaan. Maka saya ingin bertanya

apakah Kementerian Pendidikan berpuas hati dengan pencapaian mengenai Bahasa Kebangsaan di negara kita yang ada pada hari ini.

Dr Fong Chan Onn: Tuan Yang di-Pertua, memang adalah hasrat Kerajaan supaya kita lebih lagi mempertingkatkan dan memperluaskan penggunaan Bahasa Malaysia di semua peringkat. Dengan tujuan itulah kita telah memperkenalkan sistem pengajian baru kita di sekolah rendah dan sekolah menengah dan dengan sistem KBSM dan KBSR taraf Bahasa Malaysia lebih diberi penggunaan dan taraf Bahasa Malaysia di kalangan pelajar kita bolehlah lebih dipertingkatkan. Itu bukan menunjukkan bahawa kita tidak berpuas hati tentang pencapaian pelajar-pelajar kita dalam Bahasa Malaysia. Kita hanya lebih mempertingkatkan dan lebih meluaskan penggunaan Bahasa Malaysia di kalangan seluruh masyarakat Malaysia.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat sedar dengan adanya penguasaan Bahasa Malaysia di sekolah rendah dan sekolah menengah ini dengan semula jadi penguasaan dan penggunaan Bahasa Malaysia akan meluas digunakan di seluruh negara dan adakah Yang Berhormat sedar bahawa dengan KBSR dan KBSM sekarang yang disebutkan hendak meningkatkan penguasaan bahasa itu sehingga menimbulkan masalah murid-murid 6A tidak boleh masuk ke Tingkatan 1. Adakah ini menunjukkan apa yang disebutkan usaha untuk menguasai Bahasa Malaysia ini sudah gagal? Kalau gagal, bagaimana dia boleh menggalakkan penduduk-penduduk di Malaysia menggunakan Bahasa Malaysia terutamanya di sektor swasta?

Dr Fong Chan Onn: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak faham dengan tepat soalan dari Ahli Yang Berhormat dari

Kepong. Tetapi bolehlah saya cuba menjawab.

Seperti saya terangkan tadi, memang adalah menjadi hasrat dan tujuan Kerajaan untuk memperluaskan dan mempertingkatkan penggunaan Bahasa Malaysia. Dengan itulah kita telah memperkenalkan kurikulum baru iaitu KBSM dan KBSR. Saya rasa usaha mempertingkatkan Bahasa Malaysia itu tidak ada berkaitan dengan soalan yang dibangkitkan iaitu soal 6A itu.

Dr Tan Seng Giaw: (*Bangun*)

Tuan Lim Guan Eng: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Ya, nanti sekejap, Kota Melaka.

Dr Tan Seng Giaw: Dia tidak jawab.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Jawapan telahpun diberi dan juga Yang Berhormat Timbalan Menteri menafikan ada sebarang hubungkaitnya di antara isu 6A dengan soalan yang dibangkitkan. Itulah keputusan saya. Kota Melaka.

Tuan Lim Guan Eng: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya tertarik dengan jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi yang menyatakan bahawa KBSR dengan KBSM telah secara langsung dan secara tidak langsung berjaya mempertingkatkan mutu Bahasa Malaysia di sekolah rendah jenis kebangsaan.

Di sini saya hendak bertanya adakah keputusan pihak Kementerian untuk tidak membenarkan murid-murid yang mendapat 6A naik terus ke Tingkatan 1 menunjukkan bahawa KBSR telah gagal dalam usaha mempertingkatkan mutu Bahasa Malaysia di kalangan murid?

Jikalau begitu, apakah pihak Kementerian bercadang menggubal satu dasar yang baru untuk menggantikan KBSR bagi memastikan bahawa mutu penguasaan Bahasa Malaysia di kalangan pelajar-pelajar SRJK boleh diperkenalkan?

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Soalan Yang Berhormat juga terkeluar daripada soalan asal.

TERNAKAN BIRI-BIRI

10. Tuan Haji Ibrahim bin Mahmood minta Menteri Pertanian menyatakan:

- (a) memandangkan biri-biri mulai menjadi binatang peliharaan popular di kalangan petani dan pekebun, adakah Kerajaan bercadang untuk menjadikan ternakan biri-biri sebagai satu industri terpenting di negara ini;
- (b) jika ia boleh dijadikan satu sektor ekonomi negara, bagaimana peluang ini boleh disertai oleh seramai-ramai rakyat dan boleh memberi faedah kepada seramai yang boleh; dan
- (c) apakah yang menghalang Kerajaan selama ini tidak memberikan perhatian kepada bidang ternakan sedangkan permintaan daging adalah berterusan.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pertanian (Tuan Mohd. Shariff bin Haji Omar): Tuan Yang di-Pertua, bagi menjawab soalan (a), Kerajaan tidak bercadang menjadikan ternakan biri-biri sebagai satu industri terpenting sungguhpun ia mempunyai potensi untuk berkembang maju. Faktor-faktor ekonomi dan kos pengeluaran hendaklah diambil kira di dalam memajukan industri tersebut.

Bagi menjawab soalan (b), peluang untuk rakyat melibatkan diri di dalam industri ini adalah luas terutama sekali di kebun-kebun getah dan kelapa sawit di mana penglibatan pekebun-pekebun kecil tidak melibatkan kos yang tinggi kerana mereka telahpun mempunyai kawasan pemeliharaan yang sedia ada. Latihan kepada penternak di berikan untuk menggerakkan penyertaan mereka dalam bidang ini melalui agensi-agensi seperti RISDA, FELDA, FELCRA dan lain-lain.

Bagi menjawab soalan (c), untuk makluman Yang Berhormat, permintaan terhadap daging tidak hanya melibatkan biri-biri sahaja. Daging lembu, khinzir, ayam dan malahan anab juga mempunyai permintaan. Kerajaan telah dapat memenuhi permintaan terhadap daging khinzir dan ayam melebihi 100%, malahan komoditi-komoditi ini telahpun mencapai taraf eksport. Kerajaan telahpun berjaya meningkatkan taraf sara diri bagi daging lembu sehingga 36% dan 12% bagi biri-biri. Usaha-usaha masih diteruskan untuk meningkatkan lagi pengeluaran daging tempatan seperti mengimport lembu dan biri-biri baka baik untuk tujuan pembiakan.

Tuan Haji Ibrahim bin Ali: Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Setiausaha Parlimen menjawab bahawa industri biri-biri ini mempunyai potensi, tetapi Kerajaan tidak bercadang untuk menjadikan ianya sebagai satu industri yang penting. Saya ingin tanya sebab-sebabnya. Adakah kerana segala usaha telah dibuat di negara kita ini bersabit dengan biri-biri tetapi tidak gemuk juga, manakala biri-biri di lain-lain negara gemuk, bererti biri-biri di negara kita ini tetap kurus? Apakah sebab-sebabnya?

Tuan Mohd. Shariff bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, soalnya, adakah Kerajaan bercadang

menjadikan ternakan biri-biri sebagai satu industri terpenting di negara ini. Jawapan saya, kita tidak akan menjadikan industri ternakan biri-biri ini sebagai industri yang terpenting. Ia sama penting dengan industri-industri yang lain.

Tuan Haji Mohamad bin Sabu: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Biri-biri ini adalah sejenis kambing yang banyak bulu, tetapi di Malaysia bulu biri-biri tidak lebat dibandingkan dengan bulu di New Zealand dan bulu di Australia—saya maksudkan kambing biri-biri. (*Ketawa*) Jadi, saya ingin bertanya apakah ada pihak Kementerian Pertanian menyediakan satu penyelidikan untuk melibatkan bulu biri-biri supaya ia boleh dimakan dagingnya dan bulunya boleh dibuat industri pakaian. Apakah ada usaha penyelidikan untuk melebatkan bulu biri-biri?

Tuan Mohd. Shariff bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, buat masa ini yang kita pentingkan ialah dagingnya, bukan bulunya. Usaha kita adalah untuk menambahkan keperluan daging dalam negara.

PELABURAN ASING DI NEGERI SARAWAK

11. **Tuan Sim Kwang Yang** minta Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri menyatakan kemajuan dan kelemahan yang sudah dialami dalam menarik dan menyalurkan pelaburan asing ke Negeri Sarawak, dan tindakan positif untuk meningkatkan usaha ini ke arah pembangunan perindustrian di negeri ini.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri (Dato' Dr K.S. Nijhar): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Dewan yang mulia ini, soalan seperti ini telah dibangkitkan pada sesi ini pada 6hb Disember, 1990 oleh Ahli

Yang Berhormat dari Labuan. Sebelum soalan tersebut dijawab, saya telahpun mendapat kebenaran daripada Tuan Yang di-Pertua untuk menjawab soalan-soalan yang berhubung dengan perkara yang sama, termasuklah soalan yang dibangkitkan pada hari ini oleh Ahli Yang Berhormat dari Kuching. Oleh itu saya tidak ingin menambah apa-apa lagi.

NELAYAN—MEMBAIKI TARAF HIDUP

12. Tuan Haji Buniyamin bin Yaakub minta Menteri Pertanian menyatakan:

- (a) mengapakah Kerajaan tidak serius untuk membaiki taraf hidup para nelayan hingga menyebabkan sekarang terdapat sekitar 30,000 keluarga masih di bawah paras kemiskinan;
- (b) adakah Kerajaan tidak sedar keadaan ini dan apakah persiapan yang dibuat untuk mengatasi persoalan ini; dan
- (c) adakah Kerajaan setuju untuk membantu mereka dengan membekalkan peralatan moden dan bot dengan harga yang murah dan pinjaman tanpa bunga.

Tuan Mohd. Shariff bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, mengenai soalan (a) adalah tidak benar Kerajaan tidak serius untuk membaiki taraf hidup para nelayan. Secara keseluruhannya taraf hidup di kalangan masyarakat nelayan telah bertambah baik di mana kadar kemiskinan telah menurun daripada 73.2% pada tahun 1970 kepada 24.5% pada tahun 1987.

Bagi menjawab soalan (b), Kementerian Pertanian sedar bahawa masih terdapat masyarakat nelayan yang tergolong di dalam golongan

termiskin. Untuk mengatasi masa ini, Kementerian sentiasa berusaha melaksanakan strategi baru dan program untuk meningkatkan taraf hidup dengan melaksanakan berbagai projek melalui Jabatan Perikanan dan LKIM, di antaranya:

- (i) Melaksanakan program Pembangunan Rakyat Termiskin. Di bawah program ini seramai lebih kurang 983 orang nelayan mendapat faedah yang melibatkan perbelanjaan berjumlah \$1.4 juta;
- (ii) Melibatkan nelayan di dalam bidang pelancongan sebagai pengusaha kedai makanan laut, chalet, bot pengangkutan pelancong dan lain-lain; dan
- (iii) Menyediakan kemudahan asas perkampungan nelayan dan skim perumahan nelayan untuk membolehkan nelayan hidup dengan lebih selesa. Program ini dilancarkan sejak tahun 1986 dan sehingga tahun 1990 sebanyak 839 projek telah dilaksanakan melibatkan perbelanjaan berjumlah \$1.4 juta. Program ini dapat memberi faedah kepada 31,000 hingga 100,000 orang nelayan.

Bagi menjawab soalan (c), Kementerian Pertanian melalui Bank Pertanian Malaysia telah menyediakan kemudahan pinjaman perikanan untuk nelayan pantai memperolehi peralatan tangkapan ikan dan bot moden. Jumlah maksimum pinjaman ini ialah sebanyak \$50,000 dengan kadar faedah sebanyak 4%. Di bawah skim ini seramai 299 orang nelayan telah mendapat pinjaman bernilai \$30,996,150. Selain dari itu nelayan-nelayan termiskin telah juga diberikan kemudahan pinjaman tanpa faedah sejumlah \$3,000.

Tuan Haji Ibrahim bin Ali: Tuan Yang di-Pertua, bolehkah pihak Kementerian menjelaskan, apakah

Kementerian sedar bahawa \$30 juta yang telah disebut, diberi pinjaman kepada nelayan-nelayan untuk membeli bot ataupun pukat adalah merupakan jumlah yang kecil memandangkan potensi industri perikanan yang begitu besar dan apakah benar, saya difahamkan, bahawa Bank Pertanian bersetuju untuk menaikkan tahap pinjaman kepada nelayan-nelayan tetapi telah ditolak oleh pihak Kementerian. Apakah ini benar?

Tuan Mohd. Shariff bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, jawapannya tidak benar.

Tuan Chian Heng Kai: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Setiausaha Parlimen. Apabila Kerajaan ingin membaiki taraf hidup nelayan, adakah Kerajaan membeza-bezakan nelayan, seperti di kawasan saya di Bukit Mertajam, iaitu di Kuala Juru, ada nelayan yang menyokong Semangat 46 tidak diberi benih kerang ketika Kerajaan hendak memberikan benih-benih kerang kepada nelayan. Kenapakah begitu?

Tuan Mohd. Shariff bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, jawapannya tidak benar. (*Ketawa*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat Tuan Kerk Kim Hock.

Tuan Kerk Kim Hock: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin membetulkan satu kesilapan yang terdapat di soalan saya iaitu di ayat yang kelima, perkataan-perkataan "dan membatalkan kadar faedah simpanan" itu haruslah digugurkan. Tuan Yang di-Pertua, soalan yang ke-13.

KADAR PINJAMAN BANK

13. Tuan Kerk Kim Hock minta Menteri Kewangan menyatakan sama ada rasional membenarkan bank-bank

menaikkan kadar pinjaman asas sebanyak 0.5% sungguhpun mereka membuat keuntungan yang banyak dan juga rasional tidak menasihatkan bank-bank tersebut menaikkan kadar faedah simpanan dan membatalkan kadar faedah dendaan.

Tuan Abdul Ghani bin Othman: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, kadar asas berian pinjaman ataupun BLR adalah ditentukan dengan berdasarkan kepada kos dana ataupun kos tabung di kalangan institusi-institusi kewangan di mana kenaikan ataupun penurunan kos dana akan mempengaruhi kedudukan kadar asas berian pinjaman.

Dalam hubungan ini, kenaikan kadar asas berian pinjaman BLR sebanyak 0.5 mata peratusan pada 10hb September 1990 yang lalu telah dipersetujui setelah Bank Negara Malaysia mendapati bahawa berlakunya kenaikan kos dana bagi institusi-institusi kewangan khususnya disebabkan oleh kenaikan kadar faedah deposit dan kadar faedah antara bank.

Mengenai kadar faedah simpanan pula, ia ditentukan sendiri oleh institusi-institusi kewangan dengan berasaskan kepada arah aliran pasaran wang. Pihak bank-bank telahpun mengambil inisiatif sendiri bagi menaikkan kadar faedah simpanan tetap dan simpanan tabungan misalnya pada 15hb Disember 1990 purata kadar simpanan tetap bagi 1 hingga 12 bulan telah meningkat di antara 1.7 hingga 1.96 mata peratusan berbanding dengan akhir tahun 1989. Kadar faedah simpanan tabungan pula meningkat di antara 0.25 hingga 1 mata peratusan dalam jangka masa yang sama.

Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana kita sedia maklum bahawa kadar faedah denda ataupun kadar penalti adalah dikenakan kepada peminjam-peminjam yang tidak mematuhi jadual pembayaran balik. Dengan demikian

adalah tidak wajar sekiranya institusi-institusi kewangan diminta supaya menghapuskan kadar penalti tersebut.

Tuan Lim Guan Eng: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan kalau bank-bank perdagangan tidak dibenarkan menaikkan kadar pinjaman asas atau base lending rate sebanyak 0.5% sejauh manakah keuntungan mereka akan dijejaskan? Kenaikan sebegini adalah hanya menguntungkan bank-bank perdagangan kerana dengan kenaikan kadar pinjaman asas yang akan membawa kesan seperti menaikkan kadar inflasi di negara kita. Kalau bank-bank perdagangan boleh digalakkan untuk mengurangkan jumlah keuntungan mereka adalah lebih baik untuk kepentingan negara mereka berbuat demikian supaya kita dapat menggalakkan pertumbuhan ekonomi negara kita.

Yang kedua, Tuan Yang di-Pertua, saya hendak bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri sama ada beliau sedar bahawa kadar faedah denda atau penalty interest rate, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, yang dikenakan ke atas peminjam-peminjam adalah tersangat tinggi sehingga kalau seseorang peminjam lewat membayar kadar yang dibayar oleh mereka adalah sama atau tidak berlainan dengan kadar yang mereka bayar kalau mereka meminjam daripada "loan sharks" atau Chettiars, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua.

Sebagai satu contoh, kalaulah seorang membuat pinjaman dengan kadar sebanyak 10% dan dia lewat membayar biasanya penalty interest rate yang dikenakan adalah 3% lebih daripada kadar asas pinjaman. Ini akan bermakna bahawa peminjam yang lewat membayar ini dipaksa membayar kadar pinjaman sebanyak 23% iaitu 10% yang dia dikenakan bayar bertambah dengan kadar denda penalty interest rate sebanyak 13%. $13\% + 10\%$

$= 23\%$ dan ini adalah satu kadar penalti yang sangat tidak adil dan merupakan satu usaha untuk mencari keuntungan secara sulit dan sembunyi dan amat menindas peniaga-peniaga yang meminjam wang dari bank dan saya harap bahawa Yang Berhormat Timbalan Menteri boleh mengarahkan bahawa kadar faedah denda ini....

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Cukuplah.

Tuan Lim Guan Eng: Sedikit sahaja. Boleh dibatalkan supaya apa yang dikatakan oleh peniaga-peniaga iaitu bahawa apabila hari tidak hujan, dia hanya berikan payung.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Cukuplah, Yang Berhormat.

Tuan Lim Guan Eng: Baiklah, terima kasih.

Tuan Abdul Ghani bin Othman: Tuan Yang di-Pertua, struktur kadar faedah di negara kita ini dari segi perbandingannya adalah rendah jika kita mengambil kira kadar-kadar faedah yang berada sama ada di negara maju ataupun yang sedang membangun. Oleh yang demikian, ianya menggambarkan secara langsung bahawa kadar faedah yang dikenakan untuk pinjaman di negara kita ini dari segi perbandingannya adalah rendah. Dalam jawapan asal saya, saya juga menekankan bahawa kadar faedah pinjaman yang perlu dinaikkan berdasarkan kepada BLR yang diizinkan ialah untuk mengizinkan masyarakat penyimpan di negara kita ini menikmati faedah daripada simpanan mereka pada kadar yang lebih lumayan lagi. Oleh yang demikian, jika sekiranya kita mengambil kira kepentingan masyarakat penyimpan maka sewajarnya kita mengkaji kedudukan BLR dan juga dengan cara demikian dengan cara langsung kadar-kadar pinjaman.

Saya tidak bersetuju dengan pandangan Yang Berhormat mengenai hubungan di antara tingkat kadar faedah dengan inflasi di negara kita ini. Saya ingin menegaskan di sini bahawa inilah satu-satunya negara di mana dasar faedah terlepas daripada constraint yang ada kaitannya dengan soal inflasi. Di Australia, Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan Australia tidak boleh menurunkan kadar faedah kerana akan membawa kepada suasana kecairan yang lebih mendalam kepada ekonomi negara tersebut dan membawa kepada masalah inflasi di negara itu. Tetapi di negara kita dasar kadar faedah kita terlepas daripada perkiraan seperti tersebut. Tuan Yang di-Pertua, sama ada untung melebihi atau tidak, ingin saya menegaskan di sini, ini bukan perkiraan yang utama dalam menentukan turunnainya BLR yang ditentukan oleh pihak Bank Negara.

Mengenai soalan yang kedua, tentang soal penalti tadi, Tuan Yang di-Pertua, dalam apa urusan perniagaan pun yang terlibat, di antara yang memberi pinjaman dan yang menerima pinjaman mereka bersetuju di antara satu dengan yang lain maka sewajarnya menanggung apa jua kemungkinan selepas berlakunya secara rasmi pinjam meminjam itu.

Tuan Mohd. Tamrin bin Abdul Ghafar: Tuan Yang di-Pertua, kita mengucapkan terima kasih di atas jawapan yang diberikan oleh Timbalan Menteri tetapi saya bersetuju dengan apa yang disebut oleh Yang Berhormat dari Kota Melaka tadi. Ini berkenaan dengan.....(*Disampuk*) saya bersetuju dengan Yang Berhormat dari Kota Melaka bukan bermakna saya menyokong DAP. Soalnya sekarang ini apakah tindakan yang boleh dilakukan oleh Kementerian Kewangan untuk menentukan supaya penindasan seperti yang disebutkan tadi tidak dilakukan oleh pihak bank kerana sebarang penindasan dilakukan terutama sekali di kadar penalty interest ataupun

faedah penalti yang dikenakan ini yang akan menyulitkan lagi keadaan ekonomi kerana jika sekiranya peminjam tidak dapat membayar, apa yang berlaku peminjam akan dideclare bankrap dan factories dan syarikat-syarikat terpaksa ditutup dan ini tidak akan membantu Kerajaan untuk mengembangkan lagi ekonomi negara kita ini. Jadi, apakah tindakan yang boleh dilakukan oleh Kementerian Kewangan supaya bank-bank tidak mengambil peluang untuk menindas atau mendapat keuntungan yang lebih daripada keadaan demikian. Terima kasih.

Tuan Abdul Ghani bin Othman: Tuan Yang di-Pertua, dari segi amalannya ada satu ruang yang diperuntukkan dalam hal hubungan antara pihak Kerajaan dengan industri bank iaitu apa yang dipanggil dengan izin, moral persuasion. Jadi jika sekiranya ada tanda-tanda penindasan, maka pihak Kementerian akan menggunakan ruang yang ada seperti begini. Walaupun begitu saya ingin menegaskan di sini bahawa ke belakangan ini Kerajaan mengambil langkah-langkah yang sewajarnya untuk meningkatkan persaingan yang ada di antara bank-bank dalam industri kewangan tak kira sama ada Bank Perdagangan ataupun syarikat kewangan ataupun bank saudagar dan kita mengharapkan apabila berlaku persaingan yang lebih dalam industri kewangan maka sewajarnya masalah-masalah penindasan, layanan yang tidak sewajarnya dapat disingkirkan pada masa-masa yang akan datang.

JALAN-JALAN DI KAWASAN LADANG

14. Tuan S. S. Subramaniam minta Menteri Pembangunan Luar Bandar menyatakan:

(a) adakah beliau sedar kedudukan taraf jalan-jalan yang ada di

kawasan-kawasan perladangan masih tidak memuaskan dengan pihak perladangan yang enggan untuk menutup tar di atas jalan-jalan tersebut. Apakah tindakan dan cadangan jangka pendek dan panjang yang akan diambil oleh pihak Kementerian untuk menaiki taraf jalan di estet-estet kita di seluruh Negara dan berapakah peruntukan yang akan dibelanjakan oleh pihak Kementerian di atas projek ini di dalam Rancangan Malaysia Keenam; dan

- (b) adakah beliau sedar beberapa estet-estet sedang menggunakan jalan-jalan mereka untuk mengutip tol dengan harga yang paling tinggi dan apakah tindakan yang akan diambil oleh Kementerian untuk meringankan tanggungan ini dari sekumpulan rakyat yang ketinggalan.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Luar Bandar (Dato Mohamed bin Jamrah): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Yang Berhormat terdapat berbagai jenis dan status jalan di negara ini dan berbagai pihak terlibat ke atas pembinaan dan penyelenggaraan seperti Kerajaan Persekutuan, Kerajaan Negeri, Pihak Berkuasa Kerajaan Tempatan, pihak swasta dan juga pihak-pihak persendirian. Jalan-jalan di kawasan estet-estet adalah kepunyaan estet-estet tersebut dan menjadi tanggungjawab mereka untuk menguruskannya. Oleh itu bukanlah tanggungjawab Kerajaan untuk membina, menyenggara atau menaikkan taraf jalan di tempat-tempat tersebut.

Berkenaan dengan soalan (b) pengutipan tol adalah tertakluk kepada Akta 306 Akta Jalan-jalan Persekutuan (Pengurusan Persendirian) 1984, di mana setiap pengutipan tol mestilah mendapat kelulusan daripada pihak

Menteri. Sekiranya ada terdapat kutipan-kutipan tol yang tidak mendapat kelulusan saya kira kutipan tol itu adalah tidak sah.

Tuan S. S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, adakah Yang Berhormat sedar pihak berkuasa di dalam ladang-ladang ini begitu enggan untuk membina ataupun menutup tar di atas jalan-jalannya, oleh kerana ada beberapa sebab, terutamanya ialah keadaan ekonominya. Oleh yang demikian bukannya tanggungjawab Kerajaan untuk memberi satu perkhidmatan yang baik kepada penduduk-penduduk di kawasan-kawasan perladangan ini, oleh kerana nampaknya apabila kita tidak mengambil tanggungjawab ini mereka akan ditinggalkan seperti yang ada selama 100 tahun kebelakangan ini. Bolehkah Kerajaan mengambil tanggungjawab di atas perkara ini?

Dato Mohamed bin Jamrah: Tuan Yang di-Pertua, mengikut tinjauan kami, saya kira jalan-jalan di luar bandar lebih teruk daripada yang ada di ladang-ladang. Jadi kami mengutamakan jalan yang teruk terlebih dahulu daripada yang terdapat di ladang-ladang itu.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Mulut sudahpun cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 15 hingga 21 adalah diberi di bawah ini)

KESESAKAN LALULINTAS DI KAJANG

15. Dr Tan Seng Giaw minta Menteri Kerja Raya menyatakan:

- (a) rancangan Kerajaan bagi mengatasi masalah kesesakan

lalulintas di bandar Kajang, terutamanya kesesakan yang berhasil daripada tiga lintasan keretapi di sana. Jika ada rancangan sedemikian, apakah tahap yang dicapai setakat ini? Bagaimanakah masalah ini akan diatasi?

- (b) Berapakah jumlah wang yang akan diperuntukkan kepada projek bagi tahun ini? Apakah jumlah wang yang telahpun dibelanjakan ke atas projek ini? Apakah kos keseluruhan projek serta tempoh masa projek akan mengambil untuk diselesaikan? Jika rancangan belum dimulakan lagi, mengapa? Bilakah projek akan mula dilaksanakan?

Jika tidak ada projek sedemikian, mengapa.

Timbalan Menteri Kerja Raya (Datuk Peter Tinggom anak Kamarau):

- (a) Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, masalah kesesakan lalulintas di bandar Kajang yang berpunca daripada lintasan keretapi di Jalan Kajang/Sungai Chua, Jalan Reko/Kajang dan di Jalan Bukit Kajang dijangka akan dapat diatasi apabila bagi menjalankan kerja-kerja ukur kejuruteraan dan rekabentuk, juruperunding berasingan telah dilantik.
- (b) Bagi projek Jalan Kajang/Sungai Chua dan Jalan Reko/Kajang juruperunding yang dilantik ialah Berakan Jurutera Perunding Sdn. Bhd. Kemajuan kerja rekabentuk untuk projek ini ialah 30%. Bagi projek Jalan Bukit Kajang, juruperunding yang dilantik ialah Tahir Wong Sdn. Bhd. Kemajuan kerja rekabentuk ialah 35%.

REL BAS DARI PELABUHAN KELANG-SENTUL

16. Tuan Fong Kui Lun minta Menteri Pengangkutan menyatakan:

- (a) sama ada beliau sedar bahawa sejak permulaan perkhidmatan pengangkutan Rel Bas dari Pelabuhan Kelang ke Sentul Kuala Lumpur sering didapati kesemuanya mengalami kerosakan. Adakah Rel Bas tersebut yang baru atau dipakai pada masa pembelian;
- (b) apakah tindakan atau langkah yang akan diambil oleh pihak berkuasa untuk mengatasi masalah ini.

Datin Paduka Hajah Zaleha binti Ismail: Adalah benar bahawa beberapa kerosakan relbas telah berlaku terhadap perkhidmatan dari Pelabuhan Kelang ke Sentul. Walau bagaimanapun, ingin dimaklumkan bahawa ke semua relbas yang digunakan adalah baru pada masa pembelian dan bukan yang terpakai.

Pihak Keretapi Tanah Melayu telah mengenalpasti punca-punca kerosakan dan telah mengambil tindakan tertentu bersama-sama jurutera-jurutera dari syarikat pembekal. Di antara langkah-langkah yang diambil ialah mengadakan pengubahsuaian ke atas sistem elektronik relbas berkenaan dan juga melatih kakitangan untuk mengendalikan operasi relbas ini.

KLINIK DESA KG. MANGKULAT

17. Tuan Maidom P. Pansai minta Menteri Kesihatan menyatakan bilakah pembinaan Klinik Desa Kg. Mangkulat, Kota Belud, Sabah akan dimulakan kerana dalam jawapan yang diberikan oleh Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan bagi soalan yang sama pada tahun 1988, pembinaan Klinik Desa

telahpun disenaraikan untuk pelaksanaan.

Timbalan Menteri Kesihatan (Tuan Mohamed Farid bin Ariffin): Kementerian Kesihatan telah mencadangkan projek Klinik Desa Kg. Mangkulat untuk pembelian tapak tanah dalam Rancangan Malaysia Keenam. Pembinaan projek ini akan dicadangkan selepas tanah diperolehi dalam kajian separuh penggal.

TENTERA ASING DI TIMUR TENGAH—PENDIRIAN MALAYSIA

18. Dr V. David minta Menteri Luar Negeri menyatakan:

- (a) adakah Malaysia menyokong kehadiran tentera asing dari negara-negara yang berkuasa di Timur Tengah; dan
- (b) jika tentera asing ini ditempatkan di Teluk Parsi, apakah tujuannya menyelamatkan demokrasi atau mengawal tanpa sebarang nilaitara, pelaburan Amerika Syarikat di sana.

Dato' Dr Abdullah Fadzil bin Che Wan: Saya telah menghuraikan dengan panjang lebar mengenai perkara ini di Dewan yang mulia ini pada 6hb Disember, 1990 apabila menjawab pertanyaan Ahli Yang Berhormat dari Sabak Bernam. Saya tidak ada apa-apa tambahan kepada jawapan yang telah diberikan itu.

PILIHANRAYA UMUM MALAYSIA 1990— LAPORAN

19. Tuan Lau Dak Kee minta Perdana Menteri menyatakan mengapa Kerajaan tidak mengumumkan laporan Pilihanraya Umum Malaysia 1990 yang disediakan oleh pasukan pemerhati Komanwel baru-baru ini.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri dan Menteri Kehakiman (Tuan Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar): Saya telah menjawab pertanyaan ini semasa menjawab soalan Ahli Yang Berhormat daripada Seputih pada 2 Januari 1991. Saya tidak bercadang untuk menambah kepada jawapan itu.

MUFLIS YANG KAYA

20. Tuan Jawah Anak Gerang minta Menteri Kewangan menyatakan sama ada Kerajaan mempunyai cara-cara yang tertentu yang mengenalpasti muflis-muflis yang kaya di negara ini dan bercadang menggubal undang-undang supaya mereka dapat diambil tindakan.

Tuan Abdul Ghani bin Othman: Akta Kebankrapan 1967, memperuntukkan apabila seseorang diisytiharkan bankrap, semua harta-bendanya adalah terletak kepada Pegawai Pemegang Harta. Harta-benda itu akan dihasilkan oleh Pegawai Pemegang Harta bagi tujuan menyelesaikan segala hutang-piutang sibankrap. Oleh itu tidak timbul soal "muflis-muflis yang kaya" kerana apabila seseorang itu bankrap harta-bendanya bukan lagi menjadi miliknya di segi undang-undang seperti yang dijelaskan tadi. Walau bagaimanapun, Pegawai Pemegang Harta tidak berhak untuk melarang sibankrap daripada mengecapi kemewahan atau menggunakan harta kepunyaan isteri, anak atau saudara-maranya jika terbukti harta itu bukan kepunyaan sibankrap sendiri tetapi kepunyaan isteri, anak atau saudara-maranya.

Peruntukan undang-undang yang ada sekarang adalah mencukupi untuk membolehkan Pegawai Pemegang Harta mengambil tindakan terhadap mana-mana bankrap yang memindahkan harta-bendanya secara "fraud" kepada kaum keluarganya di dalam

tempoh tertentu sebelum kebankrapannya. Malahan sibankrap boleh juga didakwa jika didapati beliau telah menyembunyikan atau tidak menyerahkan segala harta-bendanya seperti yang dikehendaki oleh undang-undang kepada Pegawai Pemegang Harta. Apa yang penting ialah Pegawai Pemegang Harta memerlukan kerjasama dari semua pihak termasuk sipemiutang-sipemiutang untuk memberi maklumat jika mereka mengetahui ada bankrap yang cuba menyembunyikan hartanya atau melakukan pindah-milik secara fraud, supaya tindakan dapat diambil terhadap sibankrap berkenaan.

PENDATANG HARAM DI SABAH—MASALAH

21. Tuan Taimin bin Lumaing minta Perdana Menteri menyatakan apakah langkah-langkah yang sedang dan akan diambil oleh Kerajaan untuk menyelesaikan masalah pendatang haram di Sabah selain daripada menubuhkan satu Pasukan Petugas untuk menjalankan kegiatan pendaftaran.

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Dato' Megat Junid bin Megat Ayob): Adalah kurang tepat bagi Yang Berhormat merumuskan bahawa Pasukan Petugas Khas Persekutuan Mengenai Pendatang Luar Negeri di negeri Sabah dan Wilayah Persekutuan Labuan ditubuhkan untuk menjalankan kegiatan pendaftaran sahaja. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Pasukan Petugas Khas Persekutuan dipertanggungjawabkan dengan sepenuhnya mengenai perkara-perkara pengurusan, pengendalian dan penyelesaian masalah yang berkaitan dengan pendatang luar negeri di Sabah dan Wilayah Persekutuan Labuan. Ke arah penyelesaian masalah ini, Pasukan Petugas Khas tersebut telah menyusun strategi dan mengatur program-program yang termasuk antaranya pendaftaran, pencegahan, penangkapan, penahanan dan pengusiran.

Langkah-langkah ke arah penyelesaian masalah ini sedang diambil. Walau bagaimanapun, tumpuan utama Pasukan Petugas Khas sekarang ini ialah untuk mengenalpasti semua pendatang luar negeri yang berada di negeri Sabah dan Wilayah Persekutuan Labuan menerusi satu gerakan banci dan pendaftaran. Selepas itu, mereka akan dikategorikan dan semua pendatang tanpa izin akan dihantar balik ke negara asal mereka secara besar-besaran, selaras dengan dasar Kerajaan terhadap semua pendatang tanpa izin.

Dalam pada itu, langkah-langkah pencegahan dan pengusiran sedang giat dijalankan juga serentak dengan gerakan banci dan pendaftaran. Gerakan-gerakan ini dijalankan oleh agensi-agensi penguatkuasa seperti Pasukan Polis, Angkatan Tentera dan Jabatan Imigresen. Hasil daripada tindakan-tindakan ini, seramai 6,451 pendatang luar negeri telah dihantar balik ke negara asal mereka dalam tempoh 11 bulan tahun 1990 (Januari—November 1990).

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN 1991

DAN

USUL

ANGGARAN PEMBANGUNAN 1991

Jawatankuasa

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula pertimbangan atas "Rang Undang-undang Perbekalan 1991 dan Anggaran Pembangunan 1991 dalam Jawatankuasa sebuah-buah Majlis." (*Hari Pertama*)

Majlis bersidang dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang di-Pertua
mempengerusikan Jawatankuasa)

Tuan Pengerusi (Tuan Ong Tee Keat): Sila Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan.

3.36 ptg.

Timbalan Menteri Kewangan (Tuan Abdul Ghani bin Othman): Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan supaya wang sejumlah tidak lebih daripada \$18,810,141,510 yang diperuntukkan dalam Anggaran Perbelanjaan Mengurus 1991 di bawah Maksud Bekalan B. 1 hingga B.57 bagi Kementerian-kementerian, Jabatan-jabatan berkenaan dijadikan Jadual dan wang sejumlah tidak lebih daripada \$9,433,569,070 yang diperuntukkan dalam Anggaran Perbelanjaan Pembangunan 1991 di bawah Maksud Pembangunan P.7, P.8, P.14, P.16 hingga P.20, P.22 hingga P.28, P.31 hingga P.37, P.39 hingga P.40, P.43 hingga P.56 dan juga P.58 bagi Kementerian-kementerian, Jabatan-jabatan seperti ditunjukkan dalam Buku Anggaran Perbelanjaan Persekutuan 1991 yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah 19 Tahun 1990 dijadikan Anggaran Perbelanjaan.

Saya tidak berhajat untuk memberi ucapan yang panjang dalam peringkat Jawatankuasa ini, oleh kerana telahpun dihuraikan tujuan-tujuan utama mengenai peruntukan Anggaran Perbelanjaan yang dicadangkan itu dalam ucapan Belanjawan pada 14-12-1990 yang lalu. Di samping itu penjelasan-penjelasan lanjut mengenai peruntukan Anggaran Perbelanjaan ini boleh juga didapati dalam Penyata daripada Kementerian Kewangan mengenai Anggaran Perbelanjaan Persekutuan 1991 yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah 18 Tahun 1990.

Tuan Pengerusi saya mohon mencadangkan.

Maksud B.1, B.2, B.3, B.4, B.5, B.6, B.7, B.8, B.9, B.10, B.11, B.12 dan B.13 (Jadual)—

Maksud P.7 dan P.8 (Anggaran Pembangunan 1991)

Tuan Pengerusi (Tuan Ong Tee Keat): Kepala Bekalan B.1 hingga hingga B.13 dan Kepala Pembangunan P.7 dan P.8 di bawah Jabatan Perdana Menteri terbuka untuk dibahas. Kepong.

3.38 ptg.

Dr Tan Seng Giaw (Kepong): Maksud B.1, Tuan Pengerusi. Di bawah Parlimen ini memang saya mengucapkan syabas kepada kakitangan yang menjalankan tugas yang begitu baik, tetapi ada wujudnya setengah-setengah tempat di mana kita boleh memperbaiki lagi dan ada orang yang menyebutkan mengenai kenaikan gaji untuk kakitangan di Parlimen. Memang pihak Kerajaan hendaklah mempertimbangkan sama ada perkhidmatan dan kerja yang dibuat, usaha yang bertungkus-lumus dapat ditingkatkan, sama ada dengan usaha yang bertungkus-lumus ini kenaikan gaji perlu dikaji semula untuk kakitangan di Dewan Rakyat ini.

Tuan Pengerusi, ada juga kelemahan-kelemahan di dalam urusan Parlimen misalnya kita ada 25 Kementerian di dalam Kerajaan sekarang dan di dalam perbincangan untuk Belanjawan hanya 16 hari diperuntukkan dan kalau ada kejadian-kejadian yang besar memang 16 hari dikurangkan lagi dan ini tidak patutlah memandangkan pertambahan bilangan Ahli Dewan Rakyat sekarang sampai ke 180 orang dan di dalam perbincangan untuk peringkat dasarnya hanya 72 orang sahaja dapat mengambil

bahagian di dalam perbahasan itu. Ini menunjukkan ada ramai lagi hendak mengambil bahagian di dalam perbahasan itu.

Saya mencadangkan bahawa tempoh perbahasan untuk dasar Belanjawannya dilanjutkan, ditambahkan mungkin kepada 25 hari, daripada 16 hari kepada 25 hari untuk memberi peluang kepada Ahli-ahli Parlimen untuk membawa masalah-masalah masyarakat kepada Dewan Rakyat.

Kedua, Tuan Pengerusi, di peringkat Jawatankuasa pula, saya nampak biasanya untuk Jabatan Perdana Menteri diperuntukkan 3 hari tetapi sekarang dikurangkan kepada 2 hari sahaja. Ini sangat tidak adil. Bilangan Ahli Parlimen bertambah, masa untuk perbahasan dikurangkan. Ada lojikkah? Tidak lojik. Seperti Yang Berhormat Arau yang songsong. (*Ketawa*)

Seorang Ahli: Songsang!

Dr Tan Seng Giaw: Songsang dan songsong. (*Ketawa*)

Dato' Dr Affifudin bin Haji Omar: Apa songsong itu?

Dr Tang Seng Giaw: Songsong itu kita pergi ke hadapan, dia pergi ke belakang, itulah songsong. (*Ketawa*)

Tuan Pengerusi (Tuan Ong Tee Keat): Teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Begitu juga dengan Ahli Padang Terap, dia menyifatkan Belanjawan ini sebagai teori relativiti Albert Einstein tetapi saya nampak hujah dia tidak kena-mengena dengan teori relativiti.

Tuan Pengerusi (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, ini pun tidak kena-mengena dengan apa yang kita bahaskan. (*Ketawa*)

Dr Tan Seng Giaw: Jadi di peringkat Jawatankuasa 11 hari itu dikurangkan sekarang, itu tidak patut. 11 hari tidak cukup. Kita terpaksa lanjutkan kepada 15 hari ataupun 20 hari supaya semua Ahli-ahli Parlimen dapat mengambil bahagian.

Tuan Pengerusi, saya hendak menyentuh B.6, Suruhanjaya Perkhidmatan Pendidikan, Butiran 010000—Pentadbiran dan Kewangan. Peruntukan Belanjawan 1991 \$4,299,800 dan peruntukan Belanjawan 1990 \$3,851,000—tambahan sebanyak \$448,800. Daripada makluman yang sempat dikesan oleh pihak kami iaitu menerusi rekod Perbekalan Tambahan Anggaran Belanjawan dan Laporan Tahunan Suruhanjaya didapati perkara-perkara berikut. Yang pertama bagi tahun 1988 Yang Berhormat dari Padang Terap tidak berminat dia cuma berminat dengan teori relativiti sahaja...

Dato' Dr Affifuddin bin Haji Omar: (*Bangun*)

Tuan Pengerusi (Tuan Ong Tee Keat): Padang Terap bangun.

Dato' Dr Affifudin bin Haji Omar: Saya fikir Ahli dari Kepong hari ini dia songsang juga, (*Ketawa*) sebab kita membahaskan perkara-perkara yang dijadualkan dan dia songsang, tidak faham dengan apa yang saya katakan hari itu. Teori relativiti yang saya katakan itu sebagai analogy sahaja. Saya harap dia faham.

Tuan Pengerusi (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat dari Kepong, sila kembali kepada tajuk ini.

Dr Tan Seng Giaw: Saya ada banyak lagi yang kena mengena dengan B.6 ini. Kerana saya tidak nampak teori relativiti di dalam itu.

Tuan Pengerusi (Tuan Ong Tee Keat): Sekarang ini Maksud B berapa?

Dr Tan Seng Giaw: B.6 iaitu mengenai Butiran yang saya sebutkan tadi. Saya hendak memberi hujah sedikit mengapa agak tepat peruntukan yang ada di dalamnya. Anggaran Belanjawan 1988 \$2,702,400, tambahan Bekalan di bawah Anggaran Belanjawan Mengurus (Tambahan Pertama) (1988)—\$1,108,500, maka jumlah \$3,810,900. Tetapi mengikut Laporan Tahunan 1988, peruntukan Kerajaan \$4,507,900 dengan perbelanjaan sebenar \$4,161,819.58.

Tuan Pengerusi, soalnya meng-apakah angka peruntukan Kerajaan berbeza daripada nilai yang diluluskan oleh Dewan yang mulia ini. Kalau Yang Berhormat dari Padang Terap tidak berminat di atas hal ini cuma berminat dengan cahaya $E = MC^2$ sahaja, itu tidak patutlah dia datang ke Dewan yang mulia ini...

Tuan Pengerusi (Tuan Ong Tee Keat): Jadi apa hubung kaitnya dengan $E = MC^2$ ini?

Dr Tan Seng Giaw: Saya pun tidak tahulah, dia ini cahaya yang memancar daripada Padang Terap yang berkali-mantang dari Padang Terap kepada Dewan Rakyat. Saya pun tidak tahu.

Tuan Pengerusi (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, jangan pergi jauh sangat.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Pengerusi, mengenai soalan tadi, bilakah tambahan peruntukan diberi lagi tanpa permohonan supaya diluluskan oleh Dewan dan mengapakah Dewan tidak diberitahu. Kerajaan tukar, tokok tambah dan sebagainya tanpa memberitahu kepada Dewan. Itulah soalan saya. Saya banyak lagi, Tuan Pengerusi.

Tahun 1989, masalah yang sama wujud dalam Kewangan tahun 1989 iaitu Anggaran Belanjawan 1989 \$3,594,900. Menurut Buku Belanjawan

Persekutuan 1989 tidak ada tambahan Perbelanjaan Mengurus diminta diluluskan dalam Dewan akan tetapi Laporan Tahunan Suruhanjaya 1989 mencatatkan bahawa peruntukan Belanjawan \$4,320,900 dengan perbelanjaan sebenar \$4,064,725.51. Maka perbezaan dalam peruntukan yang diluluskan oleh Dewan dengan yang sebenarnya diperuntukkan kepada Suruhanjaya ialah \$726,000 sahaja. Soalan saya, apakah penjelasan mengenai perbezaan ini? Secara amnya, peruntukan Perbelanjaan Mengurus kepada Suruhanjaya juga mengikut trend sistem kewangan pada keseluruhannya iaitu menarik belaka.

Soalnya, apakah perbelanjaan sebenar bagi tahun 1990 kerana tidak dicatatkan dalam buku ini? Apakah peruntukan sebenarnya disediakan bagi perbelanjaan Suruhanjaya dalam tahun 1990?

Tuan Pengerusi, mengenai Butiran 020000—Pengambilan dan Temuduga. Saya agak akan memanjang-lebarkan perbincangan saya di sini kerana perkara yang timbulnya banyak. Peruntukan Belanjawan...

Tuan Pengerusi (Tuan Ong Tee Keat): Mukasurat berapa, Yang Berhormat?

Dr Tan Seng Giaw: Butiran 020000—Pengambilan dan Temuduga. Peruntukan Belanjawan 1991—\$1,234,800; bagi Belanjawan 1990—\$1,192,600—tambahan \$42,200. Diperhatikan daripada kedua-dua Laporan Tahunan Suruhanjaya 1989/1988, satu untuk jawatan Pegawai Perkhidmatan Pendidikan dalam tahun 1988, 14,612 orang daripada 17,252 pemohon telah ditemuduga dan 13,321 orang atau 91.5% dipilih. Dalam tahun 1989, 14,918 daripada 16,956 permohonan telah ditemuduga dan 14,084 orang atau 94.42% dipilih. Berbanding dengan jawatan bukan guru dalam tahun 1988, 63,618 permohonan

dibawa ke hadapan ke tahun 1989. Dalam tahun 1989, 4,869 pemohon daripada 149,292 permohonan ditemuduga dan 539 orang atau 11.07% dipilih.

Tuan Pengerusi, soalan yang pentingnya ialah kami bukan hendak menggalakkan supaya lebih ramai jawatan bukan guru dipenuhi, tetapi ia amat jelas sekali sumber dan masa dibazirkan dalam menemuduga sebegitu ramai orang sedangkan bilangan jawatan yang akhirnya dipenuhi hanya seperatusan kecil sahaja. Jadi, saya hendak tahu apakah sistem temuduga yang digunakan oleh pihak Kerajaan sekarang yang timbulkan masalah yang begitu besar. Kami juga amat kagum dengan kebolehan Suruhanjaya untuk memproses 63,158 permohonan daripada tahun 1988 dan 86,134 permohonan daripada tahun 1989. Dalam tahun 1989 apakah penjelasan Kerajaan bagi kegagalan Suruhanjaya untuk memproses permohonan tahun 1988.

Mengenai pengesahan pegawai Perkhidmatan Pendidikan dalam jawatan, 1988 11,315 dan 1989 9,053. Pengesahan dalam jawatan dan pemberian taraf berpencen 1988 136, 1989 90. Bagaimana dengan guru sandaran menjelang November tahun lepas? 12,000 orang terutamanya yang tidak dapat menerima pencen dan sebagainya.

Yang keempat, Tuan Pengerusi, kononnya ada aduan terhadap ahli-ahli panel, terutama temuduga mengemukakan soalan-soalan sensitif menjatuhkan imej profesion perguruan pada bulan Julai lalu dan dua hari selepas itu dilaporkan telah diselesaikan. Saya tak nampak bagaimana diselesaikan dalam tempoh dua hari sahaja. Bolehkah Kerajaan memberi penjelasan yang lebih terperinci mengenai perkara ini. Apakah tindakan yang telah diambil terhadap ahli panel yang terlibat.

Cadangan NUTP supaya ahli panel dilantik daripada kalangan guru, guru besar yang bersara dan cadangan NUTP supaya Suruhanjaya menjalankan siasatan mengapa peratusan bilangan calon gagal dalam temuduga begitu tinggi berbanding dengan yang diluluskan. Ini bermakna sistem temuduga sama ada untuk guru ataupun untuk bukan guru yang terdapat sekarang tidak sempurna dan mewujudkan pelbagai kelemahan dan perlu dipertingkatkan dan baik sistem ini dikaji semula.

Butiran 040000—Naik Pangkat dan Tatatertib. Peruntukan tahun 1991 \$168,200 dan 1990 \$160,500. Ini bermakna bertambah lebih \$7,700. Menurut laporan tahunan Suruhanjaya 1989/1988 bilangan kes *prima facie* yang diurus telah meningkat daripada 29 kepada 55. Kes perintah gantung kerja kekal pada 8 tetapi lebih menyelerak melibatkan lebih banyak kategori, lebih banyak jawatan termasuk bukan guru dan amaran diberi kepada satu kes Pegawai Perkhidmatan Pendidikan C2 melaku sumbang pada tahun 1988, manakala dalam tahun 1989 2 orang Pegawai Perkhidmatan Pendidikan dibuang kerja, seorang kategori D1, seorang lain C2 kerana melakukan hubungan seks dengan murid. Dan yang terlibat dalam penagihan dadah tahun 1988 3 orang, dua pegawai C1 dan satu C2. Pada tahun-tahun 1989, 1988 masing-masing 7 orang Pegawai Perkhidmatan Pendidikan dikenakan tindakan tatatertib kerana sabitan mahkamah. Tahun 1988 kes kesalahan pecah amanah atau berhubungan dengan disiplin kewangan 3 kes. Tahun 1989 juga 3 kes berhubungan wang. Tidak hadir bertugas tanpa cuti, kerja tidak memuaskan 1988—41 termasuk 2 bukan guru, 1989—36. Sungguhpun bilangan PPP termasuk bukan guru yang dikenakan tindakan tatatertib telah jatuh daripada 55 orang dalam tahun 1988 kepada 51 orang dan bilangan mereka ini kecil berbanding

dengan jumlah besar lebih 180,000 orang Pegawai Perkhidmatan Pendidikan akan tetapi kes-kes ini hanya berupa kes-kes yang dilaporkan sahaja dan masalah disiplin di sekolah semakin meruncing meningkat daripada 5.8% tahun 1987 kepada 14.3% tahun 1988. Dalam tahun 1989, Kementerian Pendidikan mengenalpasti 16,769 pelajar mengalami pelbagai masalah disiplin yang serius, iaitu penagihan dadah, kecurian, merokok dan sebagainya. Kementerian Pendidikan mengenalpasti daripada sample 5,394 orang, 1,288 atau 23.88% dipercayai mengidap sakit jiwa dan daripada bilangan ini 169 orang mengidap psikosis. Apakah usaha-usaha atau kajiselidik Suruhanjaya untuk mengesan ketenatan atau betapa melaratnya keadaan sebenar kelemahan disiplin atau gangguan fikiran di kalangan tenaga pengajar dan secara berasingan pegawai berjawatan bukan guru. Untuk mengatasi atau mengawal keadaan-keadaan supaya membersihkan sistem pendidikan, khususnya sumbangan suruhanjaya untuk mengatasi masalah guru termasuk burnt-out cases, dengan izin, mutu dan dedikasi tenaga pengajar.

Tuan Pengerusi, diperlihatkan daripada laporan tahunan 1989 kesalahan mengajar bahasa Inggeris melebihi masa yang diizinkan di ITM Kuantan, di MRSM Kuantan dan di Majlis Perbadanan Kuantan, hukuman denda tiga hari gaji, celaan dan amaran dikekalkan tetapi kesalahan gagal menyerah wang kutipan pengurusan asrama kepada gagal mematuhi arahan Pengetua hanya menerima hukuman denda satu hari gaji, celaan dan amaran dikekalkan. Adakah ini bermakna mengajar bahasa Inggeris berlebihan masa yang diizinkan lebih berat daripada gagal menyerah wang atau mematuhi arahan Pengetua. Apakah asas-asas bagi ketetapan LRTT ini.

Tuan Pengerusi, sistem temuduga, sistem kenaikan pangkat, sistem

tatatertib yang ada sekarang yang diuruskan oleh suruhanjaya tersebut adalah tidak begitu memuaskan dan saya mencadangkan di sini bahawa ketiga-tiga perkara ini dikaji semula untuk mewujudkan satu sistem yang lebih sempurna supaya tenaga pengajar dan murid-murid dan penuntut-penuntut Malaysia ini dapat faedah.

Tuan Pengerusi, B.7 Jabatan Perdana Menteri. Pada permukaannya perbelanjaan mengurus JPM telah berkurangan iaitu peruntukan 1991 \$413,467,610, tahun 1990 \$418,292,310. Ini memang tambah \$4,624,700.

(Tuan Yang di-Pertua
mempengerusikan Jawatankuasa)

Sebenarnya JPM mencatat tambahan dalam perbelanjaan pada 19 butiran dan pengurangan perbelanjaan hanya pada 5 butiran yang membantu memberi imej jimat-cermat di JPM ialah pemindahan 7 butiran dengan nilai jumlah besar peruntukan sebanyak \$45,105,400 pada tahun 1990. Seandainya ketujuh butiran itu tidak dipindahkan ke Kementerian lain, besar kemungkinan jumlah besar Perbelanjaan Mengurus JPM akan mencapai sekurang-kurang \$458,573,010.

Tuan Pengerusi, saya akan beri angka yang lebih terperinci. Angka \$458,573,010 diperolehi menerusi peruntukan 1990, \$418,092,310 campur tambahan perbelanjaan 19 butiran \$49,165,700, jumlah \$467,258,010 tolak kurangan perbelanjaan 5 butiran \$8,685,000 dengan jumlah yang tinggalnya \$458,573,010 iaitu tambahan yang mungkin sebanyak \$40,480,700. Maka ia tidak ada tepat untuk membuat perbandingan secara terus-menerus dengan perbelanjaan tahun lepas. Apatah lagi mengatakan tambahan hanya sekadar \$118 juta atau 11.5% sahaja.

Tuan Pengerusi, ini menunjukkan di dalam Perbelanjaan Mengurus JPM ini mereka tidak mempraktikkan sikap penjimatan. Dia tambahkan perbelanjaan dan ambil butiran itu keluar daripada Jabatan. Ini satu cara yang tidak menunjukkan kecekapan, tidak menunjukkan mematuhi dasar penjimatan di dalam JPM.

Tuan Pengerusi, mengenai Butiran 010700 Urusetia Perancangan Lembah Kelang. Butiran ini menerima tambahan Perbelanjaan Mengurus sebanyak \$142,600. Menurut buku Anggaran Perbelanjaan Mengurus, Program dan Prestasi 1991, mukasurat 441 disebut tentang satu pelan pembangunan Daerah Hulu Langat. Kami memerhati bahawa pelan ini hanya wujud pada tahun lepas. Bilangan laporan yang dianggarkan bagi tahun 1990 dengan 1991 adalah tetap 10. Bolehkah Kerajaan menghuraikan sedikit-sebanyak mengenai kandungan rancangan pembangunan yang dicadangkan dalam pelan dan aspek-aspek kajian serta hasil kajian berkenaan yang terkandung dalam 10 laporan itu.

Butiran 020000 Unit Perancangan Ekonomi. Unit ini mengalami pengurangan dalam Perbelanjaan Mengurus iaitu peruntukan tahun 1991 \$17.618 juta dan peruntukan tahun 1990 \$18.867 juta, kurangan \$1.249 juta. Kurangan berlaku pada kod-kod. Tuan Pengerusi, perkhidmatan dan bekalan, pemberian dan kenaikan bayaran tetap, manakala tambahan perbelanjaan berlaku pada kod-kod emolumen dan eset. Di antara aktiviti-aktiviti unit ini ialah penswastaan.

Dua objektif utama penswastaan ialah mengurangkan perbelanjaan Kerajaan, menambahkan penglibatan sektor swasta dalam ekonomi dan yang tidak kurang penting menambah perolehan hasil Kerajaan. Sesungguhnya penswastaan dilaporkan telah menjimatkan Kerajaan perbelanjaan

\$3.9 bilion, manakala sektor swasta mewarisi \$7.5 bilion hutang Kerajaan. Akan tetapi, Tuan Pengerusi, angka ini tidak ambil kira atau membuat perbandingan atas kos yang sebenarnya ditanggung oleh rakyat akibat penswastaan berbanding dengan kos yang ditanggung jika projek dilaksanakan oleh Kerajaan sendiri. Faktor ini menjadi penting dalam suasana politik perniagaan di mana tawaran projek diberi demi kepentingan parti politik yang memerintah dan bukan mengutamakan kepentingan rakyat. Misalnya dengan Projek Lebuhraya Utara-Selatan yang menunjukkan tender diberi kepada syarikat yang dimiliki oleh UEM, oleh Hati Budi dan secara langsung oleh UMNO (Baru). Saya tidak nampak Yang Berhormat dari Padang Terap mengambil minat dan mengambil perhatian dari segi hal ini.....

Tuan Shahidan bin Kassim: Tuan Pengerusi, penjelasan.

Dr Tan Seng Giaw: Arau tidak.

Tuan Shahidan bin Kassim: Penjelasan.

Tuan Pengerusi: Ya.

Tuan Shahidan bin Kassim: Saya minta Yang Berhormat—saya ingat dia ini kurang siuman sedikitlah. Hendak bercakap, bercakaplah bahagian dia, sebab kita banyak orang hendak bercakap pada hari ini, Tuan Pengerusi. Kita cuma ada dua hari. Dia ganggu saya dan dia ganggu Yang Berhormat dari Padang Terap supaya dia dapat peluang untuk dia mendapat point. Kalau tidak ada point, berhenti. Saya minta Tuan Pengerusi supaya menghadkan ucapan seorang ahli tidak lebih daripada satu jam.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, itu fikiran yang suntuklah, masa yang suntuk, fikiran pun suntuk. Selain

daripada itu, Tuan Pengerusi, kebanyakan daripada projek-projek yang diswastakan masih di bawah kawalan Kerajaan. Manalah adanya kecekapan pengurusan dan penglibatan sektor swasta yang tulen.

Tuan Pengerusi, yang pentingnya kebanyakan projek yang dikatakan diswastakan itu masih di bawah kawalan Kerajaan. Dengan itu, kita berharap dapat lebih banyak hasil daripadanya. Program hanya semata-mata memberi peluang kepada parti pemerintah membolot kesemua projek yang bernilai. Mungkin Yang Berhormat dari Arau hendak masuk di dalam bidang ini, meraih kekayaan untuk diri sendiri dan rakyat pula terpaksa membayar kos yang lebih tinggi khususnya bagi projek-projek infrastruktur, Tuan Pengerusi.

Di segi menambahkan perolehan hasil Kerajaan itupun kurang menggalakkan. Banyak manakah perolehan pulangan cukai tahunan, dengan izin, Tuan Pengerusi, annual tax returns daripada syarikat-syarikat yang diswastakan telah menyumbang kepada peningkatan hasil cukai negara. Kami tidak dapat memastikan. Yang Berhormat dari Arau kata dia hendak tulis buku Ph.D untuknya.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat Kepong, sila—tidak boleh menghilangkan masa.

Dr Tan Seng Giaw: Ya. Saya hendak tahu bagaimana Kerajaan boleh memberi angka-angka yang lebih lanjut mengenai penambahan perolehan hasil daripada projek-projek diswastakan itu. Yang kami dapat perhatikan daripada Laporan Hasil Anggaran 1991, hasil bukan cukai berbentuk faedah daripada perolehan dan pelaburan dalam perusahaan bukan kewangan, kecuali PETRONAS, sumbangan 32 kod yang lain termasuk Sports Toto, Syarikat Industri Makanan Malaysia, MSE, MAS, MISC hanya menyumbang 1.98% kepada hasil bukan cukai

berbentuk faedah daripada perolehan daripada pelaburan iaitu \$5,405,390,743 bagi pendapatan tahun 1989.

Tuan Yang Pengerusi, ini jelas menunjukkan usaha-usaha untuk men-swastakan projek-projek Kerajaan itu tidak membawa keuntungan begitu banyak yang diharap-harapkan itu dan tambah pula ada disebut-sebutkan di dalam Dewan yang mulia ini ada 37 projek Kerajaan diswastakan dan di dalam laporan yang lain pula ditunjukkan 144 projek diswastakan. Saya pun tidak tahulah mana yang benar dan saya berharaplah Ahli dari Arau dan Ahli dari Padang Terap dapat menunjukkan kepada pihak Kementerian memberitahu apa yang benar, 37 projek ataupun 144 projek kerana perbezaan yang sangat besar di sini yang diswastakan, kononnya tidak lama lagilah senarai projek itu akan diumumkan dan juga plan penswastaan itu akan diumumkan pula. Jadi 37 projek diswastakan dan ada disebutkan 144 projek diswastakan, kemudian pelan induk akan diumumkan selepas penswastaan. Apa gunanya kalau kita hendak swastakan tidak ada pelan penswastaan. Pelan ini disiapkan dan diumumkan kepada Ahli-ahli Dewan Rakyat termasuk Arau dan Padang Terap, tetapi tidak ada. Itulah, Tuan Pengerusi, satu perkara yang tidak patut dibuat.

Hasil dan faedah dari pelaburan dalam MISC \$7,335,000 dan MAS \$16,657,644, Sports Toto \$872,598, LLN dan TEN sekarang \$32,389,204, MSE, Syarikat Industri Makanan Malaysia, PERNAS, Syarikat Batik dan Kraftangan Malaysia, Syarikat Jengka Sendirian Berhad, Aerospace Industries, HICOM, KTM, Lembaga Pelabuhan Kelang dan beberapa perusahaan lain tidak mencatatkan apa-apa pendapatan, baik bagi tahun 1989 atau tahun-tahun sebelumnya. Itulah satu soalan yang pokok. Dia kata ada untung kepada Kerajaan melalui cukai

dan sebagainya dan di dalam hasil dan faedah dari pelaburan tidak dicatatkan. Ini saya pun hairan juga mengapa di dalam jawapan Timbalan Menteri mengenai hasil daripada projek-projek yang diswastakan itu lebih \$1.1 bilion, sama ada ini termasuk syarikat yang telah saya sebutkan tadi. Oleh itu kami berharap JPM boleh menyediakan maklumat yang lebih lengkap dan menyeluruh khususnya bila perbadanan-perbadanan lebih besar diswastakan.

Tuan Yang Pengerusi, Butiran 120000—ini banyak butiran Tuan Pengerusi mengenai Bahagian Wilayah Persekutuan yang termasuk Labuan yang mempunyai banyak aktiviti dan anggaran 1991 \$10,041,100, 1990—\$721,700 tambahan \$2,819,400. Kerajaan harus mengasingkan perbelanjaan mengurus di antara Wilayah-wilayah Persekutuan Kuala Lumpur dengan Labuan, khususnya bila Labuan menjadi 'tax haven'. Tuan Pengerusi, kita tidak boleh hasil daripada Labuan dan Kuala Lumpur kita tidak diasingkan dan dicampurkan. Macam mana kita tahu dengan taraf 'tax haven'—tengok muka pun tidak boleh. Itulah hairan juga.

Tuan Pengerusi: Ya, tengok sini, jangan tengok sana ya.

Dr Tan Seng Giaw: Dengan adanya status Labuan sebagai 'tax haven' atau kewangan luar pesisir antarabangsa, kita tidak boleh hendak campurkan semua hal urusan kewangan di dalam satu tempat sahaja. Kita hendak asingkan kerana kita hendak tahu dengan status kewangan luar pesisir antarabangsa ini, sama ada Labuan dapat faedah hasil lebih banyak daripada Kuala Lumpur ataupun tidak. Begitu juga anggaran serta perolehan hasil tahunan daripada pelbagai bentuk cukai seperti cukai tanah dan premium, duti hiburan, cukai tidak langsung, duti hiburan dan hasil bukan cukai seperti lesen, bayaran pendaftaran dan permit

tanah serta galian, perhutanan, bayaran pendaratan, jualan tanah, jualan aset harus diasingkan supaya kita dapat mengawasi perkembangan Labuan sebagai pusat kewangan luar pesisir antarabangsa kerana kita hendak berhati-hati, kita takut ada segelintir orang.....

Tuan Haji Daud bin Dato' Haji Taha: (*Bangun*)

Tuan Pengerusi: Ada yang bangun Yang Berhormat.

Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Tuan Haji Daud bin Dato' Haji Taha): Peraturan Mesyuarat 35(1), Tuan Pengerusi, Ahli Yang Berhormat dari Kepong tidak bercakap mengarahkan ucapannya kepada Pengerusi, beliau berpaling kepada Ahli Yang Berhormat yang lain. Ini menyalahi Peraturan Mesyuarat 35 (1).

Tuan Pengerusi: Teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Timbalan Menteri sekarang dia tidak ada modal lain sudah sekarang. (*Ketawa*) Tidak ada modal lain, mungkin dengan krisis Teluk dia rasa sesak sekarang.

Tuan Pengerusi: Ya, mungkin fasal krisis Teluk.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Pengerusi, dia hendak putus trend fikiran saya, tetapi tidak payahlah. Entah berapa kali sudah dia buat, tidak berjaya juga. Jadi, bagi anggaran dan perolehan hasil tahunan yang telah saya sebutkan tadi, ini haruslah diasingkan supaya kita dapat menyaksikan apakah yang diperolehi oleh Labuan dan KL masing-masing, malah kita harus diberi laporan tahunan mengenai jumlah cukai tahunan yang diperolehi daripada aktiviti perdagangan luar pesisir 'offshore trading activities', dengan izin, cukai dikenakan ke atasnya hanya 3% keuntungan bersih yang

diauditkan—keuntungan bersih yang diauditkan. Jadi, yang kita takut di sini, Tuan Pengerusi, ialah ada segelintir orang mungkin seperti Timbalan Menteri tadi yang wujudkan satu situasi di mana dia dapat memperolehi wang yang kita tidak tahulah daripada mana dan simpan di luar negeri dan bawa balik ke Labuan. Itulah kita takut. Nampaknya dia tidak berminat kalau kita cakap wang gelap ini, yang tidak perlu mengambil tindakan terhadap orang-orang yang.....

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, silalah.

Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Tuan Haji Daud bin Dato' Haji Taha): Tuan Pengerusi, penjelasan. Apa maksud Yang Berhormat dari Kepong. Ada tuduhankah, tolong sebutkan, kalau berani buat di luar Parlimen.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Pengerusi, nampaknya garang sedikit dan bengkung. (*Ketawa*)

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Kepong.

Dr Tan Seng Giaw: Butiran 130000—Pejabat Tanah Wilayah Persekutuan (Termasuk Labuan). Butiran mencatatkan kenaikan dalam perbelanjaan mengurus iaitu daripada \$3,321,600 bagi tahun 1990 kepada \$3,499,600 tahun 1991 iaitu sebanyak \$178,000. Menurut Laporan Anggaran Belanjawan 1991 Program dan Prestasi mukasurat 458—Kutipan Hasil Tanah, sebenarnya bagi tahun 1989 ialah \$65,987,502 akan tetapi Laporan Anggaran Hasil 1991 mukasurat 55, 56 jumlah kutipan hasil tanah iaitu premium dan cukai tanah \$51,777,735 dengan lesen bayaran pendaftaran \$80,256—permit Tanah dan Galian, kesemuanya hanya \$51,857,991. Satu perbezaan di antara kedua-dua jumlah ialah \$14,129,511.

Saya berharap pihak Kerajaan atau Jabatan Perdana Menteri dapat memberi penjelasan yang lengkap mengenai perbezaan yang begitu besar ini yang lebih \$14 juta. Adakah selebihnya daripada jualan tanah, jika ia adakah jualan ini di Kuala Lumpur ataupun di Labuan?

Seterusnya bagi aktiviti penyelesaian pemberian milik tanah di bawah pembangunan tanah. Kami ingin tahu pencapaian yang sebenarnya dalam tahun 1990 di kawasan-kawasan yang tertentu misalnya di kawasan Jinjang Utara dan Selatan dan di kawasan Kampung Baru Air Panas, Setapak. Dan bilangan hakmilik strata yang sempat diproses dan diluluskan bagi tahun-tahun 1988, 1989 dan 1990.

Tuan Pengerusi, di dalam hal untuk menguruskan perlanjutan pajakan bagi tanah-tanah di kawasan-kawasan seperti Jalan Jinjang Utara dan Selatan, saya berharap pihak Jabatan Perdana Menteri dapat mempertingkatkan kawalan dan awasan ke atas hal-hal ini kerana sering berlakunya perkara-perkara yang menyeleweng, curang dan kalau kita tidak mempertingkatkan kawalan dan awasan ini memang kegiatan yang tidak diingini masih berlaku dengan banyak.

Tuan Pengerusi, P.7 Jabatan Perdana Menteri—Projek 00100 mengenai Kajian Kemungkinan. Mengenai projek yang menerima peruntukan secara langsung \$21,457,000; berasaskan angka tahun-tahun yang lepas perbelanjaan sebenarnya bagi sesuatu tahun tidak mencapai nilai sebegitu tinggi. Misalannya, anggaran dipinda tahun 1989—\$21.6 juta, perbelanjaan sebenar hanya \$8.44 juta. Anggaran dipinda tahun 1988—\$23 juta, perbelanjaan sebenar \$9.85 juta. Anggaran dipinda tahun 1987—\$11.8 juta dan perbelanjaan sebenar \$9.35 juta dan perbelanjaan sebenar 1986—\$7.76 juta.

Tuan Pengerusi, peruntukan ini gagal mencerminkan prestasi mahu pun perbelanjaan sebenarnya butiran ini. Saya pun tidak tahulah apakah itu Kajian Kemungkinan ini, tetapi setakat angka-angka yang diberi di sini diminta lebih \$20 juta tetapi digunakan tidak sampai \$10 juta. Apakah gunanya? Apakah urusan kewangan yang terdapat di bahagian ini? Adakah ini bermakna kajian kemungkinan tidak berjalan seperti dijadualkan atau dirancang. Atau sebegitu cekap sekali dilaksanakan sehingga memakan belanja kurang 5% daripada jumlah besar yang diperuntukkan itu. Kalau tidak sampai 5% jadi lain kali kita tidak payah hendak minta lebih. Kalau minta lebih, Jabatan-jabatan yang lain tidak dapat wang ini. Itu satu urusan wang yang tidak cekap.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, tengok di sini ya. Yang Berhormat, kita dalam Jawatankuasa, janganlah panjang sangat.

Dr Tan Seng Giaw: Tidak panjang.

Tuan Pengerusi: Jangan berucap sebagaimana dalam dasar.

Dr Tan Seng Giaw: Bukan dasar itu, kalau ada dasar itu dasar perkhidmatan sahaja.

Tuan Pengerusi: Saya kata jangan berucap panjang sebagai dalam dasar. Mintalah pendekkan supaya biarlah orang lain pula diberi peluang.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Pengerusi, saya akan pendekkan, ada banyak perkara lagi. Projek 03500—Perumahan Awam Wilayah Persekutuan. Nampaknya Arau tidak faham.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat.

Dr Tan Seng Giaw: Projek ini kononnya menerima peruntukan pembangunan secara pinjaman sebanyak

\$8.7 juta berbanding dengan tahun 1990 \$5 juta. Akan tetapi sama ada pinjaman ini benar-benar digunakan untuk perumahan awam atau tidak, amat sukar dipastikan. Ini kerana mengikut laporan anggaran perbelanjaan yang lepas mungkin awal tahun 1987 tidak mencatatkan apa-apa perbelanjaan pembangunan langsung.

Kami berharap jabatan boleh menjalankan kajian ke atas keupayaan penduduk Wilayah Persekutuan untuk membeli rumah khususnya di kalangan mereka yang berpendapatan rendah dan sederhana termasuk sistem memperuntukkan unit-unit perumahan sederhana.

Tuan Pengerusi, baru-baru ini terdapat banyak aduan dan peristiwa orang ramai berderet-deret sehari dua untuk mendapat peluang membeli unit perumahan kos sederhana yang terhad, misalnya di projek Bandar Baru Sri Damansara, UEP Subang Jaya dan Taman Manjalera.

Sesungguhnya ini mungkin menunjukkan keadaan ekonomi berpulih baik tetapi sambutan hangat itu juga mungkin, dengan izin, falsely inflated, akibat ada di antara mereka berdaya membeli unit-unit yang lebih mahal dan berminat membeli rumah semata-mata sebagai hartanah untuk disewa. Tuan Pengerusi, sebab itulah saya berharap pihak Kementerian dapat mengambil perhatian mengenai hal ini.

Satu lagi mengenai perumahan yang ada disebutkan oleh pihak Dewan Bandaraya terutamanya Timbalan Menteri yang bertanggungjawab ke atas Wilayah Persekutuan dan juga Datuk Bandar Kuala Lumpur yang mengatakan kalau pihak pemaju perumahan tidak mengaturkan segala kemudahan-kemudahan mereka tidak akan diberi Sijil Kelayakan (CF) untuk memasuki rumah.

Kemudahan-kemudahan ini kononnya termasuk padang permainan kanak-kanak, masjid, jalan dan sekolah. Saya berharap apa yang dijanjikan oleh pihak Timbalan Menteri dan juga Datuk Bandar boleh dilaksanakan dan dikotakan kerana terdapat banyak tempat, termasuk di Taman Wahyu, di Kepong dan di Taman Bukit Maluri, sehingga sekarang, iaitu selepas Taman itu dibangunkan lebih 8 tahun tetapi jalan masuk-keluarnya pun tidak disiapkan. Jadi, tidaklah payahlah kita kata kalau tidak ada kemudahan-kemudahan asas ini tidak akan dikeluarkan "CF". Tetapi memang telah dikeluarkan banyak kali. Itulah Tuan Pengerusi.

Beberapa Ahli: (*Bangun*)

Dr Tan Seng Giaw: Saya belum habis. Satu lagi. (*Ketawa*)

Saya akan pendekkanlah. Mengenai projek 03600, mukasurat 37—Pengawasan Penempatan Setingan di Wilayah Persekutuan. Projek ini menerima peruntukan Pembangunan sebanyak \$4 juta iaitu meningkat \$2 juta daripada anggaran tahun 1990.

Tuan Pengerusi, mengenai Pengawasan Penempatan Setingan ini, saya memang mempunyai banyak cerita, tetapi memandangkan ramai lagi yang hendak mengambil bahagian, termasuk Yang Berhormat Pasir Mas dan Marang, saya akan pendekkan.

Tuan Pengerusi, Dewan Bandaraya Kuala Lumpur, terutamanya Datuk Bandar telah berjanji bahawa melalui perancangan pembangunan semasa dan jangka panjang akan memastikan bahawa selepas tahun 2000, tidak akan ada lagi penduduk di Wilayah Persekutuan yang tinggal di rumah setingan dan dengan itu mereka akan membina banyak unit rumah, iaitu lebih 70,000 unit perumahan untuk setingan-setingan tersebut. Saya berharap janji ini dapat dikotakan di

dalam tempoh 5 tahun ini oleh pihak Dewan Bandaraya untuk menjayakan Kuala Lumpur sebagai 'Garden City', dengan izin, Tuan Pengerusi. Sebenarnya saya banyak lagi.....

Tuan Pengerusi: Cukuplah.

Dr Tan Seng Giaw: cukuplah itu, terima kasih.

Tuan Pengerusi: Padang Terap.

4.33 ptg.

Dato' Dr Affudin bin Haji Omar (Padang Terap): Terima kasih, Tuan Pengerusi. Saya merujuk kepada mukasurat 23, di bawah Butiran 010000—Program Urusan Parlimen dan saya ingin bercakap terus di bawah Kod 10000 hingga Kod 50000.

Tuan Pengerusi: Ya.

Dato' Dr Affudin bin Haji Omar: Tuan Pengerusi, pertama sekali di bawah Kod-kod ini, saya ingin mengucapkan dan merakamkan tahniah kepada Tuan Pengerusi sebagai Speaker yang telah menjalankan kerja yang paling lama dalam sejarah Parlimen ini. Kedua, saya ingin merakamkan tahniah kepada Encik Abdul Razak bin Othman iaitu seorang pegawai di Parlimen ini yang duduk di hujung sana, yang pada hari ini genap masanya ia menjadi pegawai di sini selama 25 tahun. (*Tepuk*)

Tuan Pengerusi, di bawah Butiran ini saya ingin mencadangkan supaya di bawah Urusan Parlimen dan juga peraturan-peraturan Parlimen, terutama sekali di dalam 'consideration' Jawatankuasa Peraturan agar apa-apa sahaja dibuat untuk mencegah berlakunya apa yang berlaku tadi, iaitu satu proses 'verbal diarrhoea' yang ditunjukkan oleh Ahli dari Kepong. Dia bercakap terlalu banyak tetapi pointnya sedikit dan dia kacau orang lain. Inilah

sindrom 'verbal diarrhoea' yang kalau boleh kita.....

Dr Tan Seng Giaw: (*Bangun*)

Tuan Pengerusi: Dia bangun Yang Berhormat.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Pengerusi, Ahli dari Padang Terap ini memang mengelirukan kerana dia tidak ada point. Apa yang dia maksudkan? Saya ada semua angka-angka yang membayangkan keadaan yang sebenar.

Dato' Dr Affifuddin bin Haji Omar: Ini point sayalah, point di bawah Urusan Parlimen, iaitu di bawah Jawatankuasa Peraturan diwujudkan satu bahagian yang mana cari cara untuk mengurangkan pembaziran masa seperti yang ditunjukkan oleh sindrom 'verbal diarrhoea' ataupun cirit-birit mulut. (*Ketawa*)

Tuan Pengerusi, di bawah Butiran ini, kalau boleh saya hendak menyentuh mengenai dengan IPU, CPA dan AIPO. Bolehkah Tuan Pengerusi?

Tuan Pengerusi: Boleh.

Dato' Dr Affifuddin bin Haji Omar: Saya ingin mencadangkan supaya ketiga-tiga organisasi yang duduk di bawah Parlimen ini diperuntukkan lebih banyak peruntukan-peruntukan, kerana saya telah dua kali menghadiri Persidangan IPU yang mana Malaysia mempunyai 13 undi, tetapi yang dihantar hanya 4 orang sahaja disebabkan oleh ketiadaan wang. Jadi, setakat ini Malaysia hanya menghadiri dengan tujuan untuk mengahdirinya sahaja, kita tidak mempunyai keupayaan untuk memimpin dunia. Kalau kita menghantar 4 orang di dalam suatu Persidangan IPU yang melibatkan 150 Parlimen di dunia ini, yang mana banyak bidang-bidang yang Malaysia dapat memimpin dunia, misalannya, di dalam bidang sosial, bidang ekonomi dan bidang 'human-

rights'. Kalau hanya dengan tiga atau empat orang sahaja wakil kita, kita tidak boleh membuat sesuatu yang akan mengutarakan keupayaan orang-orang Malaysia memimpin dunia dan ini tidak dibenarkan oleh peruntukan yang hanya \$200,000 sahaja yang diberikan kepada IPU, CPA dan AIPO.

Jadi, Tuan Pengerusi, saya menyerulah supaya peruntukan diberi lebih banyak lagi di bawah perbelanjaan-perbelanjaan lain iaitu Kod 50000. Saya difahamkan ramai Ahli-ahli Parlimen yang mewakili Parlimen Malaysia di dalam persidangan-persidangan ini cuba untuk menjalankan kerja-kerjanya tetapi tidak dapat dilakukan oleh sebab ketiadaan kawan-kawan yang akan menolong. Lagi satu saya berharap kawan-kawan daripada missi-missi di luar negeri dapat menolong dan pihak Urusetia Parlimen dapat mewujudkan satu persefahaman dengan Kementerian Luar Negeri supaya tidak setakat hanya memberi taklimat di Kuala Lumpur sahaja, malah ahli-ahli 'mission' negara kita di luar negeri bersama-sama dengan kita untuk menjalankan kerja-kerja kita di Persidangan Antarabangsa itu.

Misalannya, pihak Indonesia, tiap-tiap kali rombongan Indonesia yang pergi ke Persidangan IPU ataupun AIPO, mereka adalah dianggotai oleh tidak kurang daripada 20 orang dan keseluruhan anggota 'mission' yang berdekatan menghadiri persidangan-persidangan itu termasuk duta-dutanya sekali, yang mana tiap-tiap anggota daripada Indonesia itu diberi tugas untuk memimpin ataupun membuat lobi di dalam mana-mana "caucus" ataupun Jawatankuasa-jawatankuasa.

Ini disebabkan kita tidak memperuntukkan wang yang banyak. Kalau kita hendak memimpin dunia, sepertimana yang disarankan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, maka saya menyerulah kepada

pihak Perbendaharaan supaya memberi lebih banyak lagi ongkos daripada apa yang diberikan sekarang di bawah butir-butir yang saya sebutkan tadi, iaitu hanya \$16,324,000 sahaja.

Kita perlu menambah lagi. Saya harap tidak terlewat untuk saya menyeru kerana pada tahun ini persidangan-persidangan IPU, AIPO dan CPA akan diadakan dengan banyaknya.

Tuan Pengerusi, di bawah butiran-butiran yang sama juga, saya ingin menarik balik apa yang saya percakapkan tahun lalu iaitu mengenai dengan cadangan berhubung dengan Perpustakaan Parlimen iaitu di dalam Belanjawan 1990 dahulu yang mana saya telah menarik perhatian Parlimen ini bahawa koleksi yang ada di dalam Perpustakaan itu adalah tidak mencukupi malah apa yang ada dahulu pun adalah apa yang ada sekarang. Saya tidak nampak pertambahan-pertambahan di dalam koleksi-koleksi itu. Khususnya, Tuan Pengerusi, di dalam bidang politik, bidang political economy dan lain-lain lagi yang mana kebanyakan buku-buku rujukan yang ada itu adalah buku-buku rujukan yang out-of-date, yang lama dan kesemuanya adalah dari Barat. Kita perlu juga mendapat buku-buku rujukan yang moden, yang up-to-date dan juga rujukan-rujukan daripada Timur. Misalannya, tidak ada karya-karya yang menunjukkan tentang sistem politik Islam di zaman Khalifah Omar dan di zaman-zaman kegemilangan Islam dahulu yang mana pada masa ini kita perlu meneliti malah buku Ibnu Khaldun pun tidak ada di situ. Saya cuba cari tidak ada. Jadi, kita perlu membuka intellectual horizon kita bukan yang sahaja bertuju kepada teori-teori Barat malah kepada teori-teori Timur termasuk karya-karya daripada intellectual Islam dahulu dan sekarang dan seterusnya karya-karya

daripada intellectual Timur dari India, Cina dan Jepun. Saya harap perkara yang saya bangkitkan sekali lagi pada tahun ini dapat diperbetulkan dan dapat ditambah lagi.

Tuan Pengerusi, di bawah butiran yang sama mengenai urusan Parlimen, saya difahamkan selepas kita meminta diadakan komputer, sekarang ini ada 12 personal computers kesemuanya. Pada masa ini saya difahamkan juga komputer ini adalah digunakan secara tidak begitu mengambil potensi kapasitinya dan hanya digunakan untuk word processing sahaja. Mengapa tidak kita gunakan setidak-tidaknya untuk mewujudkan data storage ataupun data processing yang mana kalau mungkin dijawab nanti tidak ada pegawai untuk menjalankan kerja itu. Kalau tidak ada pegawai, saya harap diambil pegawai yang baru, yang mempunyai pengalaman dan juga pengetahuan di dalam penggunaan komputer ini, kerana komputer adalah satu alat yang cukup berguna. Kalau kita ada satu alat yang cukup berguna dan kita hanya menggunakan 40% sahaja daripada potensi kegunaannya, maka itu adalah satu pembaziran.

Satu lagi perkara di dalam urusan Parlimen ialah dengan adanya ramai pelawat-pelawat pada masa ini di Parlimen. Tiap-tiap hari penuh dengan pelawat daripada budak-budak sekolah sehingga penyokong-penyokong Ahli-ahli Parlimen dari Larut, dari Rantau Panjang, dari Padang Terap dan lain-lain lagi. Jadi, semua yang datang, Tuan Pengerusi, hanya ditunjukkan bangunan Parlimen. Habis-habis tinggi dimasukkan dalam Dewan ini untuk menengok perangai-perangai Ahli-ahli Parlimen. Tetapi, Tuan Pengerusi, apakah salahnya kita adakan satu program yang mana rakyat daripada kanak-kanak sekolah sehingga kepada orang-orang dewasa yang datang ini

diberi satu pakej taklimat yang memberi informasi mengenai dengan Parlimen, apakah tujuannya dan apa dia falsafah di belakang demokrasi berparlimen ini. Misalannya, banyak perkara-perkara yang salah anggap. Laporan-laporan mengatakan tidak ada kuorum dan apabila rakyat di kampung ataupun di kawasan-kawasan dengar apabila tidak ada kuorum, mereka mencerca Ahli-ahli Parlimen. Sebenarnya kuorum selalu ada, apabila dipanggil cukup kuorum selalunya dan kalau ini digunakan, misinformation ini dibiarkan terus menerus maka imej Parlimen sebagai institusi yang paling berkuasa di negara ini akan terjejas. Misalannya, kita perlu adakan rencana melalui tayangan gambar filem, gambar video dan juga taklimat-taklimat yang padat dan padu.

Tuan Pengerusi, saya beralih pula kepada mukasurat 32 iaitu Butiran 040000, di bawah Program Keselamatan Negara yang diberi pada tahun ini sebanyak \$24.2 juta.

Tuan Pengerusi, di bawah Keselamatan Negara kita ada konsep KESBAN dan juga konsep atau falsafah dan strategi pertahanan negara kita ini. Saya ingin tahu daripada Kementerian yang berkenaan, iaitu Jabatan Perdana Menteri, apakah konsep KESBAN ini masih lagi valid ataupun masih lagi relevant, dengan izin, Tuan Pengerusi, kerana konsep KESBAN adalah satu konsep yang tidak menunjukkan kesepaduan yang tidak menunjukkan satu integrasi organisasi yang boleh memberi kesan yang baik di dalam pembangunan dan pertahanan negara. Konsep KESBAN hanya melalui regulatory system sahaja iaitu dia datang daripada line agencies. Dia hanya setakat menjalankan pembangunan kepada peringkat regulatory, dia tidak ada dimensi pembangunan itu sendiri. Jadi, justifikasinya ada dahulu kerana pada masa itu kita menghadapi komunis dan kita menghadapi komunis militan di kawasan-kawasan KESBAN.

Tetapi dengan surrendernya gerombolan komunis militan, ini apakah KESBAN patut diteruskan dan patut dijalankan lagi dan adakah ianya tidak patut digantikan dengan konsep yang lain. Misalannya, kawasan-kawasan yang dahulunya di bawah kawasan KESBAN, kawasan-kawasan inilah, Tuan Pengerusi, merupakan kawasan-kawasan yang mana wujudnya penduduk-penduduk yang termiskin di negara kita ini seperti di timur Kedah/Perlis, di utara Perak, di utara Kelantan dan juga di kawasan-kawasan pinggir dan setengah kawasan di Pahang yang menunjukkan bahawa dengan tidak adanya pendekatan pembangunan secara bersepadu, maka rakyat di situ tertinggal di belakang. Di sinilah saya menyeru supaya Jabatan ini mengambil perhatian lebih berat mengenai dengan pertahanan negara melalui pembangunan ini kerana satu daripada dimensi pertahanan, Tuan Pengerusi, ialah pembangunan di kawasan itu sendiri. Adakah cukup kita membina jalan-jalan pertahanan sahaja dengan tidak membangunkan kedudukan sosial dan ekonomi penduduk-penduduk di situ.

Pembinaan-pembinaan jalan ini, Tuan Pengerusi, perlu dibahagikan kepada dua di kawasan KESBAN di bawah Majlis Keselamatan Negara iaitu jalan pertahanan dan jalan pembangunan. Jalan pertahanan ini, Tuan Pengerusi, sepertimana yang di bawah aset dan di bawah pemberian, perkhidmatan dan lain-lain lagi ini, penting kerana pertahanan negara pada masa ini telah berubah daripada pertahanan vis-a-vis, dengan izin, militant communism yang lawan secara gerila kepada pertahanan peperangan conventional. Kemungkinan pada satu hari kita akan berperang dengan jiran-jiran kita dan satu perencanaan yang sesuai perlu diadakan seperti mewujudkan jalan-jalan pertahanan di kawasan-kawasan yang saya sebut tadi.

Tuan Pengerusi, saya juga menarik perhatian ke mukasurat 36 iaitu di bawah Butiran 03000—Pembangunan Pulau Layang-layang, ataupun kalau tidak salah saya di sini Terumbu Layang-layang, iaitu satu kawasan yang tidak berapa besar di dalam kepulauan Spratly di dalam perairan Sabah, yang kita mendakwa bahawa ianya adalah hak kita dan kita mengadakan satu base komando di situ untuk menentukan bahawa tidak ada kuasa-kuasa lain mencero boh di kawasan kita dan peruntukan yang diberi sebanyak \$27 juta.

Saya ingin tahu adakah peruntukan ini semata-mata untuk membina bunkers dan lain-lain di dalam pertahanan negara ataupun adakah ianya diberi untuk pembangunan lain, kerana saya diberitahu oleh kawan-kawan di dalam military bahawa kawasan perairan di keliling Terumbu Layang-layang itu adalah kawasan yang indah dari segi sumber alamnya, dari segi khazanah-khazanah alamnya. Jadi kalaulah kerana kita telah claim, dengan izin, kawasan itu mengapa tidak seharusnya kita membangunkan dengan mengeksplotasikan khazanah alam di situ, iaitu membangun dari segi pelancongan, membangunkannya dari segi lawatan, membolehkan rakyat kita mengetahui di mana perbatasan negeranya pada peringkat lautan.

Saya difahamkan potensinya adalah cukup banyak di dalam hal pembangunan pelancongan negara kita. Adakah boleh kita bangunkan Terumbu Layang-layang sebagai satu pusat pelancongan untuk ini? Ini adalah soalan daripada saya untuk dijawab.

Tuan Pengerusi, saya menarik perhatian pula ke mukasurat 37 iaitu di bawah Maksud Pembangunan P.7, dirujuk kepada Butiran 05000—Pembersihan Sungai. Saya dapati di sini bahawa pembersihan sungai ini diberhentikan pada tahun ini, dahulu diberi \$5 juta dan digunakan keseluruhannya \$5 juta itu.

Saya ingin mengetahui apakah bezanya peruntukan ini dengan peruntukan yang ada di dalam Kementerian Pertanian di bawah Jabatan Parit dan Saliran? Adakah peruntukan ini diberi secara special untuk mengatasi masalah-masalah tertentu yang spesifik.

Saya membangkitkan hal ini, Tuan Pengerusi, kerana masalah kemiskinan di batasan Kedah/Perak di Lambangan Sungai Kerian adalah disebabkan oleh tenggelamnya kawasan itu, kawasan Lambangan Sungai Kerian di sekitar Parit Buntar, di sekitar Bandar Bharu dan di sekitar Selama disebabkan oleh melimpahnya air sungai yang menenggelamkan beribu-ribu hektar tanah yang seharusnya ditanam dengan pertanian yang produktif khususnya padi, kelapa sawit dan lain-lain lagi. Perlindungan sungai ini adalah disebabkan oleh Sungai Kerian itu terlalu disekat bukan sahaja daripada pengendapan (siltation), tetapi juga oleh kayu-kayu balak dan lain-lain bahan fizikal yang menyebabkan sungai itu sebak apabila musim hujan. Saya harap perkara ini diambil perhatian lebih berat oleh Jabatan Perdana Menteri ataupun JPS yang kita akan bincang tidak lama lagi sebagai satu masalah yang berat, yang serius—saya fikir bukan sahaja Sungai Kerian yang menghadapi masalah ini, malah di Kelantan dan di negeri-negeri lain pun ada mempunyai masalah ini disebabkan sungai telah menjadi cetek, bukan sahaja disebabkan oleh pengendapan (siltation), dengan izin, tetapi disebabkan oleh banyak physical impediments, dengan izin, Tuan Pengerusi, yang menyebabkannya.

Saya juga menarik perhatian, Tuan Pengerusi dan Dewan yang mulia ini kepada mukasurat 39, iaitu Butiran 050000 Latihan dan Kemajuan Kerjaya. Apa yang saya hendak bangkit, Tuan Pengerusi, ialah mengenai dengan Kod 10000 sehingga 40000 di bawah exercise memilih

penuntut-penuntut kita untuk diberi biasiswa di luar negeri mahupun di dalam negeri. Ramai penuntut-penuntut dan ibu bapa-ibu bapa penuntut telah merayu kepada saya supaya membawa perkara ini ke dalam Dewan ini supaya dapat diambil tindakan dan diberi perhatian oleh Jabatan yang berkenaan.

Tuan Pengerusi, apa yang berlaku pada hari ini kita boleh mensifatkan sebagai satu pembaziran ataupun satu misallocation of human resources, dengan izin, Tuan Pengerusi, yang mana penuntut-penuntut ini dipaksa ataupun disalurkan ke satu-satu saluran disiplin pengajian bukan dengan kehendaknya tetapi dengan kehendak Lembaga Pemilih itu. Setengah penuntut-penuntut yang pergi kerana kemiskinan, tidak mempunyai keupayaan sendiri, terpaksa mengikut kehendak badan-badan pemilih ini. Setengah penuntut yang hendak membuat engineering dipaksa mengikut disiplin physics. Walaupun physics dan engineering mempunyai prinsip-prinsip yang sama tetapi kemahuan penuntut itu adalah kepada engineering, tetapi mengapa dipaksa kepada physics. Apabila ditanya, jawapannya ialah kita kekurangan guru-guru physics. Tetapi apakah penuntut, tuan tubuh itu, adakah apa yang dikehendaknya tidak membolehkannya itu akan mempengaruhi prestasinya di masa dia belajar dan juga prestasinya apabila dia keluar nanti. Kalau dia keluar mendapat B. Sc. (Hons.) First Class daripada University Cambridge menjadi seorang guru, tetapi dia sebenarnya tidak mahu menjadi seorang guru, saya fikir potensinya sebagai seorang yang berkebolehan tidak boleh didapati oleh masyarakat sepenuhnya, kerana dia akan menjadi seorang guru yang tidak berdikari kerana dia selalu di dalam pemikiran sub-consciousnya dia akan tahu bahawa apa yang dikehendaknya tidak dapat dan akan berlakulah penyaluran orang kepada tempat-

tempat yang tidak sesuai, misalannya kita menyalurkan seorang doktor ke satu bidang kepakaran.

Kerajaan membelanjakan beratus-ratus ribu ringgit untuk memberi pembiayaan, untuk dia menjadi doktor (pakar) tetapi akhirnya dia menjadi Ahli Parlimen. Jadi bila dia jadi Ahli Parlimen apakah wang yang dibelanjakan oleh Kerajaan itu betul-betul cost-effective kerana apa yang dibelanjakan itu dia sendiri hendak jadi ahli pakar kulit misalannya tetapi akhirnya, masanya digunakan dalam Parlimen. Jadi bukan saya hendak menentang gagasan seorang doktor itu boleh menjadi Ahli Parlimen, tetapi ini adalah satu misalan yang mana misallocation of resources. Sayang sekali kerana ramai orang menunggu untuk mendapat rawatan kulit daripada Ahli Parlimen dari Kepong, tetapi dia menghabiskan masanya dalam Parlimen kacau Ahli-ahli Parlimen dari Arau dan Padang Terap. (*Ketawa*) Di dalam masa dia mengacau kami berdua orang tadi mungkin dia dapat merawat sepuluh orang yang memerlukan rawatan, misalannya dalam sakit syphiliskah, herpeskah dan lain-lain lagi. (*Ketawa*) Jadi, itu sebagai satu contoh, Tuan Pengerusi, kerana perkara ini adalah satu perkara serius.

Saya dapat tahu bahawa kebanyakan anak-anak kita yang dihantar ke luar negeri—ke Amerika, ke England—bila pulang mereka selalu pergi memberitahu pada saya, bahawa “saya dahulu cita-cita untuk menjadi doktor, untuk menjadi engineer tetapi saya terpaksa menerima penyaluran ini, kerana saya tidak ada cara lain untuk mendapat ilmu” dan dia balik menjadi pengurus kuari, pada hal pengetahuannya mungkin boleh digunakan untuk lain-lain lagi. Inilah satu perkara yang cukup serius, yang perlu diteliti dengan serius oleh Jabatan Perkhidmatan Awam, yang saya bincangkan tadi supaya kita tidak membazirkan sumber-sumber manusia kita. Dengan

itu, Tuan Pengerusi, lagi sekali saya mengucapkan ribuan terima kasih dan tahniah kepada Tuan Pengerusi. Sekian.

Tuan Pengerusi: Marang.

5.00 ptg.

Tuan Haji Abdul Hadi bin Haji Awang (Marang): Bismillahir-rahmanir-rahim.

Tuan Pengerusi, yang pertama saya ingin menyentuh perkara yang berhubung dengan B.1 Kertas Perintah 19, mukasurat 23 iaitu perkara yang berhubung dengan Parlimen, Butiran 010000, Butiran Kecil 010200 dan ini dihuraikan dalam Kertas Perintah 20 mukasurat 525.

Pertama, saya suka menyebut berhubung dengan adanya kakitangan Parlimen yang memberi khidmat yang lama dan cemerlang, oleh kerana itu adalah munasabah dan patut mereka ini diberi penghormatan, ganjaran yang sewajarnya sebagai satu cara untuk menghormati mereka itu dan satu cara untuk menggalakkan orang lain supaya perjalanan Parlimen kita bertambah baik dari satu masa ke satu masa yang lain. Kedua, saya suka menyebut perkara yang berhubung dengan soalan lisan, soalan mulut yang tidak dijawab di dalam Dewan ini yang diberi secara bertulis kepada Ahli yang bertanya adalah patut diberi kepada semua Ahli Dewan supaya menjadi kajian hal semua.

Ketiga, saya ingin menyebut perkara yang saya rasa perlu diberi perhatian iaitu berhubung dengan patung Yang Teramat Mulia Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj yang ada di halaman bangunan Parlimen bagi menghormati Yang Teramat Mulia Tunku yang mudah-mudahan Allah Ta'ala memberi rahmah kepada roh beliau. Saya merasakan bahawa secara Islamnya maka patung yang berada di hadapan

halaman itu hendaklah dihapuskan kerana ia bercanggah dengan penghormatan secara Islam kerana Islam mengajar kita menghormati orang-orang yang meninggal dunia dengan cara yang bermanfaat, cara yang berfaedah iaitulah dengan kita berdoa untuk roh beliau, dengan kita menyebut jasa-jasa baik yang dibuat oleh beliau, dengan kita beristighfar supaya Allah Ta'ala mengampunkan kesilafan yang dilakukan oleh tiap-tiap orang manusia. Ini berdasarkan kepada apa yang diajarkan kepada kita oleh Rasulullah s.a.w yang bermaksud: apabila meninggalnya seorang manusia, maka terputuslah amalannya melainkan tiga perkara.

Yang pertama, ilmu yang diambil manfaatnya, ilmu yang diambil faedah oleh orang lain, ucapan-ucapan yang memberi faedah kepada orang lain, itu boleh dibukukan dan boleh diambil manfaat, tulisan-tulisannya. Kedua, sadakah yang berbentuk sumbangan sama ada harta-benda ataupun pemikiran ataupun tenaga yang faedahnya berpanjangan walaupun seseorang itu telah meninggal dunia. Yang ketiga ialah doa anak yang baik, yang soleh, begitu juga kawan-kawan yang baik yang soleh yang bersimpati berdoa. Ini adalah cara yang diajar oleh Islam.

Oleh kerana itu, saya merasakan perkara ini perlu diberi perhatian dan saya rasa pihak Hal Ehwal Agama Islam, Jabatan Perdana Menteri . . .

Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Haji Mohd. Ghazali): (Bangun)

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, saya nampak ada yang bangun.

Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Haji Mohd. Ghazali: Tuan Yang di-Pertua, saya sangat bersetujualah dengan pandangan dari Marang tadi, tetapi

saya cuma hendak minta penjelasan sedikit daripada Marang, sama ada Yang Berhormat dari Marang sedar bahawa seandainya patung Tunku itu dirobohkan semasa Tunku masih hidup, ini akan menimbulkan satu permasalahan yang besar kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri. Dalam masa Perdana Menteri tidak merobohkan patung, Perdana Menteri bersalaman dengan Tunku mencium tangan pun berbagai-bagai fitnah dilemparkan di antara hubungan Perdana Menteri dengan Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj. Inikan pula kalau patung itu dirobohkan. Bagaimanapun saya cuma hendak menyatakan bahawa saya sependapat dengan Ahli Yang Berhormat dari Marang.

Tuan Haji Abdul Hadi bin Haji Awang: Tuan Pengerusi, terima kasih di atas permintaan penjelasan itu. Saya kira setelah beliau meninggal dunia adalah lebih baik kita membuat perhitungan dari segi hubungannya dengan Allah s.w.t. daripada kita membuat perhitungan dengan pandangan-pandangan dan sungutan-sungutan yang ditimbulkan oleh manusia yang masih hidup ini.

Seterusnya, saya ingin berpindah kepada B.7—Jabatan Perdana Menteri, mukasurat 33, Butiran 050000 berhubung dengan bahagian Hal Ehwal Islam iaitu perkara yang berkaitan dengan yang pertamanya, Jawatankuasa Fatwa. Saya merasakan bahawa Jawatankuasa Fatwa ini tidak diberi peranan yang sewajarnya dan sepatutnya. Kadang-kadang terdapat beberapa fatwa yang diminta setelah berlakunya perkara itu tanpa dirujuk terlebih dahulu kepada Majlis Fatwa sebelum daripada ianya dilakukan. Di antaranya, sebagai satu contoh ialah fatwa yang berhubung dengan peristiwa Memali di mana setelah tindakan berlaku barulah ditanya Majlis Fatwa dan Majlis Fatwa membuat fatwa dengan cara yang saya

kira begitu gopoh, dan saya sendiri merujuk kepada beberapa

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, saya minta berucap di Butiran 050000, Bahagian Hal Ehwal Islam.

Tuan Haji Abdul Hadi bin Haji Awang: Ya. Ini berkaitan dengan Hal Ehwal Islam—050000 berhubung dengan aktiviti urusan. Ini dijelaskan dalam Kertas Perintah 20 mukasurat 449 di mana saya merasakan bahawa terdapat rujukan-rujukan itu dibuat secara gopoh dan saya merujuk kepada kenyataan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, ketika menghadapi pertandingan kepimpinan Perhimpunan Agung UMNO tahun 1987, beliau telah menegur berhubung dengan tindakan ke atas peristiwa Memali ini. Oleh kerana itu kita mengharapkan supaya Majlis Fatwa ini hendaklah diberi peranan dan cara yang sewajarnya.

Kemudian di sana terdapat perkara-perkara yang rakyat tertanya-tanya dan berlakunya tindakan tanpa bertanya dahulu ataupun adanya pandangan daripada Majlis Fatwa. Contohnya ialah perkara yang berhubung dengan ASN dan mungkin ada perkara-perkara yang lain.

Kemudian saya ingin menyentuh tentang perkara Aktiviti Dakwah—Kertas Perintah 20 mukasurat 450—penjelasannya ada dalam Kertas itu di mana berhubung dengan aktiviti dakwah itu perlu diberi penekanan kepada dua perkara yang penting. Yang pertama, ialah pendakwah dan yang kedua ialah tajuk—Dakwah.

Berhubung dengan pendakwah ini kita dapati bahawa pihak yang berkenaan tidak begitu berhati-hati di dalam menilai pendakwah sehingga adanya di kalangan pendakwah sama ada yang mendapat keizinan daripada Kerajaan ataupun tidak, mengeluarkan pandangan-pandangan dan pendapat-pendapat yang tidak sejajar dengan

sumber-sumber asal yang ada dalam Islam. Umpamanya mengambil pandangan-pandangan yang dikemukakan oleh orientalis dan pandangan-pandangan yang lemah yang dikemukakan oleh ulama-ulama yang tidak muktabar yang ditolak oleh ulama-ulama yang muktabar di zaman silam.

Kemudian perkara yang berhubung dengan tajuk dakwah. Bukan sahaja perlu diberi penekanan kepada perkara-perkara yang telah lalu, ajaran-ajaran lama, seperti muktazilah, jabariah dan seumpamanya, perlu juga diberi perhatian kepada ideologi-ideologi dan teori-teori moden yang banyak bercanggah dengan ajaran Islam. Sebagaimana yang kita maklum bahawa Islam ini mempunyai perkara yang rapat dengan semua masalah, aktiviti dan segala aspek yang ada dalam kehidupan manusia. Dengan sebab itu semua teori yang dikemukakan itu ada kaitannya dengan ajaran Islam, ada yang tepat dan ada yang tidak tepat. Oleh kerana itu penekanan di dalam tajuk dakwah yang dilakukan oleh bahagian ini sepatutnya juga hendaklah memberi penekanan kepada perkara-perkara semasa, ajaran-ajaran baru dan masalah-masalah baru yang timbul di dalam masyarakat Islam.

Seterusnya saya ingin menyentuh perkara yang berhubung dengan B.7 juga iaitu Kertas Perintah 19, mukasurat 34 juga di mana dalam Kertas Perintah 20, mukasurat 460 berhubung dengan Jabatan Agama Islam Wilayah Persekutuan. Di antara aktiviti ialah menyebut perkara amar makruf, menyuruh kepada perkara yang baik di mana di dalam Islam bukan sahaja menyuruh kepada perkara yang baik tetapi termasuk juga di dalamnya nahi mungkar, yakni mencegah kemungkaran. Kita tidak boleh menyebut perkara-perkara yang baik sahaja. Memang menjadi kewajipan kita menyebut perkara yang baik dan menyuruh supaya orang melakukan perkara-perkara yang baik, tetapi perkara-perkara yang mungkar juga

hendaklah disebut dan ini merupakan perkara yang diberi penekanan oleh Al-Quran dan oleh ajaran Rasulullah s.a.w. yang sepatutnya menjadi dasar dan prinsip kepada Bahagian ini. Seringkali berlaku apabila kita tidak memberi penekanan kepada perkara-perkara ini ataupun dengan lain perkataan, bukan sahaja kita tidak memberi penekanan kepada perkara-perkara ini, kadang-kadang apabila adanya di kalangan pendakwah ataupun mereka yang memberi khutbah Jumaat yang menegur perkara-perkara yang berlaku di dalam masyarakat, perkara-perkara yang berlaku di dalam kepimpinan, perkara yang berlaku di berbagai peringkat, maka mereka itu dipandang tidak senang. Ini memberi kesan yang negatif kepada usaha-usaha dakwah dan aktiviti amar makruf dan nahi mungkar yang sepatutnya dilakukan oleh Bahagian ini.

Jadi saya rasa itulah perkara-perkara yang dapat saya kemukakan secara ringkas. Terima kasih, Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi: Bandar Kuching.

Tuan Haji Ibrahim bin Ali (Pasir Mas): Tuan Pengerusi, saya sudah bangun lebih awal lagi dan dia baru bangun sahaja, sepatutnya saya berucap, wakil DAP sudah berucap.

Tuan Pengerusi: Lepas ini Yang Berhormat boleh berucap. *(Ketawa)*

Tuan Sim Kwang Yang (Bandar Kuching): Saya boleh beri jalan kalau dia mahu.

Tuan Pengerusi: Hendak beri jalan, ya?

Tuan Sim Kwang Yang: Ya, sila. *(Ketawa)*

5.14 ptg.

Tuan Haji Ibrahim bin Ali (Pasir Mas): Terima kasih, Tuan Pengerusi. Saya ingin merujuk kepada

mukasurat 25, Urusan Parlimen 010000 dan Butiran 10000 ke 50000 sekaligus bagi menjimatkan masa.

Tuan Pengerusi, pertama suka saya mengambil kesempatan ini juga untuk mengucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada Tuan Pengerusi yang bukan sahaja lama berkhidmat sebagai Yang di-Pertua Dewan Rakyat tetapi dapat mengendalikan persidangan Dewan Rakyat dengan baik dan lancar. Alhamdulillah, Parlimen Malaysia belum lagi terjadi seperti Parlimen di negara Taiwan. Walaupun perdebatan diadakan di dalam Dewan yang mulia ini tetapi alhamdulillah, kita nampak dan kita dapati persidangan ini masih berjalan dengan baik. Walau bagaimanapun, saya bersetuju dengan cadangan ataupun pandangan daripada Ahli Parlimen Padang Terap supaya proses persidangan Parlimen ini perlulah dikaji semula ataupun dilakukan satu reformasi sama ada dilakukan oleh pihak Kerajaan atau dirujuk di bawah peraturan Jawatankuasa Parlimen. Sebab walaupun keadaan berjalan dengan lancar dan baik tetapi kadang-kadang memang agak boring itu ada, sebab itu kadang-kadang ramai Ahli Parlimen berada di luar, tidak cukup kuorum, tetapi apabila dipanggil, kuorum cukup. Sebabnya ialah mungkin kerana kesuntukan masa dan peranan tiap-tiap Ahli Parlimen tidak diberi kesempatan untuk menyuarakan pandangan dan pendapat mereka masing-masing sebagaimana yang sepatutnya, sebab itulah banyak masa terbuang.

Maka sebab itu saya ingin mencadangkan, Tuan Pengerusi, supaya kembali kepada zaman Allahyarham Tun Abdul Razak ataupun zaman Almarhum Tunku Abdul Rahman kerana daripada waktu itu diwujudkan Jawatankuasa Parlimen di peringkat Backbenchers ataupun dilakukan sendiri oleh pihak Kerajaan supaya di waktu persidangan berjalan jika ada Jawatankuasa Parlimen mengikut

Kementerian-kementerian, bolehlah Jawatankuasa ini bersidang mengikut Kementerian masing-masing supaya perbincangan, hujah-menghujah memberi pendapat dan kritikan lebih bermakna dan berfaedah sebagai sebuah institusi tertinggi dalam negara ini yang bertanggungjawab untuk menggubal Parlimen.

(Timbalan Yang di-Pertua
mempengerusikan Jawatankuasa)

Tuan Pengerusi, perkara yang kedua sebelum saya menyentuh lebih lanjut mengenai dengan Parlimen ini. Tadi kita dengar ada pegawai berkhidmat sudah 25 tahun dan kita memberi tepukan dan kita memberi ucapan tahniah kepada seluruh kakitangan Parlimen, termasuk Tuan Yang di-Pertua, Timbalan-timbalan Yang di-Pertua dan sebagainya. Tetapi apakah akan menjadi budaya kita hanya sekadar untuk mengucapkan terima kasih sesudah seseorang itu berkhidmat 25 tahun, cukup dengan tepukan ataupun lazimnya cukup dengan satu majlis perpisahan dan menyampaikan sebuah hadiah jam tangan?

Saya hendak beri satu contoh sahaja, Tuan Pengerusi, saya kagum dengan kakitangan Parlimen, ini masuk penggal yang kedua saya berada di Dewan Rakyat. Saya cukup puas hati dengan kerja-kerja kakitangan yang bertugas di Parlimen ini di semua peringkat. Layanan mereka baik, budibicara mereka baik, kerja mereka beres, tidak ada apa yang kita hendak rungut dan sekarang jam di dinding 5.15 petang, mereka sepatutnya sudah pulang pada tepat jam 4.15 petang mengikut waktu bekerja. Tetapi tahukah kita bahawa mereka berkhidmat di waktu persidangan Parlimen daripada jam 4.15 petang, mereka boleh pulang jam 7.15 malam, tetapi elaun khidmat tambahan hanya dibayar sebanyak \$4.50 satu hari sahaja. Berapa jam mereka berkhidmat? Dahulu \$12.00,

diturunkan kepada \$4.50. Maka sebab itu ada di kalangan pegawai-pegawai terpaksa mengambil cuti gantian. Saya pernah dengar di kalangan kakitangan Parlimen yang berpangkat rendah bercakap, "kita bekerja 3-4 jam, 5-6 jam satu hari jaga orang-orang Dewan Rakyat ini, termasuk Menteri-menteri yang gaji ribu-ribu, kita \$4.50 elauun untuk kita, berpatutan atau tidak?" Kalau kita hendak beri ganjaran, kalau kita hendak beri pembelaan kepada rakyat, di sekeliling pinggang kita dahululah yang harus kita bela, terutama dalam Dewan Rakyat dan Dewan Parlimen ini sendiri yang kita lihat mereka berkhidmat sampai jam 7.15 malam, mungkin lebih masa. Itu satu perkara.

Oleh itu saya ingin mencadangkan kepada Jabatan Perkhidmatan Awam supaya mengambil tindakan segera dan sewajarnya menaikkan elauun untuk kakitangan yang berkhidmat di Parlimen ini 5 kali ganda daripada yang ada sekarang. Kadar \$4.50, lima kali ganda naik, jadi twenty dollars, dengan izin, Tuan Pengerusi. Twenty dollars, so what? Cakap orang putih itu. (Ketawa) Apa maknanya? \$20.00 bukan besar sangat. Begitu juga untuk pegawai-pegawai. Kalau bermula daripada sini, begitu juga kakitangan yang lain. Saya bercakap ini oleh kerana di bawah tajuk Parlimen. Jadi, ingat dahulu sudah naik, tak naik juga. Samalah juga dengan bentara yang jaga di luar itu, yang pakai baju Melayu hitam itu, itu bekas tentera, mereka berkhidmat di waktu persidangan Parlimen, pakaian pun beli sendiri.

Apakah tidak boleh kita membeli pakaian seragam yang lebih baik, yang lebih cantik untuk mereka? Berapa sangat yang ditanggung oleh Kerajaan—itu Bentara di luar. Seharusnyalah sudah sampai waktunya Kerajaan memikir ataupun JPA, jangan ambil ringan perkara seperti ini untuk Kakitangan Parlimen ini. Dan kita harap mereka akan bekerja dengan

lebih semangat, bukan sahaja di waktu Parlimen bersidang, tetapi kerana Parlimen ini menjadi tempat tumpuan, institusi yang paling tinggi dalam negara dikunjungi, kita tidak hendak kerana perasaan mereka tidak senang hati dengan kerja mereka, bila orang datang, mereka tidak hendak layan. Yang rosak ialah nama baik negara kita, yang rosak ialah Parlimen kita yang kita sanjungi ini. Samalah juga dengan kemudahan-kemudahan lain.

Tadi disebut soal Perpustakaan oleh Ahli Parlimen Padang Terap. Disebut soal kemungkinan diadakan aktiviti yang lebih kreatif supaya ada pelawat-pelawat datang bukan sahaja duduk ataupun tengok kita bersidang, tetapi ada tempat-tempat yang mereka rasa lebih menarik, audio visual yang boleh tunjuk ini sistem demokrasi berparlimen, perpustakaan hebat dan sebagainya, termasuklah segala-galanya cantik di Parlimen ini. Sekarang ini saya tengok memang alhamdulillah, bersih, Parlimen cantik, tetapi mesti dicantikkan lagi.

Dahulu saya difahamkan di Parlimen ini sudah dibelanjakan berjuta-juta ringgit kerana membaiki, kerana ubahsuai—\$20 juta lebih. Tetapi saya tengok bangku-bangku kakitangan teruk. Saya masuk di sebelah bahagian Kewangan, Pentadbiran, kertas-kertas bersusun, ada bangku warna itu, tak selaras. Biarlah standard sedikit, jangan kita sahaja hendak standard. Bangku-bangku mereka patut ditukar cantik. Bila dibawa pelawat-pelawat masuk, cantik.

Kalau putih, putih semua, kalau warna seperti sekarang ini, semua cantik, indah. Kalau sudah buat karpét, biarlah karpét semua. Barulah jadi institusi yang paling dihormati, yang dilihat sebagai sebuah institusi yang benar-benar dihormati. Ini cakap kampung, cakap mentah. Ini bab Parlimen.

Banyak lagi, mungkin boleh dibuat seperti di kawasan sekitar Parlimen ini, termasuk Tugu Almarhum Tunku Abdul Rahman. Saya nampak sudah hijau. Minta dibersihkan, kalau hendak lagi—kalau tidak hendak lagi, saya hendak bawa balik ke rumah saya. *(Ketawa)* Dahulu ada orang hendak roboh. Kalau tidak hendak, saya hendak bawa balik. Kalau tidak, kami tolong bersihkan, cantikkan.

Tuan Haji Daud bin Dato' Haji Taha: *(Bangun)*

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ya, Timbalan Menteri.

Tuan Haji Daud bin Dato' Haji Taha: Tuan Pengerusi, saya ingin mendapat penjelasan daripada Yang Berhormat dari Pasir Mas sama ada beliau bersetuju dengan cadangan daripada Ahli Yang Berhormat dari Marang untuk merobohkan Tugu itu?

Tuan Haji Ibrahim bin Ali: Kerja saya bukan meroboh. Sebagai Ahli Dewan Rakyat, kerja saya bercakap dalam Dewan. Terima kasih. *(Ketawa)* Kalau ada orang lain buat kerja, itu dia buat, bukan kerja saya.

Tuan Pengerusi, itu soal keindahan supaya diperindahkan lagi, kerana ada juga waktu-waktu Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sendiri menyambut tetamu di perkarangan Parlimen. Banyak kali selain daripada di Lapanganterbang Antarabangsa. Bererti, di sini menjadi tumpuan. Maka serba-serbilah kita hendak elok, kemas, termasuklah habuan ataupun gaji dan elaun yang dibayar kepada kakitangan. Saya rasa bersalah dan rasa, orang kata tidak seronoklah kalau saya tidak bercakap dengan penuh perasaan, sebab hari-hari mereka ini membantu kerja-kerja kita. Dan pada mereka, sekali lagi saya ingin mengucapkan setinggi tahniah dan syabas kepada kakitangan ini. *(Tepuk)* Insya Allah, saya percaya

pandangan dan suara yang kita bangkitkan ini diberi perhatian.

Perkara yang kedua, Tuan Pengerusi, bersabit dengan urusan Parlimen ini ialah mengenai dengan AIPO, IPU dan CPA di bawah Butiran yang sama, yang saya sudah disebut pada awal-awal lagi. Memang saya juga bersetuju dengan Ahli Parlimen Padang Terap supaya peruntukan untuk kegiatan ini ditambah daripada \$200,000 kepada tahap-tahap yang difikir munasabah. Tadi disebut seperti Persidangan IPU, wakil kita sepatutnya 13 orang, yang dihantar 4 ataupun 5 orang. Saya kebetulan dipilih sekali menghadiri Persidangan IPU kali yang ke 83 di Nicosia, Cyprus pada 2hb hingga 7hb April, 1990 baru-baru ini. 118 buah negara menghadiri Persidangan tersebut. Tetapi kita menghantar 6 orang, kalau tidak silap saya, termasuk kakitangan, 4 wakil, sepatutnya 13 orang.

Dasar luar sekarang yang saya difahamkan—kita ikuti Yang Amat Berhormat Perdana Menteri hendak memperkenalkan Malaysia di seluruh dunia—peranan dialog Selatan-Selatan, sekarang ini hendak buat pasaran bersama di kalangan Asia Pasifik, Persidangan Negara-negara Komanwel di negara Malaysia, Tahun Melawat Malaysia. Sepatutnya peranan AIPO, IPU dan CPA di peringkat Parlimen ini juga lebih aktif dan lebih berfungsi dan lebih tertena. Saya lihat Wakil-wakil daripada negara lain, Indonesia umpamanya ada 20 undi, sepatutnya 20 wakil tetapi mereka menghantar 40 orang, 40 Ahli Parlimen, yang mewakili hanya 20 undi. Kedutaan Indonesia di sana sibuk sekali buka Sekretariat. Begitu juga Kedutaan Jepun dengan Dutanya sekali sibuk. Sebab di waktu persidangan itu berjalan, Tuan Pengerusi, ada persidangan-persidangan kecil, regional meeting, baik di peringkat Latin Amerika, ASEAN, Asia Pasifik, baik di peringkat Timur Tengah yang

memerlukan kita menghantar semua wakil ke persidangan-persidangan kecil yang diadakan serentak pada masa itu. Empat, lima orang hadir—empat, lima orang hadir pula terkapai-kapai, tidak tahu apa hendak buat. Jadi, bererti nama negara kita tidak muncul.

Jadi, saya pada waktu itu, Tuan Pengerusi, hanya sekadar, orang kata ini syok sendiri. Untuk orang kenal Malaysia, kita tidak ramai, pakai baju Melayu, pakai songket Kelantan, duduk depan pintu, tiap-tiap orang ambil gambar dengan saya, tolong perkenalkan Malaysia, (*Ketawa*) sudah tidak ramai. Jadi, berertinya bukan sekadar kita cadangkan ini, Tuan Pengerusi, supaya ramai Ahli Parlimen boleh melawat luar negara—tidak, kalau semata-mata hendak menghabiskan duit, saya pun tidak setuju. Tetapi peranan ini penting kerana macam IPU, sebuah organisasi yang mempunyai prestiges yang begitu penting di mata dunia berpusat di Geneva. Sama juga dengan CPA, sama juga dengan IPO. Jadi, supaya ini digerakkan dan di peringkat Parlimen kita di sini di cawangan Malaysia ini, Malaysia chapter ini mungkin ada kakitangan Parlimen ditugaskan untuk mengurus hal ehwal CPA, IPU dan AIPO, tetapi Secretariat rasmi dibentuk. Macam Parlimen kita, di bangunan yang tinggi itu, satu bilik untuk satu Ahli Parlimen pun tidak digunakan. Mana-mana yang tidak digunakan itu dipergunakan, *d i p e r f a e d a h k a n — d e n g a n* dokumentasinya, dengan kertas-kertas latarnya, dengan projek paper apa pun, bukan setakat hendak pergi itu baru kita dapat kertas, sedikit panduan daripada Kementerian Luar Negeri, supaya bila kita hadir di persidangan seumpama itu, Ahli-ahli Parlimen yang mewakili Malaysia di persidangan seumpama ini bukan sahaja dapat memainkan peranan yang berkesan, tetapi boleh menaik dan mengharumkan nama negara kita, bercakap mengenai isu-isu antarabangsa—baru orang kenal Malaysia, baru negara kita dihormati.

Jadi, untuk itu peruntukan banyak ini tidak cukup. Jadi, saya cadangkan supaya ditambah peruntukan untuk ketiga-tiga sama ada CPA, IPU dan juga AIPO dengan berlipatganda lagi. Dan lawatan di kalangan Ahli-ahli Parlimen kalau boleh ada peruntukan lebih digalakkan lagi supaya mendapat pandangan yang lebih luas, melihat bagaimana pengalaman di Jerman, bagaimana Kongres Amerika, bagaimana Parlimen Singapura ataupun serupa dengan kita setengah-setengah di sini. Ini cadangan saya, Tuan Pengerusi, bersabit dengan pandangan mengenai dengan Urusan Parlimen ini.

Seterusnya saya hendak menyentuh pula mengenai dengan Maksud B.7 Butiran 010800 Biro Tatanegara, Kod (Objek) 10000 sehingga 40000—tahun lalu \$5,022,000, tahun ini \$5,335,500. Sedikit sahaja bab Biro Tatanegara ini sebab dalam persidangan yang lalu sudah banyak saya bercakap bersabit dengan Biro Tatanegara, cuma saya tengok peruntukannya makin sehari makin tinggi. Apa kegiatan Biro Tatanegara ini orang ramai tidak tahu, maknanya kegiatannya tidak terdedah. Ada orang kata ini polis UMNO baru yang menjaga kepentingan orang-orang UMNO baru tertentu, bukan semua dia jaga, dia jaga orang tertentu. Saya hendak tahu berapa kakitangannya sekarang, berapa yang terikat kontrak, siapakah mereka ini yang dipilih bekerja kontrak dan juga yang diberi kursus dalam Biro Tatanegara sekarang ini. Adakah tokoh-tokoh tertentu yang diberi kontrak tetap dan apakah fungsi dan apakah bentuk kurikulum? Ini yang saya hendak tahu bersabit dengan Biro Tatanegara.

Saya juga ingin menyentuh Maksud B.7 Butiran 120000—Bahagian Wilayah Persekutuan. Ini pun sedikit sahaja saya hendak sebut mengenai bab Wilayah Persekutuan sebab dalam perbahasan di peringkat Belanjawan baru-baru ini saya ada bangkitkan masalah tol dalam Wilayah

Persekutuan baru-baru ini yang diberi kepada Syarikat Teratai yang menimbulkan kekecohan dan tunjuk perasaan di Sungai Besi baru-baru ini. Kali ini saya hendak minta dijawab dengan secara terperinci, siapa yang buat keputusan ini, Jawatankuasa Teknikal di peringkat Dewan Bandaraya ataupun Jabatan Perdana Menteri. Sebab ini cerita luar biasa, kita tidak mahu orang yang mendapat faedah dengan sekelip mata tetapi yang susahnyanya orang ramai. Saya bukan menentang konsep penswastan. Saya bersetuju adanya jejambat. Saya hendak jalan baik, rakyat hendak jalan baik, ini semua kita setuju, cara ia dibuat itu kita tidak setuju. Macamana harga itu boleh begitu tinggi kononnya sampai \$500 juta. Sebab itulah hendak justified, hendak kutip tol 12 tahun—\$1.00 pergi, \$1.00 balik, berlaku tunjuk perasaan. Kenapa harga itu begitu mahal? Kita tahu JKR buat \$30 juta satu jejambat, diwastakan. Orang lain tidak tahu dengan satu syarikat itu sahaja berunding untuk penswastan. Syarikat-syarikat lain tidak diberitahu—sama ada betul atau tidak betul, saya tidak tahu sebab saya difahamkan syarikat lain tidak tahu. Ditawarnya kepada syarikat itu. Dia pun hendak tunjuk baik, hendak tunjukkan ada udang di sebalik mee, jemputlah agensi-agensi lain seperti Tabung Haji sedikit, itu sedikit, ini sedikit, dia pegang sekian banyak, belum pun projek siap, sudah jual kepada seorang taukeh dari Indonesia yang saya difahamkan, buat untung dalam sekelip mata.

Hari ini Kerajaan tanggung, ditutup pula \$100,000 sehari kena bayar caj, tidak boleh kutip di Cheras sana. Ini saya hendak minta penjelasan dengan sejelas-jelasnya dan saya hendak menyeru dan mencadangkan supaya Biro Siasatan Negara ataupun Badan Pencegah Rasuah membuka fail dan buat siasatan yang segera bersabit dengan penswastan tol-tol di Wilayah Persekutuan ini, mesti diadakan

siasatan Badan Pencegah Rasuah sebab ini isu besar—negara tanggung kerugian, tunjuk perasaan, polis pun susah. Saya sudah sebut baru-baru ini, saya memang tidak keluar rumah pun, takut kena ISA sekali lagi, sebab orang punya kerja kita pun kena tidak fasal-fasal. Ini dunia sekarang macam-macam boleh berlaku. Tetapi kalau saya buat, saya buat betul; kalau saya tidak buat, saya tidak buat. Saya harap pun kalau nanti hendak tangkap jangan salah orang.

Tuan Pengerusi, satu lagi saya hendak sebut, habis sudah bab tadi. B.7 juga, Butiran 160000 muka 34—Lembaga Urusan dan Tabung Haji. Ini sedikit sahaja saya hendak bercakap. Saya ingat hendak bercakap panjang tetapi saya hendak menyentuh sedikit sahaja sebab permintaan dengan pihak yang berkenaan tanggungjawab pihak Kerajaan.

Lembaga Urusan dan Tabung Haji memang dan sebagai sebuah institusi sudah berjaya, kita ucap tahniah. Tabung Haji sudah berjaya tetapi matlamat ditubuhkan Tabung Haji dahulu ialah untuk mengurus umat Islam mengerjakan haji, melaksanakan Rukun Islam yang kelima. Memang tugas itu dilaksanakan dengan baik, tetapi soalnya mengenai dengan bayaran makin sehari makin naik, daripada \$4,000 kepada \$4,500, naik \$5,000, minyak pun naik, kapal terbang naik, tiket pun harganya naik. Tabung Haji diberi banyak kemudahan oleh Kerajaan, saham-saham banyak memiliki ladang-ladang, buat keuntungan, memang berpuluh juta itu sudah buat keuntungan. Jadi apa salahnya atas khidmat negara berbudi kepada rakyat, kepada orang Islam, saya rasa besar pahalanya kepada Kerajaan yang memerintah kalau dia boleh meringankan umat Islam untuk mengerjakan Rukun Islam yang kelima.

Kalau hendak naik \$5,000 turunkan jadi \$4,000, hendak naik \$4,000 jadi

\$3,000, tetapi Tabung Haji diberi kemudahan lain dari segi pelaburan untuk membuat keuntungan. Di sini pun dapat, di sini pun dapat, tambang tiket kapal terbang pun naik, apa kerja Tabung Haji ini? Apa fungsinya, apa matlamatnya untuk membawa orang pergi ke Mekah? Sebab urusannya untuk bawa orang pergi ke Mekah, jadi biarlah ia dapat meringankan segala beban umat Islam yang hendak mengerjakan haji kerana banyak kemudahan perniagaan yang membawa keuntungan kepada Tabung Haji. Kalau tidak, tidak ada makna. Kalau Tabung Haji hendak jadi macam PNB, Tabung Haji hendak jadi macam ASN, Tabung Haji hendak jadi macam Malayan Banking, Tabung Haji hendak jadi macam Bank Bumiputra, jadi satu institusi untuk berniaga, itu soal lain. Saya kata besar pahala, tidak adalah kalau boleh Kerajaan membantu umat Islam mengerjakan haji ini dengan harga yang paling murah semurah-murahnya sebab saya pernah pergi, Tuan Pengerusi, ada umat Islam yang di kampung-kampung berpuluh-puluh tahun lamanya menyimpan duit untuk pergi ke Mekah, sehingga ada yang betul-betul hendak pergi tetapi ini ditentukan oleh Allah Taala, ini kuasa Allah Taala, tetapi duit tidak cukup \$4,000.

Jadi sebab itu kalau Tabung Haji tidak boleh meringankan umat Islam yang hendak mengerjakan haji dengan bayaran yang murah, saya menyifatkan Tabung Haji gagal dari segi matlamatnya. Tetapi kalau hendak sebut Tabung Haji sebagai institusi yang berjaya dari segi perniagaan, mungkin Tabung Haji berjaya. Jadi, saya mencadangkan kepada Kerajaan sudah sampai masanya supaya Tabung Haji ditentukan dari segi peranan dan khidmatnya kepada umat Islam untuk mengerjakan haji di Mekah, dipermudahkan dengan semurah-murahnya—dengan semurah-murahnya. Tentulah jawapan selepas ini “Oh, kita murah, dengan Thailand kita murah, dengan Singapura kita

murah, dengan Bangladesh kita murah”—itu “standard answer”. Kita sudah tahu memang murah kalau dibanding dengan sana kita murah, banding dengan sini kita murah, kita hendak murah lagi. Ada yang buat dengan secara swasta, betul, Tuan Pengerusi.

Tuan Mohd. Tamrin bin Abdul Ghafar: (*Bangun*)

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, ada Ahli Yang Berhormat yang bangun.

Tuan Mohd. Tamrin bin Abdul Ghafar: Minta penjelasan sedikit. Ini Yang Berhormat ustaz kita dari Pasir Mas ini cakup terlampau emosi, bolehkah tidak Yang Berhormat slow sedikit? Mesej ini dapat juga kita terima, sampai juga. Yang Berhormat Timbalan Menteri pun ada, tidak payahlah terlampau emosi sangat. Terima kasih.

Tuan Haji Ibrahim bin Ali: Itu tidak emosi Tuan Pengerusi, itu “style”. (*Ketawa*) Tuan Pengerusi, dengan izin, “the trouble with some people, is that they do not know about our style”. (*Ketawa*) (*Tepuk*)

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Teruskan.

Tuan Haji Ibrahim bin Ali: Itu bukan emosi, style kita sudah macam itu, tidak boleh ubah style—itulah cara kita. Tetapi kalau sebelah dalam ini, bersih, insya Allah. (*Ketawa*)

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Teruskan.

Tuan Haji Ibrahim bin Ali: Tuan Pengerusi, jadi saya menyampaikan dengan penuh perasaan sebab inilah satu-satunya yang saya rasa bidang yang boleh Kerajaan membalas budi, jasa ataupun melaksanakan sesuatu

perkara kepada umat Islam yang kebetulan pula kena dengan Rukun Islam yang kelima dan sesuaiilah dengan matlamat Tabung Haji ditubuhkan dahulu.

Seterusnya, Tuan Pengerusi, saya hendak sebut satu perkara lagi, B.11 ini—Badan Pencegah Rasuah. Dahulu saya sudah bercakap bab ini pun sekali lagi saya hendak menyarankan, Butiran 030000, 010000 sampai kepada 060000—Badan Pencegah Rasuah, supaya dijadikan satu badan yang benar-benar bebas.

Ketua Menteri Sabah sudahpun didakwa kerana didapati melakukan rasuah. Salah atau betul, itu wallahu a'lam, itu Mahkamah akan menentukan. Saya ucap tahniah. Kalau salah mestilah tanggung. Tidak ada siapa yang terkecuali dalam perkara ini, tetapi janganlah mengamalkan dasar masuk Barisan tidak ada rasuah, keluar Barisan ada rasuah. (*Ketawa*) (*Tepuk*)

Saya memang terpaksa sebut perkara ini sebab supaya tindakan itu biar nampak genuine betul-betul. Sekarang ini kalau kita menyokong, kalau didapati dia salah ambil tindakan. Waktu dia menentang kalau dia salah ambil tindakan. Jangan ada waktu-waktu sahaja. Kerajaan kita akan lebih berwibawa dan lebih berkredibiliti, maknanya lebih dihormati. Sebab sekarang ini bila orang sebut Ketua Menteri Sabah kena rasuah, "Alah! itu politik". (*Ketawa*) Ini orang cakap di luar. Saya pun jawab saya tidak peduli. PBS kawan 46 pun kalau salah, you masuk jail—masuk, kita sokong. Kalau saya salah, saya masuk. Tetapi jangan dibuat mengikut suasana seperti ini sebab ianya tidak berapa yakin bagi rakyat dan juga kacamata dunia bagi menjaga kewibawaan negara kita. Itu sahaja, Tuan Pengerusi, tidak adalah lagi. Terima kasih.

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Arau.

5.41 ptg.

Tuan Shahidan bin Kassim (Arau): Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh yang pertama sekali ialah Maksud B.1—Parlimen di bawah 010000 Urusan Parlimen.

Sebagaimana yang Tuan Pengerusi maklum, saya maklum, semua pihak maklum bahawa Parlimen ini adalah satu jabatan tertutup. Oleh kerana ia tertutup menyebabkan kita lihat kakitangan Parlimen selama Parlimen ini telah diwujudkan sehingga sekarang, kakitangan Parlimen tidak boleh pergi ke mana-mana. Malah Tuan Speaker, bukan inilah, Tan Sri Dato' Mohamed Zahir itu di antara Tuan Yang di-Pertua yang lama, saya ingat sudah tiga penggal lebih. Beliau telah pecah record. Dan kita lihat kakitangan Parlimen itu juga hingga hari ini bertugas sampai sudah 25 tahun sebagai Bentara Parlimen. Dia mengenali Encik Ghafar, mengenali Timbalan Perdana Menteri, mengenali Dr Mahathir di antara orang-orang yang lama. Kita Ahli Parlimen datang dan pergi. Saya pun mungkin pergi selepas dua penggal (*Ketawa*) dan banyak juga orang akan pergi. Tetapi kakitangan Parlimen kalau Bentara, Bentaralah. Jadi, di sini saya ingin mencadangkan oleh kerana kita badan yang tertinggi dalam Dewan yang mulia ini supaya sesuatu dibuat oleh pihak Jabatan Perkhidmatan Awam untuk menentukan bahawa Jabatan Parlimen sebagai jabatan yang tertutup ini, sebagai badan berkanunkah ataupun sebagai jabatan yang sekurang-kurangnya dia mendapat sedikit keistimewaan.

Kalau Bentara, saya tidak tahu scale gajinya macam mana, tetapi kalau saya tidak silap dari segi pakaian sama seperti mungkin dalam bentuk skim gaji Pelayan Pejabat.

Tuan Haji Wan Mohd. Jamil bin Wan Mahmood (Tumpat): (*Bangun*)

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ada Ahli Yang Berhormat yang bangun.

Tuan Haji Wan Mohd. Jamil bin Wan Mahmood: Minta penjelasan sedikit.

Tuan Shahidan bin Kassim: Tidak habis lagi.

Tuan Haji Wan Mohd. Jamil bin Wan Mahmood: Apa yang dimaksudkan Jabatan tertutup ini, ada tutup, buka?

Tuan Shahidan bin Kassim: Tidak mengapa, closed service, dengan izin. Sebab Yang Berhormat mungkin tidak pernah kerja dengan Kerajaan, saya bekas Pegawai PTD, pegawai tinggi, jadi Jabatan tertutup dan juga terbuka.

Tuan Haji Wan Mohd. Jamil bin Wan Mahmood: Saya telah 20 tahun bekerja dengan Kerajaan.

Tuan Shahidan bin Kassim: Kalau begitu, mungkin bukan sebagai Pegawai Tadbir, mungkin Cik Gu, apakah, yang tidak tahu tentang
(*Ketawa*)

Tuan Haji Wan Mohd. Jamil bin Wan Mahmood: Saya 9 tahun jadi Pegawai Tadbir.

Tuan Shahidan bin Kassim: Kalau 9 tahun jadi Pegawai Tadbir, maka kata, Yang Berhormat tidak belajar habislah (*Ketawa*) tentang Jabatan tertutup. Jadi, saya cadangkan supaya sesuatu dibuat

Tuan Haji Wan Mohd. Jamil bin Wan Mahmood: (*Bangun*)

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, ada lagi.

Tuan Haji Wan Mohd. Jamil bin Wan Mahmood: Saya minta penjelasan, kalau saya tidak tahu, tolonglah beritahu, apa salahnya.

Tuan Shahidan bin Kassim: Jabatan tertutup ini, macam ini Yang Berhormat, iaitu pegawai-pegawai dan kakitangan tidak dapat ditukar keluar, dia terpaksa bekerja di sini. Kita datang dan pergi, mereka terus berada di sini. Tetapi kalau mereka berpakaian macam dahulu, kalau Bentara macam itu, macam itulah sampai sekarang, 25 tahun dahulu macam itu, ini ada seorang ini saya tengok 25 tahun yang dahulu macam itulah dia pakai, sekarang pun macam inilah dia pakai. 25 tahun yang dahulu, saya ingat saya masih darjah berapa, saya pun tidak tahu, dia telah masuk jadi Bentara Parlimen dan hari ini saya jadi Ahli Parlimen, dia jadi Bentara Parlimen.

Jadi, sekurang-kurangnya kalau tidak boleh diupgradekan jawatan, berilah dalam bentuk personal-to-holderkah dan lain-lain lagi yang membolehkan mereka diberi sedikit keistimewaan dalam bentuk sebagai Jabatan tertutup. Saya ingat Yang Berhormat faham? (*Ketawa*)

Tuan Haji Wan Mohd. Jamil bin Wan Mahmood: Terima kasih.

Tuan Shahidan bin Kassim: Kemudian yang keduanya, kita lihat ini berkenaan Urusan Parlimen. Urusan Parlimen ini banyak yang melibatkan kita Wakil-wakil Rakyat, saya ingat walaupun ada dalam Peraturan yang membolehkan kita membentuk Select Committee tetapi kita tidak pernah buat. Dan hal ini terjadi menyebabkan kita lihat walaupun bila kita masuk bacaan kali yang kedua bagi satu Rang Undang-undang, kita menghadapi masalah yang pertamanya, masa yang sangat terhad yang diberikan kepada kita. Yang keduanya, banyak pihak, terutamanya Pembangkang, DAP terutamanya, PAS, S.46 ini bagus—

bergaduh dengan DAP. PBS dia berkecuali, tidak pernah dengar cakap lagi. Jadi, saya minta supaya Jawatankuasa Pilihan ini dibentuk balik untuk membolehkan kita berbincang dahulu, selepas bacaan kali yang pertama itu biarlah kita bawa ke Jawatankuasa Pilihan (Select Committee), selepas itu bila dia masuk bacaan kali yang kedua, perbincangan dibuat sekurang-kurangnya kita boleh menghadkan perbincangan kepada tahap-tahap tertentu dan tidak perlulah lagi mana-mana wakil, termasuk Ahli dari Kepong, untuk memberi masa dan membolehkan dia tengok mana-mana kertas yang dia tertinggal terpaksa provoke orang untuk membolehkan dia pandai sedikit walaupun dia cuma doktor cabut gigi. (*Ketawa*)

Jadi, dengan itu saya mintalah supaya pihak Kerajaan sama ada Jabatan Perdana Menteri ataupun pihak yang berwajib ataupun Jawatankuasa Pilihan yang dipengerusikan oleh Timbalan Perdana Menteri membentuk jawatankuasa ini, sekurang-kurangnya tanggungjawab Ahli-ahli Parlimen ini bukan setakat semasa persidangan ini sahaja. Kita lihat selepas habis persidangan, kita balik ke kawasan masing-masing seolah-olahnya Parlimen ini kita cuma tunggu persidangan yang akan datang pula untuk membolehkan kita berjumpa dan berbincang semula.

Jadi, kita punya commitment, dengan izin, ataupun kita punya tanggungjawab kepada Parlimen itu berjalan terus. Dan Ahli-ahli Select Committee ini terdiri daripada Pembangkang dan juga pihak Barisan, kita bertengkar di situ dahulu. Jangan sampai perkara yang dasar seperti Ahli dari Pasir Mas bercakap tadi berkenaan dasar, tetapi kita beri peluang untuk membolehkan dia lepas perasaan, yang Ahli dari Kepong bercakap tadi betul-betul dia cakap berhubung dengan committee, sekurang-kurangnya kita boleh berbincang dengan secara

terperinci tentang Rang Undang-undang. Dan kepada pihak Kerajaan saya mintalah sekurang-kurangnya kalau sekiranya Rang Undang-undang itu tidak perlu disegerakan, tidak payahlah disegerakan. Yang perlu disegerakan kita segerakan dan berilah notis ataupun berilah masa yang secukupnya untuk membolehkan kita berbincang satu-satu perkara itu dengan serius. Contohnya, ada satu perkara iaitu Rang Undang-undang berhubung dengan pengguguran anak tempoh hari yang saya percaya patut dibawa kepada Select Committee, sebab wakil dari Pengkalan Chepa menghukum kata Rang Undang-undang itu tidak mengikut Undang-undang Islam. Ini dia telah membuat satu tuduhan yang serius, kita kena bawa kepada Select Committee sama ada kalau sekiranya tuduhannya itu tidak tepat, kita terpaksa hukum dia.

Seorang Ahli: Dia sudah balik.

Tuan Shahidan bin Kassim: Dia sudah balik tidak mengapa, tetapi ini yang dia telah cakap dahulu semasa dia seorang dahulu di Parlimen, ini yang dia cakapkan. Ada dua tiga perkara saya sendiri bersetuju, bukan bersetuju dengan dia, bersetuju bahawa perkara-perkara ini tidak patut diketengahkan lagi. Jadi, saya mintalah supaya perkara-perkara berhubung dengan Rang Undang-undang yang hendak dibincangkan sekurang-kurangnya dibincangkan di peringkat Jawatankuasa Pilihan.

Tuan Pengerusi, sudah habis fasal Parlimen dan saya meminta supaya perkara ini diambil perhatian yang serius oleh pihak Kerajaan.

Saya ingin menyentuh di bawah Jabatan Perdana Menteri, iaitu Maksud Bekalan 7, 010500 Biro Pengaduan Awam. Semasa Ketua Setiausaha Negara yang baru mengambilalih tempoh hari, saya pun seronok, sebab saya percaya stylenya menjalankan

kerja dengan pengalamannya yang luas dan juga perhatiannya yang bersungguh-sungguh kepada Biro Pengaduan Awam ini supaya ia boleh berperanan sebagai Biro Pengaduan Awam yang sebenarnya yang dapat menerima aduan daripada orang ramai dan mengambil tindakan. Tetapi kalau kita lihat dari segi peruntukannya, Tuan Pengerusi, peruntukan yang telah diberikan dalam tahun 1990 ialah \$856,400 dan pada tahun 1991 ialah \$967,900. Saya percaya tidak ada pertambahan kakitangan. Tetapi oleh kerana saya tidak dapat gambaran yang lengkap di sini berhubung dengan penambahan kakitangan, saya percaya ini cuma penambahan gaji dan juga mungkin kenaikan gaji pegawai-pegawai yang menyebabkan sedikit perubahan dari segi angka. Tetapi dari segi kakitangan yang berada di dalam Biro ini, ia masih tidak mencukupi untuk menyelesaikan masalah-masalah dan juga aduan-aduan yang dibuat oleh orang ramai.

Kita lihat Biro ini seumpama posmen. Memang itu tugasnya, iaitu menerima surat daripada kita, kemudian menghantarkan surat itu kepada jabatan dan tunggu. Kadangkala kita menunggu umpama bulan tidak jatuh, bilakah tindakan harus diambil oleh jabatan yang berkenaan. Jadi, sekurang-kurangnya kalau boleh Biro ini diberi kakitangan yang cukup dan dalam masa yang sama ia boleh berbuat sesuatu kepada jabatan-jabatan yang tidak respond, dengan izin, kepada surat-surat yang dihantar oleh pihak Biro. Dengan demikian, aduan daripada orang ramai atau daripada pihak Pembangkang dan lain-lain lagi boleh diambil tindakan. Sebab kita dapati apa yang telah dibuat oleh Kerajaan adalah cukup bagus. Tidak ada yang bagus yang dibuat di dalam Malaysia ini kecuali apa yang dibuat oleh pihak Kerajaan. Tetapi nampaknya gambaran ini tidak jelas, polisinya memang terbaik sekali dalam dunia, tetapi perlaksanaannya mungkin

menghadapi sedikit masalah dan inilah yang perlu diambil tindakan oleh pihak Biro Pengaduan Awam dan dengan itu saya mencadangkan supaya tambahlah kakitangan yang mencukupi dan sampaikanlah hasrat kita, Ahli-ahli Parlimen. Pembangkang dan semua orang tentu setuju supaya Biro ini berperanan sebagai Biro yang sebenarnya yang dapat menyampaikan masalah-masalah berhubung dengan pelaksanaan.

Kedua, Biro Tatanegara—Program/Aktiviti 010800. Biro ini bagus, Tuan Pengerusi, tetapi saya hendak minta supaya pihak Kerajaan mengadakan undang-undang untuk membolehkan Biro Tatanegara ini hanya dibuat oleh pihak Kerajaan yang memerintah, iaitu pihak Kerajaan Persekutuan. Sebab Biro ini sepatutnya berperanan untuk membentuk suatu rupa bangsa rakyat Malaysia yang cintakan negara, yang sayangkan negara, yang tidak melawan dengan pemerintah, yang boleh membantu Kerajaan dan diri mereka sendiri ke arah pertumbuhan ekonomi dan lain-lain perkara yang berhubung dengan kecintaan kepada negara. Makanya saya mencadangkan supaya Biro ini hanya dikawal oleh Kerajaan Pusat. Kita tidak mahu mana-mana Kerajaan ataupun Negeri yang diperintah oleh Pembangkang mengadakan Biro Tata Negara mereka sendiri pula dengan nama yang berlainan, termasuklah seperti apa yang berlaku di Sabah dan saya percaya Kerajaan Kelantan mungkin akan terikut-ikut dengan Sabah dan membuat satu lagi Institusi Kajian mereka dan dengan itu dia cuba menyamakan fungsinya seperti yang dibuat oleh Biro Tata Negara.

Jadi, sampailah masanya untuk memastikan supaya mana-mana pihak tidak mengadakan badan-badan yang sepatutnya dikawal oleh hanya Kerajaan sahaja, sebab matlamatnya hanya satu iaitu ke arah taat setia kepada negara. Kita tidak mahu mana-

mana pihak yang memesongkan rakyat supaya mereka memberi taat setia kepada pemimpin tertentu ataupun Kerajaan Pembangkang yang tertentu, sebab ini boleh merosakkan negara dan kalau selepas ini terjadi, baharu kita ambil tindakan, saya percaya ianya mungkin agak terlewat. Jadi, sebelum terlewat, sebelum mana-mana pihak meneruskan usaha-usaha mereka, yang saya tahu Kerajaan Negeri Kelantan telah mengadakan Balai Saddam Hussein, atau apakah bendanya, dan saya percaya selepas ini dia akan bentuk ke arah itu—tidak ada lagi Balai Saddam Hussein.

Tuan Haji Wan Mohd. Jamil bin Wan Mahmood: Dia bercakap apa yang dia tidak tahu, ini yang susah.

Tuan Shahidan bin Kassim: Saya agak-agak, kalau tidak betul, perbetulkanlah, jangan marah. (*Ketawa*) Balai Saddam Hussein itu ada. Yang Berhormat cuma wakil Parlimen di sini, tetapi saya tahu dan Kerajaan mengetahui banyak daripada orang-orang yang buat itu. Dia tidak tahu.

Tuan Haji Wan Mohd. Jamil bin Wan Mahmood: (*Bangun*)

Tuan Shahidan bin Kassim: Yang Berhormat hendak apa?

Tuan Haji Wan Mohd. Jamil bin Wan Mahmood: Tuan Pengerusi, sebenarnya Dewan Saddam Hussein itu dibangunkan semasa pemerintahan Barisan Nasional di Negeri Kelantan dahulu.

Tuan Shahidan bin Kassim: Saya harap supaya Dewan yang telah dibuat oleh Barisan Nasional itu tidak disalahgunakan oleh Kerajaan Pembangkang. (*Ketawa*) Jadi, bentuklah kurikulum yang fungsinya sama seperti Biro Tatanegara iaitu ke arah mewujudkan rakyat Malaysia yang cinta kepada negara dan tidak menderhaka kepada negara. Itu cadangan saya.

Kemudian, yang berikutnya ialah di bawah Butiran 050000—Bahagian Hal Ehwal Agama Islam. Bahagian ini kita dapati pihak Kerajaan telah menambahkan peruntukan daripada \$41 juta lebih kepada \$59 juta. Kita dapati Bahagian ini telah berjaya membantu Kerajaan untuk menerapkan nilai-nilai Islam, tetapi dalam keadaan-keadaan tertentu Bahagian ini harus mengambil perhatian oleh kerana terdapat guru-guru agama yang telah diambil untuk bekerja dan sebagainya, kadang-kadang membawa perkara-perkara yang menentang Kerajaan dan juga dasar-dasar yang berhubung dengan penerapan nilai-nilai Islam. Kalau sekiranya mereka hendak menentang Kerajaan mereka tidak boleh bekerja dengan Bahagian ini. Mereka hendaklah berhenti dan masuk politik, bertanding macam Semangat 46, PAS dan DAP—kalau menang, menanglah; kalau kalah, kalahlah. Tetapi kalau hendak menggunakan gaji yang dibayar oleh Kerajaan dan dalam masa yang sama mereka hendak menentang Kerajaan dan sebagainya dan membawa berbagai-bagai tafsiran sebagaimana yang dibawa oleh PAS, yang kadang-kadang boleh memecah-belahkan perhubungan baik di antara umat Islam.

Saya juga ingin mencadangkan dan ingin bertanya kepada pihak Kerajaan, apakah Bahagian ini telah membuat kajian kepada satu parti politik yang menggunakan nama Islam sebagai parti siasah mereka. Saya sebagai orang yang tidak begitu mendalam tentang perkara ini, saya ingin bertanya apakah boleh kita membenarkan sebuah parti menggunakan nama Islam. Apakah boleh selepas ini kita membenarkan juga parti Kristian, parti Buddhist, parti Hindu dan juga lain-lain parti yang menggunakan agama sebagai landasan untuk bersiasah. Apakah tindakan yang telah diambil kepada parti ini supaya tidak menggunakan perkataan Islam, tetapi biarlah menggunakan perkataan lain supaya sekurang-kurangnya kita

tidak memesongkan mereka yang tidak berapa faham tentang Islam mereka tidak menganggap bahawa seolah-olah parti Islam ini Agama Islam. Sebab setengah-setengah orang di kawasan saya—Wakil dari Nilam Puri tahu, sebab isterinya orang sana—dia mengetahui bahawa terdapat orang-orang PAS yang menganggap Parti Islam itu adalah Agama Islam. Kalau tidak masuk parti itu bermakna dia seolah-olah bukan Islam. Jadi, ini adalah memesongkan, bukan sahaja memesongkan perhubungan baik di antara sesama Islam, tetapi dalam keadaan tertentu boleh memesongkan akidah dan pegangan seseorang itu tentang agama Islam.

Jadi, pihak Kerajaan dengan menggunakan wang yang ada dengan peruntukan tambahan yang ada mestilah berbuat sesuatu supaya semua parti-parti politik dalam negara ini tidak menggunakan nama agama mereka untuk berpolitik. Gunakanlah nama lain. Sekurang-kurangnya kita boleh bertanding dengan secara adil. Ini menggunakan Islam. Kalau sekiranya kawan-kawan kita di setengah-setengah tempat ini tidak sangat memahami, ada setengah pula mengeluarkan hukum, kalau tidak pangkah PAS, tidak boleh masuk syurga dan sebagainya. Ini betul. Saya dengar dengan telinga saya sendiri. Kalau sekiranya tidak pangkah PAS tidak boleh masuk syurga dan macam-macam lagi. Ini semua saya ingat PAS bertanggungjawab. Untuk hal ini saya minta maaf-PAS bertanggungjawab kerana tidak membetulkan perkara-perkara....

Tuan Haji Nik Abdullah bin Haji Arshad: (*Bangun*)

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat dari Arau, hendak memberi jalan?

Tuan Haji Nik Abdullah bin Haji Arshad: Tuan Pengerusi, saya minta

penjelasan sedikit daripada Yang Berhormat dari Arau. Apakah Yang Berhormat membangkitkan tentang perkataan-perkataan Islam dalam parti ini, adakah kerana Yang Berhormat itu terlampau takut kepada PAS ataupun Yang Berhormat tidak faham Islam?

Tuan Shahidan bin Kassim: Ustaz, saya tidak dibenarkan bersumpah tetapi kalau saya boleh bersumpah, saya memang tidak takut. Apa saya hendak takut, agama saya sendiri tetapi yang saya takut kepada PAS ini, memesongkan fahaman dan dalam keadaan tertentu memesongkan akidah. Saya tahu Ustaz memang mengaji tentang agama. Dia tentu lebih pandai daripada saya tetapi kalau Ustaz tanya bahagian ekonomi, Ustaz kalah dengan saya. (*Ketawa*) Jika berniaga burger pun, Ustaz kalah. Saya boleh untung sebab saya tahu soal-soal pemasaran, tempat mana dia hendak berniaga. Tetapi dalam hal ini, Ustaz pandai. Saya tabik tentang perkara itu tetapi kalau Ustaz gunakan untuk tujuan politik dan kepentingan politik, maka Ustaz salah. Hukumnya saya tidak tahu tetapi Ustaz salah. Haram atau halalakah saya tidak tahu tetapi salah Ustaz buat macam itu.

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Teruskan di bawah butiran-butiran berkenaan.

Tuan Shahidan bin Kassim: Ya, ini tajuk di bawah hal ehwal itu. Saya minta Kerajaan berbuat sesuatu. Saya tidak mahu orang kampung saya di Tambun Tulang, ini tempat saya sendiri, namanya Tok Chik. Nama betul saya terlupa. Dia kata, "Kalau tidak masuk PAS, tidak boleh masuk syurga, ngertikah Yang Berhormat?" Saya kata, "Kalau macam itu beratlah saya". Sebab dia kata PAS itu Islam, Islam itu PAS. Jadi, orang PAS mesti bertanggungjawab pergi betulkan balik. Saya mahu Pak Nik datang ke kampung saya perbetulkan bahawa PAS itu parti politik, Islam itu agama. (*Tepuk*)

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ahli-ahli Yang Berhormat, kedua-duanya, kita teruskanlah. Terlalu banyak.

Tuan Shahidan bin Kassim: Perkara ini serius, Tuan Pengerusi. Tuan Pengerusi pun agama Islam. Mana boleh orang kata PAS Islam, Islam PAS—susah kita. Saya tidak mahu. Saya hendak terang lebih tidak boleh. Saya tidak pandai mengeluarkan ayat Quran dan tidak pandai menggunakan ayat Quran untuk kepentingan saya. Yang saya tahu, saya dapat pengajaran asas daripada Tok Guru saya, dari ayah saya. Ayah saya Tok Lebai. Tok Lebai itu alimlah kalau di Perlis. (*Ketawa*) Jadi, sekurangnya pegangan asas yang saya buat itu, saya faham apa dia PAS, apa dia Islam dan tidak ada parti PAS di zaman Nabi tetapi semua orang Islam. Jadi, saya minta supaya pihak Kerajaan berbuat sesuatu dan kalau boleh mansuhkan perkataan Islam dalam parti PAS.....

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, sila berbincang di bawah butir-butir yang berkenaan.

Tuan Haji Nik Abdullah bin Haji Arshad: Pandangan Yang Berhormat ini terkeluar daripada dasar. Ucapan terkeluar daripada dasar tetapi kalau dia tidak faham apa boleh buat.

Tuan Shahidan bin Kassim: Kalau ucapan terkeluar daripada dasar, saya masuk Committeelah.

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Cukup tentang parti-parti.

Tuan Haji Nik Abdullah bin Haji Arshad: Saya sudah jelaskan baru ini dalam ucapan dasar tetapi apa boleh buat....

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat dari Arau, sila teruskan.

Tuan Shahidan bin Kassim: Saya lama di sini Pak Nik, saya tahu dasar dengan ini tetapi di bawah ini saya hendak minta Kerajaan supaya perkara-perkara yang berhubung dengan orang Islam ini jangan dipermainkan oleh mana-mana pihak. Jangan mana-mana pihak menang politik kerana menggunakan agama—kita tidak mahu. Jangan pula kita membenarkan parti-parti lain yang berasaskan agama, Parti Kristian, Parti Buddhist, Parti Hindu, Parti Bahai. Ini susah kita.

Jadi, kalau semua orang setuju, kita teruskan kepada yang berikutnya (*Ketawa*) berhubung dengan Butiran 120000 iaitu Bahagian Wilayah Persekutuan. Ini saya hendak sentuh fasal Teratai K.G. di bawah Bandaraya—spesifik. Tetapi sebelum itu, saya ingin memberi puji-pujian kepada Bandaraya kerana Bandaraya Kuala Lumpur ialah merupakan Bandaraya di antara bandaraya yang terindah dalam dunia. Cantik Bandarayanya, bersih dan kita beri kredit dan juga pujian ini kepada Perdana Menteri sendiri yang memberi perhatian yang bersungguh-sungguh kepada Bandaraya, pada Datuk Bandar dan juga semua anggota anak-anak buahnya dan juga kepada penduduk-penduduk Bandaraya termasuk juga orang luar yang selalu datang ke bandaraya kerana bekerjasama untuk mengindahkan Bandaraya.

Tetapi yang saya kesali, Tuan Pengerusi, saya lihat pentadbiran Bandaraya yang diketuai oleh Datuk Bandar ini dalam keadaan-keadaan yang tertentu memberi keutamaan lebih kepada perkara-perkara yang lain yang sepatutnya diberi keutamaan. Ini DAP mesti sokong saya. Dia setuju tetapi saya tidak perlukan sokongan mereka kerana kami backbenchers sudah cukup (*Ketawa*) iaitu dalam keadaan kita

sepatutnya memberi perhatian yang lebih kepada setinggan-setinggan dan juga penduduk-penduduk miskin. Kalau mengikut perangkaan saya, lebih kurang 50% penduduk-penduduk miskin yang harus diberi perhatian tetapi kita lihat Datuk Bandar muncul dalam perkara-perkara lain yang bukan keutamaan. Memang sukan itu keutamaan, memang muzik itu keutamaan tetapi setinggan dan juga penduduk-penduduk yang berpendapatan rendah juga harus diberi keutamaan.

Saya ingin bertanya kepada Timbalan Menteri yang jaga Bandaraya dalam Rancangan Malaysia Yang Kelima, berapakah rumah-rumah kos rendah yang telah dibina untuk penduduk-penduduk miskin kerana kita dapati bahawa 50% penduduk Bandaraya adalah miskin. 30% tidak mampu langsung untuk membeli rumah kos rendah dan terpaksa sewa. Jadi, saya hendak tanya, berapa banyak yang hendak dibina dalam Rancangan Malaysia Kelima dan kalau sekiranya ya, berapa banyakkah pula yang akan dibina dalam Rancangan Malaysia Keenam? Mengapakah kadang-kadang tertentu, saya rasa Yang Berhormat boleh beri teguran supaya keutamaan dan kemunculan dalam akhbar-akhbar dan sebagainya itu biarlah dalam bentuk untuk menyelesaikan masalah setinggan dan juga penduduk-penduduk miskin.

Saya lihat dalam keadaan tertentu, Bandaraya juga nampaknya memberi lebih keutamaan kepada pembinaan kondominium berharga mahal. Saya bukan cemburu supaya ini memberi orang-orang kaya kawasan-kawasan tertentu supaya menjadi lebih kaya tetapi kalau sekiranya perkara ini kita beri keutamaan, yang lain kurang keutamaan. Kita lihat baru-baru ini, Bukit Bandaraya diberi keutamaan, lepas itu baru-baru ini saya dengar cerita Jalan Duta pula akan diberi keutamaan. Orang yang dahulu cuma

ada lot-lot bungalow sekarang ini sudah boleh membina kondominium harga mahal tetapi orang-orang miskin dengan setinggan-setinggan kita lihat masih tidak nampak rumah-rumah kos rendah yang menunjukkan bahawa ada perancangan yang itu kepada mereka. Saya ingin bertanya sejauh mana yang telah dibina dan apakah perancangan untuk menepati apa yang dikehendaki oleh mereka. Dalam masa yang sama, saya juga ingin bertanya kepada pihak Timbalan Menteri, apakah Yang Berhormat telah buat kepada lebih daripada 4,000 setinggan-setinggan haram di Sungai Besi?

Saya bukan cemburu kerana orang-orang Sungai Besi tidak menyokong Kerajaan Barisan Nasional tetapi mereka membuat bengkel-bengkel haram di Sungai Besi sejak 20 tahun dahulu pun ada, yang tidak membayar cukai dan juga tidak membayar cukai tanah dan juga tidak membayar cukai pendapatan dalam keadaan tertentu dan mereka masih berada di situ. Apakah usaha-usaha yang dibuat untuk membolehkan mereka dipindahkan dan seterusnya kita bangunkan kawasan Sungai Besi untuk membolehkan supaya Bandaraya ini kita katakan indah dan sebagainya tidak comot dengan bengkel-bengkel dan juga industri-industri haram. Apakah Bandaraya telah buat dalam usaha untuk menyusun semula mereka dan dari segi cukai berapa banyak yang Bandaraya telah kutip cukai? Yang kita tahu, kita terus bangunkan kawasan tersebut dan dalam masa yang sama, orang-orang ini tidak pernah berterima kasih kepada kita dan terus menyokong DAP. Seolah-olah DAP yang memperjuangkan mereka dan sekarang ini kita tunjukkan yang sebenarnya memperjuangkan mereka bukan DAP tetapi Kerajaan Barisan Nasional.

Yang sepatutnya MCA lah menang di Sungei Besi, bukan DAP. Tetapi ia gunakan macam-macam isu untuk membolehkan mereka menang dan

dalam masa yang sama, kalau mereka masih lagi tinggal di situ, seolah-olahnya DAPlah yang berjaya. Pastikan mereka disusun semula di tempat lain. Saya hendak tengok sejauh mana DAP boleh berjaya. Saya percaya mereka akan tewas pada pukul 10.00 pagi, tidak payah tunggu hingga pukul 6.00 petang kalau Kerajaan merancangkan betul-betul oleh kerana rakyat tidak faham. Kalau rakyat faham, tidak jadi macam ini. Salahfaham di antara Kerajaan dengan rakyat menyebabkan kita tidak disenangi oleh rakyat.

Dr Tan Seng Giaw: (*Bangun*)

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat dari Arau.

Tuan Shahidan bin Kassim: Salah faham di antara penyanyi Aishah dengan Ahli Yang Berhormat dari Nilam Puri menyebabkan

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, Ahli Yang Berhormat dari Kepong bangun. (*Ketawa*)

Dr Tan Seng Giaw (Kepong): Tuan Yang di-Pertua, saya minta penjelasan sedikit. Tadi, Yang Berhormat dari Arau menganggap saya tidak ada di sini. Saya dengar ucapannya yang "songsang" dan "songsong" belaka. (*Ketawa*) Apakah kena-mengena Yang Berhormat dari Arau dengan Bandaraya Kuala Lumpur ini? Dia sudah lama duduk di Arau, dia tidak faham hal Kuala Lumpur ini dan sekarang dia hendak berkecimpung dalam hal Kuala Lumpur pula. Itulah susah.

Tuan Shahidan bin Kassim: Isteri saya ialah seorang Sungei Besi. (*Ketawa*) Ada hubungan (*Ketawa*). Bangunan empat tingkat di sebelah Balai Polis Pudu adalah kepunyaan isteri saya. Bagaimana? (*Ketawa*)

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, teruskanlah.

Tuan Shahidan bin Kassim: Isteri yang pertamalah. (*Ketawa*) Tetapi saya juga tahu sejarah Pak Nik. Pak Nik, jangan bagi saya sebutkan di dalam Parlimen. (*Ketawa*) Pak Nik juga seorang yang hebat di masa muda. Kita tahu Pak Nik ini dan saya tidak payah sebut peribadi. Jadi supaya tidak ditimbul salah faham di antara Kerajaan dengan rakyat....

Tuan Lau Dak Kee (Ipoh): (*Bangun*)

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat dari Arau, ada seorang lagi Yang Berhormat yang bangun. Hendak beri jalan?

Tuan Shahidan bin Kassim: Yang itu, saya boleh bagi.

Tuan Lau Dak Kee: Tuan Pengerusi, saya hendak minta penjelasan sama ada Yang Berhormat dari Arau itu betul-betul telah menjaga kawasannya dengan lebih tepat dan lebih rapat daripada kawasan Sungei Besi. Nampaknya di kawasan beliau pun menghadapi beberapa perkara yang Yang Berhormat itu akhir-akhirnya kena minta maaf daripada masyarakat yang tertentu di kawasannya. Maka adakah Yang Berhormat dari Arau itu ingin meminta maaf lagi sekali daripada kawasan-kawasan lain apabila Yang Berhormat itu mengemukakan masalah-masalah lain?

Tuan Shahidan bin Kassim: Kalau saya tidak jaga, saya tidak dapat. Dahulunya, saya telah dapat 6,300 undi tetapi sekarang saya dapat 7,300 undi (*Ketawa*) (*Tepuk*). Ah! 7,700 undi—banyak lagi. Maknanya saya cukup jaga, cumanya.....

Tuan Lau Dak Kee: (*Bangun*)

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, cukuplah. Kita sudahpun terkeluar jauh daripada perkara yang dibincangkan sebenarnya.

Tuan Lau Dak Kee: Soalan saya ialah adakah Yang Berhormat itu minta maaf kerana dapat yang lebih?

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat dari Arau, sila teruskan.

Tuan Shahidan bin Kassim: Saya ingin memaklumkan—dia telah kata saya minta maaf daripada masyarakat Cina—saya sedar walaupun saya kalah di banyak peti undi Cina, tetapi perkara ini bukan sebenarnya yang dilaporkan apa yang saya cakap dalam Parlimen. Akhbar-akhbar Cina—Dato' Seri Dr Mahathir sendiri yang kata, bukan saya yang kata—telah memesongkan dua-tiga benda yang saya bercakap di sini. Saya tanya soalan. Dia kata saya buat ucapan. Ini termasuk wakil-wakil DAP yang bercerita di kempen membohongi penduduk-penduduk Cina di sana seolah-olah saya menentang orang Cina.

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, cukuplah.

Tuan Shahidan bin Kassim: Saya punya partner dalam business ialah orang Cina. Macam mana saya ini? Saya seorang rakyat Malaysia yang dilatih oleh Biro Tatanegara—taat kepada negara ini (*Ketawa*) dan bukan dilatih oleh Institut Kajian Sabah. Jadi....

Tuan George Sangkin: Minta jalan.

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, hendak apa lagi?

Tuan George Sangkin: Tadi Yang Berhormat dari Arau telah sebutkan dua kali Institut Sabah ini. Yang mana satu dia maksudkan ini? Sejauh mana yang saya tahu, Institut Kajian Pembangunan Sabah adalah satu institut Kerajaan. Bolehkah dia jelaskan institut mana yang dia maksudkan?

Tuan Shahidan bin Kassim: Yang ditubuhkan di Sabahlah. Yang itu saya maksudkan. Institut Kajian Pembangunan Sabah yang melatih orang-orang Sabah dalam keadaan tertentu sayang kepada Sabah, tidak sayang kepada Malaysia, menyebabkan dalam pilihanraya lepas timbul sentimen anti-Kerajaan Pusat yang menyebabkan kita kalah di Sabah.

Tuan Lau Dak Kee: (*Bangun*)

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat dari Arau, teruskanlah.

Tuan Shahidan bin Kassim: Kena tipulah, ditikam belakang, tak apalah, lepas ini kita tidak bagi chance. Jadi, dalam gangguan yang telah dibuat tadi, saya ke mana tadi? (*Ketawa*) Ah! Sungei Besi. Saya minta supaya disusun semula untuk membolehkan bengkel-bengkel ini teratur. Sebab saya juga ada bangunan di situ, makna kata bukan kira Cina, Melayu pun ada. Jadi saya minta supaya ini disusun semula. Di sini, saya kena declare saya punya interest dan bukanlah saya bercakap ini seolah-olah untuk hendak pindah sahaja—tidak. Saya minta supaya semua disusun semula untuk mengindahkan Bandar untuk membolehkan Dato' Bandaraya memberi perhatian sedikit kepada perkara-perkara penting iaitu dalam usaha kita untuk memberi perhatian yang penting kepada penduduk-penduduk miskin.

Kemudian dalam penswastan, saya juga ingin bertanya kepada Yang Berhormat. Bandaraya mengeluarkan

banyak tanah untuk tujuan penswastaan. Berapa banyakkah yang telah dibina sekarang? Berapa banyak yang telah dibangunkan oleh orang-orang yang telah diberikan tanahnya? Dalam syarat itu, adakah kita masukkan supaya mereka mengadakan rumah kos rendah ataupun tidak? Dan bila mula diberikan penswastaan ini, termasuklah penswastaan kepada Syarikat Teratai K.G. (Sdn) Bhd.? Siapa kenal Syarikat Teratai K.G.? Saya tidak kenal. Siapa kenal Maimun Abdul Majid? Saya tidak kenal. Di Bandaraya ini, saya tengok nama-nama wanita banyak yang terlibat dengan projek-projek besar—Maimun Abdul Majid, Fauziah Abdul Karim, Faridah dan siapa lagi? Aishah pun ada (*Ketawa*). Penglibatan ramai wanita dengan Bandaraya ini bagus, sebab mereka dia pandai berniaga dan Kerajaan pun sekarang memberikan perhatian yang serius supaya wanita-wanita terlibat dalam perniagaan. Tetapi wanita dengan Bandaraya ini sebelum Menteri Kewangan mengumumkan hasrat Kerajaan, mereka dahulu telah berniaga dan telah membina perniagaan mereka dengan begitu giat dan gijih.

Cuma saya ingin bertanya—soalan saya cukup panjang tetapi saya terpaksa bertanya—adakah kontrak untuk membolehkan Kerajaan memberi pampasan kepada Syarikat Teratai K.G. tanpa mengubah tanggungjawab dan juga tanggungjawab tanggungan Syarikat Teratai K.G. kepada peruntukan asal kontrak mereka? Adakah kontrak tersebut membenarkan kadar tol dikaji semula dan mengapakah kontrak diberikan kepada Syarikat Teratai K.G. tidak mengikut bentuk dan amalan biasa, sebaliknya dibuat dengan cara yang telah dipertikaikan? Mengapakah penempatan dan bilangan plaza tol diumumkan di peringkat akhir dan tidak diumumkan semasa kontrak penswastaan itu diberikan? Mengapakah persimpangan di Salak South, Jalan Sungei Besi, Jalan Gombak dan Jalan Ulu Kelang tidak dimasukkan dalam

iklan asal yang dikeluarkan dalam bulan Mei, 1986? Saya juga mudah dapat laporan daripada dalam, bukan sahaja DAP yang selalu mencuri laporan-laporan Kerajaan. (*Ketawa*) Kemudian kita dapati projek asal....

Tuan Lau Dak Kee: (*Bangun*)

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat dari Arau.

Tuan Lau Dak Kee: Tuan Pengerusi....

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Dia tidak beri jalan.

Tuan Shahidan bin Kassim: Projek asal—kosnya ialah \$269 juta tetapi saya lihat dalam bulan November, Timbalan Perdana Menteri telah memaklumkan bahawa kosnya telah naik kepada \$588 juta, pada hal dalam penswastaan ini, kos projek dia mestilah sama seperti dalam kontrak yang telah ditandatangani. Dan mengapakah terjadi kenaikan harga setelah kontrak ditandatangani dan setelah projek ini dijalankan? Oleh kerana dalam penswastaan, kita sedia maklum bahawa kalau sekiranya kadar ini dinaikkan, diisytiharkan oleh mereka, maknanya tol terpaksa dikenakan dengan lebih tinggi, dan dalam masa yang sama, terpaksa dikenakan dalam jangka masa yang lama. Faham atau tidak, DAP? (*Ketawa*) Saya ingin juga bertanya mengapakah kadar tol \$1.00 itu dikenakan dan mengapakah penduduk-penduduk di Bandar Tun Razak dikecualikan dari membayar tol dan apakah jalan alternatif yang disediakan kepada pengguna yang tidak mahu menggunakan tol?

Jadi, sekiranya tol ini dikenakan semula, adakah dapat kita memastikan kesesakan lalu lintas di kilometer 5.5 Jalan Cheras dan kesesakan lalu lintas di kilometer 8. Bagaimanakah kadar

pampasan \$100,000 sehari yang telah dijanjikan oleh pihak Kerajaan kepada pihak Teratai K.G?

Kemudian banyak lagi perkara-perkara lain yang berhubung dengan perkara ini. Saya tidak payah sebutkan. Saya mempunyai banyak soalan-soalan berhubung dengan perkara ini. Yang saya minta Yang Berhormat supaya menerangkan dengan secara terperinci, kerana saya mendapat makluman, saya bukan Menteri, saya tidak tahulah bahawa Kabinet sendiripun tidak maklum tentang perkara ini sehingga projek ini telah ditandatangani kontraknya dan sehinggalah projek ini selesai, barulah diketahui. Saya ingin juga bertanya, apakah pengalaman-pengalaman orang-orang yang saya telah sebutkan namanya tadi. Nama-nama wanita yang saya sebutkan tadi termasuk nama Shamsul Nor Salim dari Indonesia, apakah pengalamannya berhubung dengan pembinaan interchange ini sehingga mereka boleh mendapatkan kontrak dengan Bandaraya dan apakah peranan Datuk Bandar berhubung dengan perkara ini sehingga perkara ini tidak mendapat makluman oleh pihak tertinggi negara.

Tuan Pengerusi, saya juga ingin bercakap mengenai Butiran 00100 di bawah Jabatan Perkhidmatan Awam. Kita dapati adalah menjadi hasrat pihak Kerajaan untuk memperkecilkan saiz Kerajaan dan dalam masa yang sama untuk membolehkan penglibatan sektor swasta dengan secara aktif dalam pertumbuhan ekonomi. Dalam usaha Kerajaan untuk memperkecilkan saiznya, apakah Kerajaan telah buat kepada pegawai-pegawai Kerajaan yang sedang berkhidmat. Apakah KSN telah buat kepada pegawai-pegawai Kerajaan yang sekarang ini saya tengok terutamanya mereka yang masuk dalam Kerajaan dalam tahun 1974 dan 1973 yang sekarang ini masih lagi terlekat di Tingkatan Tertinggi G. Berapakah jawatan yang telah diwujudkan untuk membolehkan mereka ini mendapat

kenaikan pangkat. Kalau sekiranya mereka masuk dalam tahun 1974 ataupun tahun 1973, makna kata sudah 13 tahun berada di Tingkatan Tertinggi G, pada hal pada masa yang lepas setiap orang itu mengambil masa tidak lebih daripada 5 tahun untuk mendapat kenaikan pangkat dan seterusnya. Adakah Kerajaan menangguhkan kenaikan pangkat ini untuk membolehkan ianya diwastakan ataupun dalam bentuk yang tertentu apakah yang dibuat kepada mereka?

Kita lihat kalau sekiranya 13 tahun berada dalam Kerajaan dan dalam pangkat yang sama, saya rasa ini merupakan satu kekecewaan kepada mereka yang bertugas tetapi sebagai pegawai Kerajaan mereka mesti taatlah kepada Kerajaan. Maka mereka pun berada di tempat yang sama. Tetapi kita mesti ingat kalau sesuatu tidak dibuat, maka tujuan kita untuk menambah dan juga meninggikan produktiviti mereka, maka kita tidak akan dapat apa yang kita jangkakan.

Saya ingin bertanya apakah yang dibuat kepada mereka yang berada di Tingkatan Tertinggi G ataupun di bawahnya dalam Tingkatan Kanan, Tingkatan Tertinggi F, E dan seterusnya. Dan juga dari segi kenaikan pangkat, saya ingin bertanya kepada JPA, apakah hukuman yang diberikan kepada pegawai-pegawai yang tidak dinaikkan pangkat. Saya minta maaf, Tuan Pengerusi, kita tidak mahu lihat pegawai-pegawai yang kanan, pegawai-pegawai Superscale D sebagai contoh, akhirnya oleh kerana keadaan tertentu mereka terpaksa berada di Superscale D dan apabila sampai tiga atau empat tahun ke depan, junior mereka dinaikkan Superscale C akan menjadi boss mereka.

Hal ini akan mengurangkan semangat bekerja. Dari segi apa pemilihan ini dibuat? Dari segi apa pula hukuman diberikan? Adakah JPA masih lagi mengadakan pejabat "peti

sejuk" di JPA? Saya di antara orang yang telah dimasukkan ke "peti sejuk" dahulu. Saya tahu "cold storage", sebab peralihan sebelum berhenti jadi Ahli Parlimen—(Ketawa) masih lagi pegawai yang terbaiklah tetapi kepada..... (Ketawa), sebab saya masuk politik, peraturan tidak boleh masuk politik, saya terimalah hukuman itu. Saya juga seorang yang mematuhi kepada peraturan bukan DAP. (Ketawa) Jadi, saya ingin bertanya, adakah masih lagi dibuat "peti sejuk" kepada pegawai-pegawai yang dianggap tidak boleh naik pangkat.

Kerajaan, kita lihat, baru-baru ini akan membentangkan satu Rang Undang-undang Persaraan Pencen (Pencen) menetapkan umur persaraan 40 dan sebagainya. Kalau sekiranya kita tengok pegawai itu sudah sampai ke tahap yang sudah tidak layak maka kita beri kebenaran kepada mereka untuk bersara. Jangan bubuh di "peti sejuk" dan menghukum mereka. Itu tidak lebih daripada penjara di dalam jabatan Kerajaan. Satu bilik yang dibubuh satu telefon, ada 20 orang pegawai. Bila telefon berbunyi, 20 orang tangan pergi menyambut telefon—ini satu penyiksaan, Tuan Pengerusi. Tidak patut dibuat. Sesiapa yang buat perkara ini, saya ingat fikirlah balik. Kalau kena diri sendiri, macam mana pula. Dan juga saya minta supaya pihak JPA mempertimbangkan kenaikan pangkat ini, jangan berdasarkan kerana dia tidak pandai bodek boss, dia tidak pandai, sebab dia mengikut peraturan. Ada pegawai-pegawai yang betul-betul mengikut peraturan kerja sehingga bergaduh dengan orang-orang politik. Tetapi ada setengah pegawai yang lebih tinggi, mungkin dia kadang-kadang ada sedikit bodek, dia menghukum pula pegawai yang di bawahnya. Jadi, kita tidak mahu perkara ini berlaku. Saya sebutkan ini untuk kepentingan bersama supaya tidak jadi kenaikan pangkat bukan berdasarkan tidak suka tengok muka dia, bukan berdasarkan

tidak suka pekertinya tetapi mesti berdasarkan kepada kebolehan dan juga senioritynya dan janganlah kita biarkan orang-orang yang di pangkat bawah menjadi boss pula.

Saya bertanya pegawai-pegawai yang dinaikkan pangkat. Dia sendiri tidak seronok dinaikkan pangkat, sebab senior dia terpaksa bekerja dengannya. Dia pun tidak seronok tetapi oleh kerana mungkin ketuanya suka dia, dia naik pangkat dahulu. Jadi, sistem kenaikan pangkat yang ada sekarang mestilah diikut cara dahulu balik untuk membolehkan pegawai-pegawai dinaikkan pangkat mengikut cara-cara yang telah diperuntukkan. Jangan ikut apa yang telah dibuat oleh Kerajaan Pembangkang di dua buah negeri yang saya percaya mereka akan menaikkan pangkat, memasukkan pegawai mengikut kehendak mereka.

Saya tahu perkara ini berlaku di Sabah dan akan berlaku di Kelantan. Dia ambil sahaja yang dia suka untuk membolehkan orang itu bekerja dengan mereka. Jadi, dalam keadaan ini, kita lihat pegawai Kerajaan lebih bermain politik daripada orang politik.

Dr Tan Seng Giaw: (Bangun)

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, beri jalan tak?

Tuan Shahidan bin Kassim: Dia hendak apa, tidak cakap apa pun, Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Masa tinggal 2 minit sahaja lagi.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Pengerusi, penjelasan sedikit. Semasa saya berucap, saya mengambil masa terlalu panjang. Tetapi Yang Berhormat sudah berapa minit? Satu jam dia sudah berucap. Bolehkah dia pendekkan ucapannya sekarang? (Ketawa)

Tuan Shahidan bin Kassim: Tuan Pengerusi, saya sebelum bercakap saya berpaling tengok jam—5.55, sekarang saya bercakap baru 35 minit. Dia bercakap satu jam sepuluh minit. Saya mesti sambung esok, Tuan Pengerusi, bagi cukup satu jam sepuluh minit.

Jadi, saya minta supaya jangan berlaku perkara-perkara yang bodek boss, perkara-perkara yang kita tidak suka orang itu kerana mukanya, perkara-perkara yang kita tidak suka perangnya. Tetapi berilah kenaikan pangkat mengikut kebolehan dan kemampuannya dan juga seniority. Kita juga lihat dalam keadaan sekarang kita dapati—saya tabik kepada Jabatan Perkhidmatan Awam, kerana telah dapat mengadakan pegawai-pegawai yang cekap, pegawai-pegawai yang telah dapat mengendalikan negara sampai ke tahap yang paling

membanggakan. Cuma sedikit itu sahaja—kenaikan pangkat. Kalau sekiranya pegawai-pegawai itu sudah lama, saya rasa dalam Superscale dan Tingkatan Tertinggi G dan F, saya rasa lebih daripada 400 orang. Berilah personal-to-holder.....

Tuan Pengerusi (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, masa sudah cukup hari ini. Boleh sambung esok.

Majlis Mesyuarat bersidang semula

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ini ditangguhkan sekarang.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.